

ያሬድ ጥላሁን

እግዚአብሔርን መምሰል

«የእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት ምስጢር»

እግዚአብሔርን መምሰል
የእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት ምሥጢር

ያሬድ ጥላሁን © 2000 ዓ.ም

Godliness

The secret of true spiritual life

Copyright © 2007 by Yared Tilahun

የመጀመሪያው ዕትም 2000 ዓ.ም.

ያለ ደራሲው ፈቃድ ይህን መጽሐፍ ወይም ማንኛውንም የመጽሐፍት ክፍል ለማግኘት፣ ለመገልበጥ፣ ለመቅረጽ፣ ወይም በሌላ መጽሐፍ በሰፊት ለመጥቀስ አይቻልም። ሆኖም ግን ለጥናት፣ ለማስተማሪያነትና ለመሳሰሉት ዓላማዎች ማንኛውም ግለሰብ፣ ቡድን ወይም ድርጅት ከዚህ መጽሐፍ ለመጥቀስ ቢፈልግ የመጽሐፍት ስም፣ የደራሲውን ስምና መጽሐፍ የተጻበትን ዓ.ም. የመጥቀስ ግዴታ አለበት።

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የተወሰዱት በ1954 ዓ.ም. በኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር ከታተመው የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ወይም በ1993 ዓ.ም. በኢንተርናሽናል መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር ከታተመው አዲሱ መደበኛ ትርጉም ነው።

የሽፋን ዲዛይን፡ በበረከት ታደሰ

አሳታሚ

Golden Oil Ministries

P.O.Box 18007

Addis Ababa, ETHIOPIA

www.goldenoil.org

በሮፕሮት ማተሚያ ድርጅት ታተመ
አዲስ አበባ

አበርካቶት

የዚህ መጽሐፍ መታሰቢያነት “የጥሪ ጉዳይ ሆኖ ከሥፍራ ወደ ሥፍራ ስንዝ ናፍቆታቸው ሲበረብረኝ ፣ እነርሱም እኔን በመናፈቅ ዝለው እንደ አርጉዝ ቀን ለማቆጥሩት፣ ስመለስም ገና ብዙም ሳንጠጋገብ መልሼ በአገልግሎትና በሥራ ስናውዝ በፍቅርና በርህራሄ ዐይን እያዩኝ ድካሜን ለማያስረሱኝ

ለውድ ባለቤቴ ለምኞቴ ክፍሌ፤

ለልጆቻችን ለቅዱስ እና ለፍቅር ያሬድ”

የተበረከተ ይሁን።

ቡራኬ

በአንድ እጅ አይጨበጨብም፤ በአንድ ዐይን አይለቀስም፤ እዲሉ አንድ ሰው ለብቻው ለውጤት ይበቃል ብሎ ማሰብ ዘበት ነው። ያውም በእግዚአብሔር መንግስት ውስጥ።

እግዚአብሔርን መምሰልም፣ በእኔ እጅ ትጽፍ እንጂ የበርካታ ሰዎች አስተዋጽኦ አለባት። ሁሉንም በስም ለመዘርዘር ቦታ ባይበቃም አንባቢ ይባርክልኝ ዘንድ የጥቂቶቹን ስም ላንሳ።

በ1979 ዓ.ም ጅቡቲ ከተማ ውስጥ ከአፋ የወንጌልን ቃል የሰማሁት በእጁ በቀይ ባሕር ውስጥ የተከመቅሁት ሆላንዳዊው ጃን ፕሪንስ እግዚአብሔርን በመምሰል የተቃኘው ሕይወቱ ለዚህ መጽሐፍ መሠረት ጥሏል ለማለት እደፍራለሁ።

በ1980 ዓ.ም በጌታ ምራት ወደ ኢትዮጵያ ከተመለስኩ በኋላ ለአገልግሎት በምዘጋጅባችው የመጀመሪያ ያመታት እግዚአብሔር በእጄ ያስገባቸው ለክርስትና ሕዝቦችና አገልግሎቱ የአስተህሮ መሠረት የጣሉት (አሁን በጌታ ዘንድ የሚገኘው) የቻይናዊው የዋች ማን ኒ መጽሐፍት ለዚህ መጽሐፍ እውን መሆን ያበረክቱት አስተዋጽኦ ግዙፍ ነው።

የማስተምራቸውን ትምሕርቶች በመጽሐፍ እንድጽፋቸው የመከሩኝ ብዙ ቢሆኑም የኤል ኤው ግሩም በኃይሉ ግን ለየት ያለ ነበር። ግሩም ጌታ ይባርክህ።

በእጄ የሞንጫጨርኩትን በኮምፒውተው ተይባ በሰረዝኩ በደለዝኩ ቁጥር ለማረም ሳትታክት የደከመችው አህቴ ሩት ወንድምአገኘሁ የሰባ ቡራኬ ይገባታል።

ረቂቁን አንብበው ያረሙልኝ በብዙም ደስታ አስተያየታቸውን የሰጡኝ ጌቱ ግዛው፤ ማሙሻ ፋንታና እንደ ሥነ-ጽሁፍ መምህራ የማየው ንጉሴ ቡልቻን ጌታ ይባርካችሁ እላለሁ።

የመጀመሪያውን ረቂቅ ከማረም አንስቶ የመጨረሻውን ቅርጽ እስከማስያዝ ድረስ ሳይታክት የደከመውን ወዳጄን ተወልዶ መኮንንን እንዴት አረሳዋለሁ?

ይኛ መጽሐፍ አንባቢያን እጅ እንድትደርስ በገንዘባቸው የደገፋኝን የጎልደን ኦይል አገልግሎት ተባባሪዎች እና በቢሮ ውስጥ ቀን ተሌት የሚደክመውን ሶፎንያስ መለሰ ጌታ አብዝቶ ይባርካችሁ እላለሁ።

በመጨረሻ! ግን በታላቅ አክብሮት የማመሰግነው ለዚህ ሁሉ ስኬት የጀርባ አጥንት የሆነችውን የምወዳትን ባለቤቴ ምኞቴ ክፍሌን ነው። እግዚአብሔር አብዝቶ ይባርክኝ።

መግቢያ	1
1 እግዚአብሔርን የመምሰል ምሥጢር	4
የማይታይ አምላክ	4
በፍጥረቱ መታወቅ የሚወድ አምላክ	6
እግዚአብሔር ራሱን የገለጠባቸው መንገዶች	7
ክርስቶስ የእግዚአብሔር ፍፁም መገለጥ	10
የክርስቶስ አካል	11
የአካል ክፍሎች	13
እግዚአብሔርን መምሰል ምንድነው?	14
2 እግዚአብሔርን የመምሰል ዓላማና ምክንያት	18
ዓላማ	18
ምክንያት	25
3 እግዚአብሔርን የመምሰል ትምህርት	32
የትምሕርት ሰንሰለት	32
የትምህርቶቻችን ገጽታ	34
የሐዋርያው ተልዕኮ	36
የትምህርቶች መለኪያ ዘንግ	37
ሕይወት የሚገኝበት ትምህርት	41
ጤናማ ትምህርት	51
የፀጋ ትምህርት	56
4 እግዚአብሔርን የመምሰል መንገድ	69
የመንገዱ ሰዎች	69
መንገዱን ማወቅ	71
የዘላለም ሕይወት	75
የዘላለም ሕይወት ምንድን ነው?	76
የሕይወት ሕግ	88
ባሕሪና ክብር	91
5 ችላ የተባለ ጠላት	104
የሥጋ ሕይወት ምንነት	106
የተዛባ ትኩረት	110
የሥጋ ሕይወት አንቅፋትነት	115

የሥጋ ሕይወት እንዴት ሊወገድ ይችላል?	118
6 የምሳሌ ያለህ	129
አብርሃም ፡- የእምነት ምሳሌ	131
የጳውሎስ የምሳሌነት አስተምህሮና ልምምድ	135
የአባቶች ያለህ	143
7 እግዚአብሔርን የመምሰል ልምምድ	146
የማይደረስበት የሚመስል ቅርብ	150
የእውነት ዓምድና መሠረት	154
ማንን እንመስላለን?	158
8 የክርስቶስ ባሕሪያት	166
ፍቅር	167
ይቅርታ	171
ትህትና እና የዋላነት	180
ቸርነት ልግሥና	186
ትዕግሥት	190
ንጽህና	195
እግዚአብሔርን መፍራት	201
ማጠቃለያ	208
ማስታወሻ	209

የዛሬ ስድስት ዓመት የጎልደን አይል የአገልጋዮች ማሰልጠኛ ማዕከልን በአዲስ አበባ ለመክፈት የተለያዩ ጥናቶችን ስናደርግና የጌታን ፊት ስንፈልግ «እግዚአብሔርን መምሰል» የሚለው ትምህርት ከሚሰጡት ኮርሶች አንዱ ብቻ ሳይሆን የማዕከሉ አብይ ትኩረት እንዲሆን ተስማምተን ነበር።

ከዚያም ማዕከሉ ተከፍቶ ሥልጠና ከተጀመረ በኋላ በተለያዩ ጊዜያት ከማዕከሉ ተመርቀው የወጡ አገልጋዮች በዚህ ርዕስ ሕይወታቸው እንደተነካ ይመስክሩልን ብሎም በመጽሐፍ መልክ ተዘጋጅቶ ለማየት የነበረቸውን ናፍቆት አበክረው ይነግሩን ነበር።

እንግዲህ ይህ የተማሪዎች ጉትጎታ ነው «እግዚአብሔርን መምሰል» በጽሑፍ እንድትወጣ መነሻ የሆነው።

እኔም እንደብዙዎቹ የአገሬ አገልጋዮች ከመፃፍ ይልቅ መናገር ይቀናኛል። ሕዝባችን ከማንበብ ይልቅ መስማት እንደሚቀናው ሁሉ። ሆኖም ንግግር ውሱን፤ ተፅዕኖውም በቦታ የተገደበ መሆኑን በመገንዘብ ይልቁንም የብዕር ትሩፋት በስፋት የሚተም፤ ዘወትር በእጅ እድሮ የሚናገር ብሎም ለትውልድ የሚተላለፍ መሆኑን በመረዳት በልቤ ያለውን በጽሑፍ ለማስፈር ሞክሬአለሁ።

«እግዚአብሔርን መምሰል» የሚለው ርዕስ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጠንካራ ርዕሶች መካከል አንዱ ነው ቢባል ማጋነን አይሆንም። ለዚህም እንደምክንያት ከሚጠቀሱት አንዱ የቋንቋ ጉዳይ ነው።

ምንም እንኳን የርዕሱ ጽንሰ ሃሳብ በብሉይ ኪዳን መጽሐፍት ውስጥ በስፋት የሰረፀ ቢሆንም በዋነኝነት የተወሰነው በአዲስ ኪዳን ውስጥ ነው። የአዲስ ኪዳን ጸሐፍት ይህን መንፈሳዊ ሃሳብ ለመገለጽ አዲስ ኪዳንን ከጻፉበት የግሪክ ቋንቋ «Γαλουζ» የሚለውን የግሪክ ቃል ተጠቅመዋል።

ይህ ቃል ምሁራንነትንና ለእግዚአብሔር መገዛትን ያመለክታል እንጂ ቃል በቃል «እግዚአብሔርን መምሰል» አይልም።

ይህን ቃል ሁሉም የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች “Godliness” በማለት ተርጉመውታል። የቀደመው የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም በዋነኝነት «እግዚአብሔርን መምሰል» በማለት ቢተረጎሙም በዚህ ብቻ ሳይወሰን በአንዳንድ ስፍራዎች «አምልኮ» «እግዚአብሔርን መፍራት» በማለት ጠርቶታል። አዲሱ መደበኛ ትርጉም ግን ሁሉንም «አውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት» በማለት ለውጦታል።

ከቃሉ ስያሜ ባሻገር በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ይልቁንም በአዲስ ኪዳን ገጾች በስፋት የሚንፀባረቀውን መልዕክት ስንመለከት ግን «እግዚአብሔርን መምሰል» በክርስቶስ ኢየሱስ የተካፈለውን ዘላለማዊ ሕይወት በምድር ኑሮአችን ውስጥ በተግባር መግለጥ ላይ የሚያተኩር ትምሕርት ሆኖ እናገኘ ዋለን።

በእርግጥ መልዕክቱ በመንፈስ ሕፃናት ለሆኑ አዳዲሶች የሚሰጥ ወተት ሳይሆን መልካምና ክፉን ለመለየት የሰመደ ልቦና ላላቸው የሚቀርብ ጠንካራ ምግብ ይመስላል።

ይህንንም የሚያረጋጋጥልን የቃሉ ስርጭት ነው። ቃሉ በአዲስ ኪዳን ውስጥ 15 ጊዜ የተጻፈ ሲሆን ከአስራ አምስቱ ውስጥ አስራ ሁለቱ ሐዋርያው ጳውሎስ «ከእኔ ጋር አብረው

ሠራተኞች» ለሚላቸው ለጢሞቴዎስና ለቲቶ በፃፋቸው ሦስት መልእክቶች ውስጥ መገኘቱ ነው።

ይህች መጽሐፍ ለምን አሁን ወጣች? የምታበረክተውስ እስተዋጽኦ የሚኖራትስ ፋይዳ ምንድነው? የሚል የወቅታዊነት ጥያቄ ከተነሳ ጥያቄውን መመለስ የሚገባው አንባቢ ቢሆንም በዘመናችን ክርስቲያናዊ ባሕሪ ላይ ያለውን ብርቱ ተግዳሮት ከመመከት አኳያ ድርሻ እንደሚኖራት ያለችን እምነት ሳልገልጽ አላልፍም።

በመጨረሻም ንባብዎን ጀምረው እስከሚጨርሱ ባለው ሂደት የእግዚአብሔር መንፈስ የቃሉን አብርሆት እንዲሰጥዎት እና እግዚአብሔርን በመምሰል ጉዞዎ የሚረባዎትን ነገር እንዲሰንቁ በፀሎት የታደበ ምኞቴን አገልግላሁ። መልካም ንባብ።

ያሬድ ጥላሁን

ነሐሴ 1999 ዓ.ም

አዲስ አበባ

እግዚአብሔርን የመምሰል ምሥጢር

የማይታይ አምላክ

እግዚአብሔር ምን ይመስላል? ማንም በቀላሉ ሊመልሰው የማይችል ከባድ ጥያቄ ነው። ምክንያቱም እርሱ የማይታይ አምላክ ነው።¹ ዘላለማዊ ኃይሉና መለኮትነቱም የማይታይ ባሕር አኅናፅፎታል። ስለዚህ ማንም እግዚአብሔር ይህን ይመስላል ብሎ ሊናገር አይደረግም።

በቁጥቋጦ ላይ በሚነደው እሣት የተገለጠለት፤ በእጁ ከእርሱም በፊት ሆነ ከእርሱ በኋላ ያልተከናወነ ተፃምራትን የፈፀመበት፤ «አፍ ለአፍ በግልጥ አናገረዋለሁ»² ብሎ የመሰከረለት ሙሴ እንኳ «ክብርህን አሳየኝ» ብሎ በጠየቀ ጊዜ የተሰጠው መልስ «ሰው አይቶኝ አይድንምና ፊቱን ማየት አይቻልም።»³ የሚል ነበር።

ከሦስት ቀናት በኋላ እግዚአብሔር በዚህ ተራራ ላይ ይገለጣል የሚል አዋጅ የሰሙት የእስራኤል ልጆች ከግብጽ ምድር ያወጣቸው የአባቶቻቸው አምላክ ምን እንደሚመስል ለማየት ጓጉተው ቢጠብቁም በተባለው ዕለት ማየት የቻሉት ከባድ ደመና፤ እሣትና ከእቶን የወጣ የሚመስል ጢስ ብቻ ነበር። የሰሙትም ነጎድጓድ፤ መብረቅ እና እጅግ የበረታ የቀንደ መለከት ድምጽ ነበር።⁴ ይህን ሁሉ ማየትና መስማት ቢችሉም እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ከልል ያለ ሰዕል እንዳልነበራቸው ከትእይንቱ ባሻገር የተሰጣቸው ጠንካራ ማስጠንቀቂያ ያመለክታል።

«እግዚአብሔር በኩራብ በእሣት ውስጥ ሆኖ በተናገራችሁ ጊዜ መልክ ከቶ አላያችሁምና እጅግ ተጠንቀቁ» ዘጸ. 4:15

ስለሞንም የእግዚአብሔር ስም ይጠራበት ዘንድ በኢየሩሳሌም የሠራውን መቅደስ ባስመረቀ ዕለት ንግግሩን የከፈተው «እግዚአብሔር በጨለማ ውስጥ እኖራለሁ ብሎአል፤ እኔ ግን ለዘላለም ትኖርበት ዘንድ ሠራሁልሁ።» በማለት ነበር። በመቀጠልም

«ሰው እግዚአብሔር ከሰው ጋር በምድር ላይ ይኖራልን? እነሆ ሰማይ ከሰማያትም በላይ ያለ ሰማይ ይይዝህ ዘንድ አይችልም ይልቅን እኔ የሠራሁት ቤት እንዴት ያገኝ ይሆን?» ዘጸ. 6:18

በማለት እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ለማወቅ እና ለመግለጽ አስቸጋሪ እንደሆነ መስክሯል።

ሐዋርያው ዮሐንስም፡ -

«መጅም ቢሆን እግዚአብሔርን ያየው አንድስ አንኳን የለም» ዮሐ. 1:18

በማለት የዘመናትን እውነታ በአጭር ቃል ጠቅልሎ አስቀምጧል።

ታዲያ እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል የማይታወቅ ከሆነ እንዴት ሊመሰል ይችላል? «የማያወቁት አገር አይናፍቅም» እንዲሉ የማያውቁትን መምሰል የማይታሰብ ነገር ነውና።

ስለዚህ እግዚአብሔርን ለመምሰል በቅድሚያ እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ማወቅ ግድ ይላል።

እግዚአብሔር ይህን ይመስላል እንዳይባል የማይታይ ባሕርና ታውቆ የማያልቅ ማንነት እንዳለው ሰው አይቶት በሕይወት ሊኖር እንደማይችል ከላይ ተዘርዝሯል። ታዲያ ምን ይሻላል? እነዚህን ሆድና ጀርባ የመሰሉ የአንድ እውነት ሁለት ገጾች እንዴት ማስታረቅ ይችላል? እግዚአብሔርን ለመምሰል እርሱ ምን እንደሚመስል ማወቅ ግድ ከሆነ እርሱ ደግሞ የማይታይ

ባሕሪና ታውቆ የማይጨረስ ማንነት ከተጎናፀፈ መፍትሔው ምንድነው?

በፍጥረቱ መታወቅ የሚወድ አምላክ

እግዚአብሔር የማይታይ መለኮት ይሁን እንጂ በፍጥረቱ መታየት ይፈልጋል። ታውቆ የማይታይ ይሁን እንጂ በእጆቹ ሥራዎች መታወቅ በብርቱ ይሻል። ምክንያቱም ፍጥረት ሊያመልከው፣ ሊያደንቀውና የሚገባውን ክብር ሊሰጠው የሚችለው ሲያውቀው ነው።

ለይጣን ስለራሱ የሚለውና በሰዎች ልቦና ውስጥ የሚሰለው ገጽታ ከእውነተኛ ማንነቱ ጋር ፈጽሞ ስለማይሄድ በእውነት መታወቅን ይሻሻል። ስለዚህ የሚገዛቸውን አይነ-ልቦና ያሳውራል፤ ባለማወቅ ጨለማ ውስጥ ያኖራቸዋል። ሥልጣኑም ጨለማ ሠራሽ አለማወቅ ያጎናፀፈው ሥልጣን ነው። ሰዎች በልባቸው ብርሃን በርቶ ማንነቱን ከተረዱ ረግጠውት እንደሚሄዱ እንጂ በአክብሮትና በፍርሃት እንደማይገዙለት አጥርቶ ስለሚያውቅ ራሱን ባለመታወቅ ጨለማ ውስጥ ከመሰወር ውጪ ሌላ አማራጭ የለውም። እግዚአብሔር ግን መታወቅ ያለበት፣ መታወቅ የሚገባው፣ እርሱም መታወቅ የሚፈልግ፣ ደግሞም በታወቀ ልክ የሚከብር አምላክ ነው።

የብሉይም ሆነ የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት የተሞሉት እግዚአብሔርን ለማወቅ በተደረጉ ጥሪዎች ነው። ይህ ደግሞ እግዚአብሔርን የማወቅ፣ ምን እንደሚመስልም የመረዳት ተስፋን በመፈንጠቅ የማይታረቁ የሚመስሉትን የአንድ እውነት ሁለት ገጽታዎች ያስታርቅልናል።

እግዚአብሔር ራሱን የገለጠባቸው መንገዶች

እግዚአብሔር የማይታይ ባሕሪና ታውቆ የማይታይ መለኮታዊ ማንነት ቢኖረውም በፍጥረቱ ይልቁንም በሰው ልጆች መታወቅ መፈለጉ በዘመናት ውስጥ በሰራቸው ሥራዎች በቃሉ ውስጥ ተዘክሯል።

ከእነዚህም ውስጥ ነልተው የሚታዩትን ሁለቱን እንመልከት። እነዚህ ሁለት የእግዚአብሔርን ማንነት የመግለጥ ክንውኖች ወደ ሁለት የተለያዩ የሰው ዘር ክፍሎች ያነጣጠሩ ነበሩ። አንደኛው ወደ አሕዛብ ሁለተኛው ደግሞ ወደ እስራኤላዊያን።

1. በፍጥረት በኩል የተላለፈ መገለጥ

ሐዋርያው ጳውሎስ አይሁዳውያንን ጨምሮ የአለም ሕዝቦች ሁሉ ከእግዚአብሔር ፍርድ በታች ያሉ ተከላሾች መሆናቸውን በገለጠበት ክፍል «እግዚአብሔር ለእኛ ራሱን አልገለጠልንምና። ሲፈርድብን አይችልም!» ለሚሉት ነገር ግን የማይጠፋውን የእግዚአብሔርን ክብር በሚጠፋ ሰውና በወፎች አራት እግር ባላቸውም በሚንቀሳቀሱትም መልክ መሰለው ለለወጡት አሕዛብ መልስ ሲሰጥ እንዲህ ብሎ ነበር።

«... ስለ እግዚአብሔር ሊታወቅ የሚችለው ለእነርሱ ግልጽ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ለእነርሱ ግልጽ አድርጓቸዋል። ግለሰብ ከተፈጠረ ጀምሮ የማይታየው የእግዚአብሔር ባሕሪ ይኸውም ዘላለማዊ ጋይሱና መለኮታዊ ክፍጥረቱ በግልጽ ይታያል ስለዚህ ሰዎች ማመካከያ የላቸውም።» (ኮሮ. 1:19-20 (አ.መ.ተ))

የእግዚአብሔር የአፈጣጠኖ ሥርዓት በተወሰነ መጠን ቢሆንም እንኳ እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል የመግለጽ ሚና ተጫውቷል።

ይህም የፍጥረት ሚና ሲተነተን

• የሰማይ ግዑዝ ፍጥረታት

«ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ የሰማይም ጠፈር የእጁን ሥራ ያወራል ...» መዝ. (19)1

• የወቅቶች መፈራረቅ የእዝዕርት እና የመብል ሥርዓት

«... ይሁን እንጂ ዝናብን ከሰማይ እንዲሁም ፍሬያማ ወቅቶችን በመስጠቱ ደግሞም ልባችሁን በመብልና በደስታ በማርከቱ መልካምን በማድረግ ራሱን ያለ ምስክር አልተወጣም» ሐዋ. 14:17-18 (አ.መ.ት)

• የዘመን ልክ የመናሪያ ሥፍራና ዳርቻ (ድንበር)

«... የሰውን ዘር ሁሉ ከአገድ ወገን ፈጥሮ በምድር ሁሉ ላይ እንዲኖሩ አደረገ። የዘመናቸውን ልክና የመናሪያ ስፍራቸውንም ዳርቻ ወሰነላቸው። ይኸውም ሰዎች እግዚአብሔርን ፈልገው ተመራምረው ምናልባት ያገኙት እንደሆነ ብሉ ነው። ይህም ሲሆን እርሱ ከእያንዳንዳችን የራቀ ሆኖ አይደለም። የምንኖረውና የምንንቀሳቀሰው ያለነውም በእርሱ ነውና። ከራሳቸው ባለቅኔዎችም እንዳንዶቹ እንዳሉት «እኛም ደግሞ ልጆቹ ነን» እንግዲህ የእግዚአብሔር ልጆች ከሆንን እምላክ በሰው መቶና ጥንዝብ የተተረፀውን ወርቅ ወይም ብር ወይም ድንጋይ ይመስላል ብለን ማሰብ አይገባንም። ሐዋ. 17:26-29 (አ.መ.ት)

2. በነብያት በኩል የተላለፈ መገለጥ

በተራ ቁጥር አንድ የተገለፀው በሰው ብልሃት የተሰሩ ጣኦታትን አማልክት ብለው ለሚያመልኩ አሕዛብ እግዚአብሔር እነዚያን የሰው እጅ ሥራዎች እንደማይመስልና የፍጥረት ሁሉ መገኛ ታላቅ እምላክ መሆኑን ለማሳየት ግዑዙን ፍጥረት ተጠቅሞ ለአሕዛብ ራሱን የገለጠበት መንገድ ነበር።

አሁን ደግሞ ከምድር ሕዝቦች መካከል ለለየውና ሕዝቢ ብሉ ለጠራው ለእስራኤል ራሱን የገለጠበትን መንገድ እንመለከታለን።

ይህን ሐሳብ የዕብራዊያን መልእክት ፀሐፊ በመግቢያው ላይ በአንድ ቁጥር ጠቅልሎ አስቀምጦታል።

«ከጥንት ጀምሮ እግዚአብሔር በብዙ ዓይነትና በብዙ ገዳና ለአባቶቻችን በነዚያት ተናግሮ ...» ዕብ. 1:1

ይህ ክፍል እግዚአብሔር ከእስራኤል ሕዝብ መስራች አባቶች አንስቶ በየዘመናቱ ለተነሱት ትውልድ እንዴት ራሱን

ለመግለጽ እንደተናገረ በዝርዝር ያስረዳል።

• ከጥንት ጀምሮ፡- ይህ አባባል ከክርስቶስ ልደት በፊት ሁለት ሺህ ዓመታትን የሚሸፍን ነው። ስለዚህ ረጅም ዘመንን ያመለክታል።

• በነቢያት፡- ይህ አባባል እግዚአብሔር ራሱን ለሕዝቡ ለመግለጥ የተጠቀማቸው ሰዎች ቁጥር በርካታ መሆኑን ያመለክታል።

• በብዙ ዓይነትና በብዙ ገዳና፡- ይህ አባባል ደግሞ እግዚአብሔርን ለመግለጽ የተደረገው ጥረት በአንድ መንገድ ብቻ የተላለፈ ሳይሆን የተለያዩ ዘዴዎች፣ ምሳሌዎች፣ ማስረጃዎች፣ ወዘተ... ሥራ ላይ የዋሉበት መሆኑን ይገልጻል።»

ሆኖም ይህ ለአሕዛብም ሆነ ለእሥራኤል ሕዝብ ራሱን ለመገለጽ ያደረገው ጥረት እግዚአብሔርን ሙሉ በሙሉ ሊገልፀውና እንደሚፈልገው ሊያሳውቀው አልቻለም።

የጠፈርና የሕዋ አካላት ድምጽ አልባ ንግግር፣ የወቅቶች መፈራረቅ፣ የእዝዕርትና የመብል እርካታ ምስክርነት፣ የሕዝብ አሰፋፈር፣ የድንበር መካለልና የአገር አስተዳደር መልዕክት እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ለሰው ልጆች ለመግለጽ የነበረው አቅም ከፍፁምነት እጅግ የራቀ ነበር።

እንኳን የፍጥረታት ድምፅ አልባ መልእክት በእግዚአብሔር መንፈስ ተነድተው የተናገሩት የጥንት ነቢያት ድምጽ እንኳ እግዚአብሔርን ፍንትው አድርጎ በመግለጽ በፍጥረቱ የመታወቅን ናፍቆት በሰው ልጆች የመመስልን ጥማት ሊያረካ አልቻለም። ለዚህም ነው ሌላ አዲስና ሕያው መንገድ የተመረቀው።

ክርስቶስ የእግዚአብሔር ፍፁም መገለጥ

ፍጥረታትና ነቢያት፤ እንደ ጥላና እንደ ምሳሌ ሊገልጡት የሞክሩት እግዚአብሔር በመጨረሻው ዘመን ጅማራ ላይ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በአካል ተገልጿል። ይህ የዘመናት ታላቅ ሚስጥር መገለጥ የጀመረው ኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋ ለብሶ ሲወለድና ሰው ሆኖ ሲመጣ ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ ከመወለዱ አንስቶ እስከ እርገቱ ያለው እያንዳንዱ እንቅስቃሴ የማይታየውን አምላክ ፍንትው አድርጎ ገልጾታል። ይህም መገለጥ ግዑዙንም ሆነ መንፈሳዊውን ዓለም ሰውንም ሆነ መላዕክትን ምንም ሳያስቀር ሁሉን የጠቀለለ ነው።

ለዚህ ነው ሐዋርያው፦

«... በሥጋ የተገለጠ
በመንፈስ የፀደቀ
በመላዕክት የታየ
በአሕዛብ የተሰበከ
በአለም የታመነ በክብር ያረገ።» 1ጢሞ. 3:16

በማለት በግጥም ቃና ' እግዚአብሔርን የመምሰል ሚስጥር መገለጡን የተረከው።

በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል የተገለጠው በራዕይ በሐልም ወይም ልዩ በሆነ ሚስጥራዊ መንገድ ሳይሆን ሊታይና ሊዳሰስ በሚችል ግልፅ ሁኔታ ነበር።

ላመኑትም እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ማወቅ ብቻ ሳይሆን እርሱን መምሰል የሚችሉበትን በር ወለል አድርጎ ከፍቷል።

የኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ መምጣት «እግዚአብሔር ምን ይመስላል?» ለሚለው ጥያቄ የመደምደሚያ መልስ ሰጥቷል። ይህ ጥያቄ የሰው ብቻም አይመስልም መላእክትም በመገለጡ ዝርዝር ተካተዋልና «... በመላዕክት የታየ...» በሚል። ባጠቃላይ ለፍጥረት ሁሉ እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል በናዝሬቱ ኢየሱስ መገለጡን ይህ ክፍል ያረጋግጥልናል።

ወንጌላዊው ዮሐንስ፦

«መጀመሪያ ሲሆን እግዚአብሔርን ያየው አንድስ አንኳን የለም በእትፋ ያለው አንድ ልጁ እርሱ ተረከው።» ዮሐ. 1:18

በማለት እንደጻፈው በኢየሱስ ሕይወት እግዚአብሔር በቃል፤ በሥራ፤ በኑሮ ተተርጓል።

የክርስቶስ አካል

ይህ እግዚአብሔርን የመገለጥ ሚስጥር ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ በመምጣቱ ተጀምሮአል። ሆኖም በምድር አገልግሎቱ ብቻ አላከተመም። የጌታ ኢየሱስ የምድር አገልግሎት በአንድ አገር (በእስራኤል) የተገደበና በአብዛኛው በአይሁድ ሕዝብ ዘንድ የተወሰነ በመሆኑ የተቀረው ዓለም የእግዚአብሔርን መልክ የሚያይበት ባሕረውን የሚረዳበት ሌላ መንገድ አልነበረውም። ስለዚህ ይህ የማይታየውን እግዚአብሔርን የመገለጥ የኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ መቀጠል ነበረበት።

ቀጣይነቱም ከፀሐይ መውጫ እስከ መጥለቂያ ያሉ የሰው ልጆች የእግዚአብሔርን መልክ እንዲያዩ ሲሆን በዚህም ሳይወሰን የእግዚአብሔር ልዩ ልዩ ጥበብ በሰማያዊ ሥፍራ ላሉ አለቆችና ስልጣናት ጭምር እንዲገለጥ ነው።

ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? የሚል ጥያቄ መነሳቱ አይቀርም። ጌታ ኢየሱስ በሰላሣ ሦስት ዓመታት የምድር ቆይታው

በመጨረሻም በመስቀል ሞቱ እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ለመግለጥ አካል አስፈልጎታል ይህም አካል በድንግል ማርያም ማህፀን ውስጥ መዘጋጀት ነበረበት።

ይህ የሥጋ አካል ኢየሱስ ከሙታን ከተነሳ በኋላ ወደ ሰማያት እርሳ ሊታይ በማይቻል የክብር ብርሃን ውስጥ ተሰውሩአል።

እግዚአብሔርን በሥጋ አካል የመግለጡ ሂደት ግን አላከተመም። ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ሊሞትና ሞትን አሸንፎ ሊነሳ ያስፈለገበት እንዲሁ ምክንያት ይህን ተግባር በቀጣይነት በምድር ላይ የምትፈጽም ሕያው አካል ለማዘጋጀት ነበር።

ይህችም አካል በወንጌል አምነው በዳኑ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በአካሉ ውስጥ ተጠምቀው ብልቶች በሆኑ ቅዱሳን የተገነባች፤ በሕብረቷ የእግዚአብሔርን ሕይወት በየሥፍራው ሁሉ የምትገለጥ የክርስቶስ ቤተክርስቲያን ናት። በዚች አካል ውስጥ የእግዚአብሔር ለፍጥረት መገለጥ አዲስ ጅማራ ሳይሆን ክርስቶስ በሥጋ በመምጣቱ የተጀመረው ሥራ ቀጣይ ነው። ያኔም ከምድር በወሰደው አካል የተገለጠው አሁንም በአካሉ በቤተ-ክርስቲያን የሚገለጠው አንዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

ጳውሎስም በቤተክርስቲያን በኩል የሚገለጠው ጥበብ በግዑዙ አለም ብቻ የተገደበ ሳይሆን በሰማያዊ ስፍራ ወዳሉ አለቆችና ሥልጣናት ጭምር የዘለቀ መሆኑን በግልጽ ቃላት አስቀምጦልናል።

ሆኖም እንድ ልብ ማለት ያለብን ቁም ነገር አለ። በቀደመው ንዑስ ርዕስ ውስጥ ያየነው ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ በመምጣቱ የሆነው የእግዚአብሔር መገለጥና አሁን በአካሉ በቤተክርስቲያን በኩል የሚካሄደው መገለጥ መሰረታዊ ልዩነት አላቸው።

ይኸውም የቀደመው ፍፁም መገለጥ ሲሆን ሁለተኛው ከፍፁምነት የራቀ ነገር ግን ወደዚያው የሚገስገስ መሆኑን ነው።

አዲስ የሰው ዘርና የበኩራት ዓይነት በመሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ የተወለደችው ቤተክርስቲያን በእንድ በኩል ዓለም አቀፋዊ ማንነት ያላት ብትሆንም በሌላ ጎን አጥቢያዊ ገጽታ ሰላላት በየትኛውም ሥፍራ ለሚኖሩ የሕብረተሰብ ክፍሎች እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል የማሳየት ተልዕኮ ለመወጣት አመችቷል።

ይህንንም በአምልኮዋ፣ በንፁህ አካሄዷ፣ እርስ በርስ ባላት ፍቅርና በውጭ ላሉት በምታከናውናቸው በጎ ተግባራት እንድታንፀባርቅ ተሠጥቷታል።

ማንኛውም ሰው የልቡን ሃሳብና ስሜት የአካል ክፍሎቹን ተጠቅሞ ተግባራዊ እንደሚያደርግና በዙሪያው ያሉ ሰዎችም በአካሉ መልክና ቅርጽ አማካኝነት ለይተው እንደሚያውቁት ሁሉ ክርስቶስ ለዓለም ራሱን የሚገልጠው በአካሉ በቤተክርስቲያን በኩል መሆኑ ጥርጥር የሌለው ጉዳይ ነው።

ሆኖም ይህ እውን የሚሆነው ቤተክርስቲያን የዚህ እውነት ዓምድና መሠረት ስትሆን ነው።

የአካል ክፍሎች

እግዚአብሔር ምን ይመስላል? ለዘመናት መልስ ያልነበረው ጥያቄ ቢሆንም ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ መምጣቱ መልስ አግኝቷል። ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ ምን ይመስላል? ለሚለው ቀጣይ ጥያቄ መልስ ይሆን ዘንድ ሥራውን ፈጽሞ ወደሰማይ ከመሄዱ በፊት በምድር ላይ ሕይወቱን የሚገልጥበት ሕያው

አካል (ቤተክርስቲያን) ለመመሥረት የነበረውን ዓላማ ገልጾአል።¹⁰ ይችላል በተለያዩ ብልቶች (የአካል ክፍሎች) የተገነባች ሕዋስ ናት። እነዚህም የአካል ክፍሎች በክርስቶስ አምነው የጻኑ ቅዱሳን ናቸው። የክርስቶስ ሙሉ ገጽታ በአንድ የአካል ክፍል (ግለሰብ አማኝ) ብቻ ሊታይ አይችልም ነገር ግን በአንድ አካባቢ በሚኖሩ ቅዱሳን ሕብረት (አጥቢያ ቤተክርስቲያን) ውስጥ በሙላት ሊገለጥ ይችላል። ሆኖም ለዚህ ውጤት ወሳኝ ሚና የሚጫወተው የእያንዳንዱ አማኝ መረዳትና ኑሮ መሆኑ የማይካድ ነው።

ሁላችንም የተጠራነው ክርስቶስ እንዲገለጥልንና እንዲገለጠብን ነው። በቅድሚያ ግን የምንገልጠው ሊገለጥልን ይገባል። በእኛ ውስጥ ያልተሳለውን ጌታ በሌሎች ፊት ልንስለው አንችልምና። ስለዚህ እያንዳንዱ አማኝ (ግለሰብ) የተገለጠለትንና የተገለጠበትን ሕይወት ይዞ ወደ ሕብረቱ ሲመጣ የእያንዳንዱ አማኝ በፍቅር መተሳሰር ሕያው አካል ይፈጥራል (ቤተክርስቲያን)። በዚህም አካል ውስጥ የሕይወት ራስ የሆነው (ክርስቶስ) ይታያል። ክርስቶስም በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት አካሉን ተጠቅሞ በሚሠራው ሥራ በዙሪያ ላለው ዓለም እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ይገለጣል። ያኔ የእግዚአብሔር መንግስት ይሰፋል። ይህም እግዚአብሔርን የመምሰልን ሚስጥር ወደ ብርሃን ያወጣዋል።

እግዚአብሔርን መምሰል ምንድነው?

ለመሆኑ እግዚአብሔርን መምሰል ምንድነው? እግዚአብሔርን መምሰል ከቃሉ ትርጉም ያለፈ ግዙፍ ሃሳብ ነው። «እግዚአብሔርን የመምሰል ልምምድ» የተሰኘውን መጽሐፍ የፃፉት ጆሪ ብራጅስ ይህንን በተመለከተ እንደዚህ ብለው ነበር።

«አንድ እውነቱ ከሆነ እግዚአብሔርን መምሰል የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን የተጠቀሰው በጥቂት ሥፍራዎች ብቻ ነው። ሆኖም መላው መጽሐፍ ቅዱስ ከጻር እስከ ጻር የሚናገረው እግዚአብሔርን ስለ መምሰል ነው።»¹¹

በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ ለትርጉምም ሆነ ለመረዳት አስቸጋሪ ከሆኑት ቃላት ውስጥ እግዚአብሔርን መምሰል የሚለው ቃል ዋናውን ስፍራ ይይዛል ቢባል ማጋነን አይሆንም። ቃሉን ለመተርጎም አስቸጋሪ ከሚያደርጉት ነገሮች አንዱ የተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ተርጓሚዎች ይህን ሃሳብ ለመግለጽ የሰጡት የተለያዩ ስያሜ ነው። ይህ ደግሞ የምንተረጉመው አንድ ቃል ቢሆንም ፍቺ የምንፈልግላቸው ቃላት ግን በርካታ እንዲሆኑ ያደርጋል። ከቃላት ጥናት ያለፈ ሌላው ተግዳሮት ደግሞ በቃል ትርጉም የማይገናኙ ነገር ግን ተዛማጅ መልዕክት ያላቸው በርካታ ሃሳቦች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መስፈራቸው ነው።

«እግዚአብሔርን መምሰል» ሙሉ በሙሉ የአዲስ ኪዳን ቃል ሲሆን የግሪክ መጠሪያውም «ዮሴብያ» የሚል ነው። ቃሉ በአዲስ ኪዳን ውስጥ 15 ጊዜ ተጠቅሷል።

ትርጉሙም ምሳሌ፤ ለእግዚአብሔር የተሰጠ፤ ትዕዛዛቱንና ፍቃዱን የሚከተል፤ አመለካከቱ በእግዚአብሔር ሕልውና የተቃኘ ሰውን ያመለክታል። የ1962 እትም የቀድሞው የእማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ በብዙ ሥፍራዎች «እግዚአብሔርን መምሰል» እያለ ቢጠራውም በጥቂት ሥፍራዎች የተለያዩ ስያሜ ተሰጥቶት አናገኛለን።

ይህ ትርጉም በ1ጢሞ. 2:10 ላይ «እግዚአብሔርን መፍራት» ሲለው በ2ጢሞ. 3:5 እና በቲቶ 1:2 ላይ ደግሞ «አምልኮት» ይለዋል።

ከ«ኒው ኢንተርናሽናል ቨርዥን» የተተረጎመው አዲሱ መደበኛ ትርጉም የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ግን ይህንን ቃል «እውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት» በሚል መጠሪያ ተክቶታል።

ይህ ትርጉም «ዮሴቢያ» የሚለውን የግሪክ ቃል በጥሩ ሁኔታ የተተረጎመው ቢሆንም እንኳ የቃሉ ሃሳብ ከቃሉ ትርጉም የሰፋ በመሆኑ ትክክለኛ መልዕክቱን ለማግኘት ሌሎች ተመሳሳይ ቃሎችን መመርመር የግድ ይሆናል። «ምሳሌ፣ መልክ፣ መምሰል» የተሰኙት ቃሎች ምንም እንኳ ዮሴቢያ ከሚለው ቃል ጋር በቀጥታ አንድ ባይሆኑም በተዘዋዋሪ የሃሳብ ተዛማጅነት ስላላቸው የርዕሱን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ይዘት አጉልተው ያሳዩናልና ተራ በተራ እንመልከታቸው።

ምሳሌ የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ 34 ጊዜ የተጠቀሰ ሲሆን በዕብራይስጥ «ዴሞት» በግሪክ ደግሞ «ሆምዮማህ» ተብሎ ይጠራል። ትርጉሙም በቅርጽ ወይም በመልክ መመሳሰልን ምሳሌነትን ያመለክታል። ከዚህ ጋር ተዛማጅ የሆነው «መልክ» የሚለው ቃል ትርጉም በዕብራይስጥ «ፀለም» በግሪክ ደግሞ «ኤኮን» ተብሎ ሲጠራ ትርጉሙም መምሰልን፣ ውክልናን፣ መመሳሰልን፣ ምሳሌነትን የሚገልጽ ነው።

እንግዲህ እግዚአብሔርን መምሰል የተሰኘውን ቃል መጽሐፍ ቅዱስ አምልኮ፣ እግዚአብሔርን መፍራት፣ እውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት በማለት በተለዋጭ የሚጠራው ከሆነ ከአንድ ነጠላ ርዕስነት ባሻገር የክርስቲና ሕይወታችን ዋና ጉዳይ እንደሆነ መረዳት አያስቸግርም።

ከላይ እንዳየነው ከትርጉም ውስብስብነት የተነሳ እግዚአብሔርን መምሰል ምን ማለት እንደሆነ አጭርና ግልጽ ትርጓሜ መስጠት አስቸጋሪ ቢመስልም ፍቺውን ከመረዳት አኳያ መጽሐፍ ቅዱስ ከዳር እስከ ዳር ስለ ርዕሰ ጉዳዩ የሚናገረውን

ሃሳብ በመጭመቅ በአንድ ዓረፍተ ነገር ጠቅልሎ ማስቀመጡ አስፈላጊ ብቻ ሳይሆን ግድ ይሆናል። ስለዚህ እግዚአብሔርን መምሰል «የእግዚአብሔርን ሕይወት በሰው ማንነትና ኑሮ ውስጥ መግለጥ» ማለት ነው።

የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ሃሳብ፣ የማይለወጥ የፈቃዱ ምክር፣ ለዘመናት ተሰውሮ የኖረው ሚስጥሩ ምንድነው? ቢባል፡- እግዚአብሔር የገዛ ሕይወቱን በሰው ውስጥ ተገልጾ ለማየት መውደድ ነው። የእግዚአብሔር ሕይወት ከራሱ ከእግዚአብሔር ውጭ በሰው ውስጥ ተገልጾ ሲታይ ከሁሉ በላይ እግዚአብሔርን የሚያሳርፍና የሚያረካ መስዕብ እንዳለው ከዚህ እውነት መረዳት እንችላለን።

እግዚአብሔርን የመምሰል ዓላማና ምክንያት

ዓላማ

በቀደመው ምዕራፍ «እግዚአብሔር ምን ይመስላል?» ከሚለው ጥያቄ በመነሳት እግዚአብሔርን የመምሰል ሚስጥር እንዴት እንደተገለጠ ለመመልከት ሞክረናል።

በዚህም ምዕራፍ ደግሞ «እግዚአብሔርን መምሰል ለምን አስፈለገን?» የሚለውን ጥያቄ በማንሳት በዓላማ ዙሪያ እናጠነጥናለን።

የዓላማ ጥያቄ በራሱ ግዙፍ ነው። የመኖር ዓላማ ሲሆን ደግሞ ግዝፈቱ የበለጠ ይጨምራል።

ከክርስቶስ ልደት በፊት ከኖሩ ጥንታዊ የግሪክ ፈላስፎች አንስቶ እስከ ዘመናችን የሳይንስ ተመራማሪዎች ድረስ የሰው ልጆችን የመኖር ዓላማ ጠይቆ ያልመረመረ ሊቅ የለም ቢባል ማጋነን አይሆንም።

ሆኖም እነዚህ ሁሉ ምርምሮች «ከየት መጣሁ? እኔ ማን ነኝ? የምኖረው ለምንድነው? መጨረሻዬስ የት ነው?» ለሚሉት ዕድሜ ጠገብ የሰው ልጅ ጥያቄዎች መልስ ሊያፈልቁ አልቻሉም።

ይህ ጽሑፍ ግን አንድም በድፍረት አንድም በትህትና ለሰው ልጆች የመኖር ዓላማ ጥያቄ የማያሻማ መልስ አለ ይላል።

ትህትና ያስፈለገው ይህ መልስ የተገኘው በሥጋ ምርምርና የዕውቀት ልቀት ሳይሆን እግዚአብሔር በምህረቱ ይሁን ባለው

ሰማያዊ ብርሃን እማካይነት የተገኘ በመሆኑ ሲሆን ድፍረት ያስፈለገበት ምንክያት እያሉ ሰው ሰራሽ ግኝቶችና የሥጋ አእምሮ ጭማቂዎች ሰማያዊውን እውነት ለመሰወር ሽር ጉድ ስለሚሉ እውነትን በጽድቅ ድፍረት መግለጥ ስለሚገባ ነው።

እውነቱ ምንድነው? አንድ አማኝ የመመረጡ፣ የመፈጠሩ፣ የመዳኑና በቀጣይነት ለዘላለም የመኖሩ አላማ እግዚአብሔርን ከመምሰል ጋር በጽኑ የተቆራኘ ነው። ይህንንም ተራ በተራ እንመለከታለን፡-

1. አለም ሳይፈጠር በፊት

«... ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና ...» ሮሜ 8:29

በዚህ ጽሑፍ ስለ ቅድመ-ውሳኔ፣ ስለምርጫና ስለ ዘላለማዊ መተማመኛ አንስቶ ለመነጋገር ጊዜውም ዝግጅቱም የለንም። ሳይኖረውም ብል ከተነሳሁበት ዓላማ ያወጣኛል። ነገር ግን ከላይ ባነሳሁት ክፍል ላይ ብቻ በመወሰን የሰው ማንነት እግዚአብሔርን ከመምሰል ጋር ያለውን ጥንታዊ ዝምድና ለማሳየት እሞክራለሁ።

እግዚአብሔር አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ የወሰነው አስቀድሞ ነው። ይህ ቅድመ-እውቅና እና ቅድመ-ውሳኔ የሚጠቁመን የጊዜ ሰሌዳ ዓለም ከመፈጠሩ በፊት የነበረውን የዘላለም ዘመን ነው። በዚህ ጥንተ-ዘላለም እግዚአብሔር ሰውን ያሰበው ከአንድ የክበረ እውነት ጋር በተዛመደ ነው። ይህን እውነት ሐዋርያው ጳውሎስ «አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ወስኖአል።» በማለት ገልጾታል።¹²

ከዚህም በመነሳት ሰው በከርሱ ሊያሰራው እንደሚችል አግዚአብሔርን ይመስል ዘንድ የታሰበው ዓለም ሳይፈጠር በፊት መሆኑን መገንዘብ አያዳግተንም። ይህም ሰው የተፈጠረበትን ዓላማ በጉልህ ያሳየናል።

2. የመጀመሪያው ሰው ሲፈጠር

«... እግዚአብሔርም አለ። ሰውን በመልካችን እንደምሳሌያችን እንፍጠር።»

የአንድ ነገር ዓላማው ሠራው ሲፈጥረው ካሰበለት እርጅናል እቅድ እና እንዲኖር ከተፈለገበት ምክንያት ጋር በጽኑ የተቆራኘ ነው።

በዘፍጥረት ምዕራፍ አንድ ውስጥ «እግዚአብሔርም አለ» የሚለው ቃል ሰዓት ጊዜ ተመዝግቧል። ይህም የእግዚአብሔርን የመፍጠር ሥርዓት ያሳየናል። እግዚአብሔር አንድን ነገር ከመፍጠሩ በፊት በልቡ ያለውን ዓላማ ቃል አውጥቶ ይናገራል ያም የተፈጠረ ነገር በዘመኑ ሁሉ ለዚያ ዓላማ ይኖራል።

ለምሳሌ በሦስተኛው ቀን እግዚአብሔር ፡ -

«ምድር ዘርን የሚሰጥ ሃርንና ቡቃያን በምድር ላይ እንደ ወጉ ዘሩ ያለበትን ፍሬን የሚያፈራ ዛፍን ታብቃል አለ። እንዲሁም ሆነ። ምድርም ዘርን የሚሰጥ ሃርንና ቡቃያን እንደ ወጉ ዘሩም ያለበትን ፍሬን የሚያፈራ ዛፍን እንደ ወጉ አበቃለች።» ዘፍ. 1:11-12

ዛሬ በዱር፣ በጋራ፣ በሜዳ፣ በሽንተረር፣ የምናያቸው ዛፎች ሁሉ አንድ የሚጋሩት ነገር አላቸው። እንደ ወገናቸው ዘራቸው ያለበትን ፍሬን ያፈራሉ። በዙሪያቸው ላለው ፍጥረት ከሚያበረክቷቸው አያሌ አስተዋጽኦ ባሻገር ፍሬያቸው ለመብል በፍሬያቸውም ውስጥ ያለው ዘር ለቀጣይነት ያገለግላል።

የተፈጠሩበት ዓላማ ነውና ይኖሩለታል፣ ይኖሩበታል። ይህ የአፈጣጠር ስርዓት በስድስት ቀን በተፈጠሩት ሁሉ ላይ በተመሳሳይነት ሲሠራ እናያለን።

እግዚአብሔርን መምላል

እያንዳንዱ ፍጥረት «እንዲሆን እንዲያ ... ይሁን» ተብሎ የተፈጠረበት ቃል አለው። የተፈጠረበት ዓላማም የሚገኘው በዚያ በተፈጠረበት ቃል ውስጥ ነው። ሰውም እንደ ሌሎቹ ፍጥረታት ሁሉ የተፈጠረበት ቃል አለው።

«እግዚአብሔርም አለ። ሰውን በመልካችን እንደምሳሌያችን እንፍጠር።» ዘፍ. 26

ይህ ቃል የተፈጠርንበት ብቻ ሳይሆን የተፈጠርንላት ቃል ነው። የመኖር ዓላማችን በዚህ ቃል ውስጥ ተገልጿልና። ከዚህ ቀደም በምድር ላይ ኖረው ያለፉ፣ አሁንም በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱ ገናም ወደፊት በመወለድ ወደዚህች ምድር የሚገቡ የሰው ልጆች ሁሉ የተገኙት በዚህ ቃል ነው። ብርሃን ቀንና ሌሊትን እንዲለይ፣ ጠፈር በውሆች መካከል እንዲለይ፣ ዛፎች ዘሩ በውስጡ ያለበትም ፍሬ እንዲያፈሩ፣ የሰማይ ብርሃናት ለምልክቶች፣ ለዘመናት፣ ለወራትና ለዓመታት መለያ እንዲሆኑ፣ እእዋፋት በእየር እንዲበሩ፣ ዓሦች በባሕር እንዲዋኙ፣ እንስሳትና አራዊት በምድር እንዲንቀሳቀሱ እንደተፈጠሩ ሁሉ ሰው እግዚአብሔርን እንዲመስል ተፈጥሯል።

ቀጥለው ባሉት ቁጥሮች እግዚአብሔር ሰውን እንዲበዛ ሲባርከው፣ እንዲገዛ ሲሾመው ብናይም መግዛት ሥራው መብዛት ደግሞ በረከቱ እንጂ የመኖሩ ዋነኛ ዓላማው አይደለም። ሰው በትክክል መግዛትና መብዛት የሚችለው ለተፈጠረበት ዓላማ ሲኖር ብቻ ነው። ያም አላማ እግዚአብሔርን መምላል ነው። ይህም በማድረግ እና በመሆን መካከል ያለውን ልዩነት ያሳየናል። ዓላማም በዋነኝነት የመሆን ጉዳይ ነው።

እግዚአብሔር በግለሰቦች ሕይወት ውስጥ የግል ሕይወታቸውን በተመለከተ ዓላማ እንዳለው እሙን ነው። በዚህ ስፍራ የምናየው ዓላማ ግን የሰውን ዘር ሁሉ የሚጠቀልል ሁሉን

እግዚአብሔርን መምላል

አቀፍ ዓላማ እንጂ ፈጽሞ ግላዊ አይደለም። ይህም ዓላማ በተፈጠርንበት ቃል ውስጥ አጭር እና ግልጽ ሆኖ ተቀምጧል።

በእርግጥ ሰው በኃጢአት በመውደቁ፣ በመንፈስ በመሞቱና በክፉ ኃይላት በመታሠሩ ከተፈጠረለት ዓላማ ርቆ በጨለማ ተቅበዝብዙአል። ሆኖም ለወንጌል ጥሪ ምላሽ የሰጡ ከእስራት ተፈተው ለተፈጠሩበት አላማ የሚኖሩበት አዲስ የሕይወት ምዕራፍ ተከፍቶአል።

ታዲያ ለሰው ልጅ ከኃጢአት ነጽቶ፣ በመንፈስ ሕያው ሆኖ እና የልብ አይነት በርቶ ከተፈጠረለት ዓላማ ጋር ሲገናኝ ብሉም ለተገለጠለት እውነት ሲኖር ከማየት የበለጠ ምን የሚያስደስት ነገር አለ።

አሁንም ልብ እንበል የተፈጠርንለት ዓላማ በተፈጠርንበት ቃል ውስጥ ተገልጧል። የእግዚአብሔር መልክ እና ምሣሌ እንዲኖረን በአጭር ቃል እግዚአብሔርን እንድንመስል ተፈጥረናል።

3. አዲሱ ሰው ሲፈጠር

«... ለእውነትም በሚሆኑ ጽድቅና ቅድስና እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረውን አዲሱን ሰው ልበሱ።» ኤፌ. 4:24

በተራ ቁጥር አንድ ላይ ሰው በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን ይመስል ዘንድ የታሰበው ዓለም ሳይፈጠር በፊት መሆኑን ተመልክተናል። ቀጥለንም ሰው የተፈጠረው ከዚህ ጋር ተዛማጅ በሆነ አሳብ መሆኑን ለማየት ሞክረናል። አሁን ደግሞ ሰው የዳነው እግዚአብሔርን ከመምስል ሃሳብ ጋር በተያያዘ መሆኑን ልንመለከት ነው። ሆኖም በተራ ቁጥር ሁለት እና ሦስት መሃል የተፈፀመውን የሰውን ውድቀት በጥቂቱም ቢሆን ሳንጠቅስ ማለፍ አግባብ አይሆንም። እግዚአብሔር ምን እንደሚመስል ለፍጥረት ይገልጥ ዘንድ

እግዚአብሔርን መምስል

በእግዚአብሔር መልክና ምሳሌ የተፈጠረው የመጀመሪያው ሰው በውድቀት ምክንያት ጥሪውንና ተልዕኮውን መወጣት ተስኖት

«ሰው ግን ከቡር ሆኖ አያውቅም እንደሚጠፋት እንስሳት መሰለ።» መዝ. 49:12

ተብሎ እንደተጻፈ እንስሳትን መስጧል።¹

እግዚአብሔር ግን የሰው ውድቀትና ውድቀቱ ያስከተለው መዘዝ ሳያዳግተው በክርስቶስ ሥራ ሰውን ዓለም ሳይፈጠር በፊት ወዳለበው ሥፍራ ሊያደርሰው አዲስ የምሕረት በር ሲከፍት እናያለን። የእግዚአብሔር ሃሳብ ዘላለማዊ ነውና የሰይጣን ተንኮል ወይም የሰው ድካም ሊገድበው አይችልም።

አዲስ ልደት ስናገኝ በኃጢአት ሙት የነበረው የውስጥ ሰውነታችን እውነተኛ በሆነ ጽድቅ እንዲሁም ቅድስና እግዚአብሔርን እንዲመስል ተፈጥሯል።

ሆኖም እግዚአብሔርን መምስል በውስጥ ተሰውሮ የሚቀር ሚስጥር ሳይሆን በሁሉ ፊት በብርሃን ሊገለጥ የሚገባው ጉዳይ መሆኑን ከላይ የጠቀስነው ክፍል (ኤፌ. 4:24) « አዲሱን ሰው ... ልበሱት» በማለት ያረጋግጥልናል።

4. በሚመጡት ዘመናት

«ወዲሁ ሆይ አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ነን ምንም እንደምንሆን ገና አልተገለጠም። ጳፉ ግን ቢገለጥ እርሱ አንዱን አናየዋለንና እርሱን እንድንመስል አናውቃለን።» 1ዮሐ. 3:2

የአማኞች እግዚአብሔር መምስል በምድር ቆይታ በዚህ የድንኳን ኑሮ ውስጥ የሚያበቃ ሳይሆን ወደሚመጣው ዘመን ወደ ታላቅ ክብር የሚሸጋገር የዘላለም ተስፋ ነው።

እንዲያውም ዓለም ሳይፈጠር በሃሳብና በውሣኔ ደረጃ የነበረው ይህ ጉዳይ ሙሉ ፍፃሜ የሚያገኘው የተባረከው ተስፋችን የታላቁ አምላካችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ክብር

እግዚአብሔርን መምስል

ከሰማይ ሲገለጥ ነው።¹³ በኢየሱስ ዳግም ምጽአት የሚመረቀው ይህ አዲስ ዘመን የዘላለም ዘመን እንደመሆኑ መጠን እግዚአብሔርን መምሰላችንም እንዲሁ ለዘላለም የሚቀጥል ነው።

በዚህ ዘመን መንፈስ ቅዱስ ቅዱስ ቃሉን ሲያበራልን ብዙ አስደናቂ እውነቶች ተገልጠውልን በመደነቅ ተውጠን ሊሆን ይችላል። ነገር ግን የበለጠ መገለጥና ታላቅ መደነቅ የሚጠብቀን በሚመጣው ዘመን ነው። ምናልባትም ከሚያስደንቁን ነገሮች አንዱና ዋነኛው የሚሆነው እግዚአብሔርን መምሰላችን ሳይሆን አይቀርም። ምን ዓይነት መልክ እንደምንለብስ የማናውቅ ሰዎች አርሱ ሲገለጥ የዘላለም መልካችንን በእርሱ ላይ ስንመለከት እርሱንም ስንመስል ምንኛ ያስደንቅ?

እንግዲህ «እግዚአብሔርን መምሰል ለምን?» የሚለውን የዓላማ ጥያቄ ለመመለስ ያደረግነው መከራ የተሳካ ይመስላል። በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን መምሰል ዓለም ላይፈጠር በፊት የታሰብኩበትና የተመረጥኩበት ዓላማ ከሆነ፤ በአዳም ውስጥ ስፈጠር የተፈጠርኩበት ዓላማ ከሆነ፤ በክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ከሞት ወደ ሕይወት ስጃገር የዳንኩበት ዓላማ ከሆነና አሁንም የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ከሰማይ መገለጥ የምጠብቅበት ብቸኛ ተስፋዬ ከሆነ እኔ እግዚአብሔርን ከመምሰል ውጭ የምኖርበት ወይም የምኖርለት ሌላ ማንነት የለኝም ሊኖረኝም አይችልም። ለዚህ ነው በክርስቶስ አምኖ የዳነ ሁሉ እግዚአብሔርን መምሰል የሕይወት ዓላማው ሊሆን ይገባል የምንለው።

ምክንያት

ከሰማይና ከምድር ልደት አንስቶ ሰው በኃጢአት አስከወደቀበት ድረስ ያለውን የመጀመሪያ ክንውን የሚተርኩልን የዘፍጥረት የመጀመሪያ ሦስት ምዕራፎች መጠናቸው ቢያንስም በውስጣቸው የታመቀው እውነት ግን ተተርኮ የሚያልቅ አይመስልም።

በእነዚህ ጥቂት ምዕራፎች ውስጥ የሞሉትን መልዕክቶች አንድ ባንድ የመዘርዘር ሃሳብ ባይኖረንም እግዚአብሔርን ከመምሰል ምክንያት ጋር በተዛመደ ሁለት ነጥቦችን ላነሳ ወደደድሁ። አንደኛው ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ባለው ግንኙነት ዙሪያ የሚያጠነጥን ሲሆን ሁለተኛው ሰው ከፍጥረት ጋር ያለው ግንኙነት ላይ የሚያተኩር ነው።

1. የእግዚአብሔር እረፍት

እግዚአብሔር በስድስት ቀናት ውስጥ የመፍጠርን ሥራ ካከናወነ በኋላ በሰባተኛው ቀን ከሥራው ሁሉ እንዳረፈ ዘፍጥረት ይነግረናል። ለምን እረፈ? ብለን ብንጠይቅ ከከፍሉ የምናገኘው መልስ «ሥራውን ስለጨረሰ» ከሚል የዘለለ አይሆንም። ነገር ግን «አዲስ ኪዳን በብሉይ ኪዳን ውስጥ ተሰውሯል፤ ብሉይ ኪዳንም በአዲስ ኪዳን ውስጥ ተገልጧል። በሚለው እውነት አዘል ብሂል መሠረት የዚህን ሃሳብ ፍቺ ርቀን በአዲስ ኪዳን መጻህፍት እውድማ በዕብራዊያን መልዕክት ውስጥ እናገኘዋለን።

የዕብራዊያኑ መልዕክት ጸሐፊ በክርስቶስ እየሱስ አምነው ከዳኑ በኋላ ከገዛ ወገኖቻቸው በደረሰባቸው ጽኑ መከራ ተናውጠው ከጀመሩት የእምነት ጉዞ ወደኋላ በማለት ላይ ያሉትን አይሁዳዊያን አማኞች የተሰጠውን ተስፋ ለመውረስ እየተቃረቡ እንደሆነ በመግለፅ ባለማመን ጠንቅ እንዳይወድቁ በዚህም ተስፋውን መውረስ ተስፏቸው በምድረበዳ የቀሩትን የቀደሙትን አባቶች ታሪክ እንዳይደግሙ በብዕሩ ይማፀናቸዋል። በመቀጠልም የሚወርሱት ተስፋ እንደጥንቶቹ አባቶች ማርና ወተተት የምታፈስ ምድር ሳይሆን በኑሯቸውና በእገልግሎታቸው የሚገለጥ እግዚአብሔርን የሚሳርፍ ሕይወት እንደሆነ ይነግራቸዋል።

ከምድር ልደት አንስቶ እግዚአብሔር በምድር ላይ ማረፊያ ይፈልጋል።¹⁴ የሚያርፈውም በሰው ሕይወት ውስጥ እንዲ በግዑዝ ምድር ወይም የሰው እጅ በሰራው ቤት ውስጥ አለመሆኑን በነቢዩ አፍ አንዲህ በማለት ይገልጻል ፡-

“እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፡- ለማይ ዙፋኔ ነው፡ ምድርም የእግራ መረገጫ ናት፤ የምትሰሩልኝ ቤት ምን ዓይነት ነው? የማርፍበትስ ስፍራ ምንድነው? እነዚህን ሁሉ እጅ ለርታለችና እነዚህ ሁሉ የእኔ ናቸው፡ ይላል እግዚአብሔር ነገር ግን ወደዚህ ወደ ትሁት መገፈሉም ወደ ተሰበረ በቃሌም ወደሚገባቸው ሰው አመለካከታለሁ።” ኢሳ. 66:1-2

የእግዚአብሔር ዕረፍት አካላዊ ሳይሆን የልብ ዕረፍት ነው። ስለዚህ የዕብራዊያን መልዕክት ፀሐፊ ይህንን ለመግለፅ በብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ የእግዚአብሔር ዕረፍት ተምሳሌት ሆነው የቀረቡትን ሦስት ጥላዎች ያነሳላቸውና እውነተኛው አካል በመምጣቱ ጥላና ምሳሌ የነበሩት ከመንገድ እንደተወገዱ ይነግራቸዋል ። እነዚህም ጥላዎች ፡-

1.1 መቅደስ

“በመካከላቸውም ለድር ዘንድ መቅደስ ይሥሩልኝ።” ዘፀ 25:8
በማለት በተራራ ላይ ለሙሴ በተሰጠው ንድፍ መሠረት የተሰራውና ቆይቶም በንጉሥ ዳዊት የታደሰው የማደሪያ ድንኳን፤ ቀጥሎም በሰላምን የተሰራውና በባቢሎን ሠራዊት ፈርሶ ከሰባ ዓመታት በኋላ በነዝሩባቤል እንደገና የተገነባው መቅደስ የነበረው አንድ ግልፅ ተልዕኮ እግዚአብሔርን በምድር ላይ ማሳረፍ ነበር። ሆኖም ምሳሌ ከመሆን ባሻገር እግዚአብሔርን በእውነት ማሳረፍ ስላልቻለ እግዚአብሔር ሌላ ዘላለማዊ ማረፊያ ማበጀቱን ጸሀፊው አንዲህ በማለት ነግረናል።

“... ለኛም የምንደፍርበትንና የምንመካበትን ተስፋ ለስክ መጨረሻ እጽንተን ብንጠብቅ ቤቱ ነን።” ዕብ.3:6
ይህም እኛ የአዲስ ኪዳን አማኞች ከዳንበት ጊዜ አንስቶ በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን ወደ መምሰል የምናደርገው ጉዞ ፍጻሜው የእግዚአብሔር ዕረፍት መሆኑን ያረጋግጥልናል።

1.2 የከነዓን ምድር

ወደ ከነዓን ምድር መግባት የእስራኤላውያን ዕረፍት እንደሆነ እናስባለን። ነገር ግን የከነዓን ምድር በዋነኝነት የእግዚአብሔር ዕረፍት ነበር። እግዚአብሔር ራሱ ዕረፍቱ² በማለት ጠርቶታልና። እውነቱም ይህ ነው የእስራኤል ልጆች ያረፉት

በተዘረጋችና በፀናች እጅ ከግብፅ ባርነት በወጡ ጊዜ ነበር። የተቀረው ጉዞ ያሳረፋቸውን እግዚአብሔር በነገራቸው ሁሉ ማሳረፍ ወደሚችሉበት ስፍራ ለመድረስ የተደረገ ጉዞ ነበር። ሆኖም ወደዚህ ደረጃ መድረስ ከግብፅ ለወጡት ሁሉ አልተቻላቸውም ባለመታዘዝ ጠንቅ በምድረበዳ ወድቀዋልና። የዕብራዊያን መልዕክት ጸሐፊም የከነዓንን ተምሳሌት በመጥቀስ የአዲስ ኪዳንን እኛን ፦

“እንግዲህ ወደ ዕረፍቱ ለመግባት ተስፋ ገና ቀርቶልን ከሆነ ምናልባት ከእናንተ ማንም የማይበቃ መስሎ እንዳይታይ እንፍራ።” ዕብ. 4:1

በማለት ያስጠነቅቃል። ምንም እንኳን በምድረበዳ የተወለደው አዲስ ትውልድ በኢየሱስ መሪነት ወደ ከነዓን ምድር ቢገባና ተስፋውን የወረሰ ቢመስልም እንኳ ያገኘው ምሳሌና ጥላውን እንጂ እውነተኛውን አካል አልነበረም። ይህንንም ፦

“ኢየሱስ አሳርፈዳቸው ኖሮ ቢሆንስ ከዚያ በኋላ ስለ ሌላ ቀን ባልታገረ ነበር። እንግዲህ የሰንበት አረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ቀርቶላቸዋል።” ዕብ. 4:8-9

1.3 የሰንበት አረፍት

ጸሐፊው በሦስተኛ ደረጃ የሚያነሳው በምድር ላይ የሚገለጽ የእግዚአብሔር አረፍት ምሳሌ (ሰንበት) ነው።

እስከ አሁንም ድረስ የአይሁዳዊያን ሳምንት መጨረሻ ቀን ተደርጎ የሚከበረው ሰንበት (ቅዳሜ) ከመሰረቱ ስንመለከተው የእግዚአብሔር አረፍት እንጂ የሰው ዕረፍት እንዳልሆነ መመልከት አያስቸግርም ቃሉ ፦

“ እግዚአብሔርም የሠራውን ሥራ በሰባተኛው ቀን ፈጸመ፤ በሰባተኛውም ቀን ከሠራው ሥራ ሁሉ አረፈ።” ዘፍ. 2:2
ይለናልና።

ሆኖም ይህ የእግዚአብሔር አረፍት ሲቀጥል አንመለከትም ወዲያው ሥራ ውስጥ ሲገባ እናያለንና። ጌታ ኢየሱስ እንኳ «በሰንበት ለምን ፈወሰክ?» ተብሎ በኃይማኖት ሰዎች በተጠየቀ ጊዜ የሰጠው ቀጠተኛ መልስ

“ላባቱ እስከዛሬ ይሠራል፤ እኔም ደግሞ እሠራለሁ።” ዮሐ. 5:17
የሚል ነበር።

እግዚአብሔር ከአረፍቱ ወጥቶ እንዴት እንደገና ሥራ ውስጥ ገባ? የሚል ጥያቄ ሊፈጠርብን ይችል ይሆናል። የዚህን ጥያቄ መልስ ለማግኘት ግን አስቀድሞ እንዴት? በምን? አረፈ የሚለውን ጥያቄ መመለስ ይኖርብናል። ምንም እንኳ ዘፍጥረት ይህንን ግልጽ ባያደርግልንም እንደ ዕብራዊያን ካሉ የአዲስ ኪዳን መጻህፍት እንደምንረዳው እግዚአብሔር በሰባተኛ ቀን ያረፈው በስድስተኛው ቀን ሰውን በመልኩና በምሳሌው ከፈጠረ በኋላ ነበር። ይህም የሚያሳየን የእግዚአብሔር ልብ በምድር የሚያርፈው እርሱን የሚመስሉ ሰዎች ሲኖሩ እንደሆነ ያመለክተናል። የአረፍቱ ምክንያት ምን እንደሆነ ካረጋገጥን በኋላ ተመልሶ ወደ ሥራ ውስጥ የገባበትን ምክንያት ለማወቅ ፈጽሞ አያስቸግረንም። ለእግዚአብሔር በምድር ላይ ማረፊያ እንዲሆን የተፈጠረው ሰው በኃጢያት በመውደቁና በመንፈስ በመሞቱ እርሱን የሚመስልና ልቡ የሚያርፍበት ሰው ዳግመኛ እስኪፈጥር ድረስ እግዚአብሔር ከአረፍቱ ወጥቶ ሥራ ውስጥ ገብቷል። ዳግመኛ ወደሥራ የማያስገባው ዘላለማዊውን ሰንበት (አረፍት) ለማምጣት ኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋ ለብሶ ወደ ምድር መጣ። የመጣውም

በሞቱና በትንሳኤው እግዚአብሔርን የሚመስል አዲስ ሰው ለመፍጠር ነበር።¹⁵

ለእግዚአብሔር እውነተኛ የሰንበት ምክንያት የሚሆን አዲስ የሰው ዘር ለመፍጠር የመጣውን ኢየሱስን አይሁዳዊያን ቀን እንዲያከብር ይጠብቁበት ነበር።

እንደ ቀን በሰንበት ደቀ-መዛሙርቱ በእርሻ መካከል ሲያልፉ ተርበው ነበርና እሾት ቀጥፈው ሲበሉ የተመለከቱ ፈሪሳውያን ሲከሷቸው ጌታ የሰጣቸው መልስ እንዲህ የሚል ነበር ፡-

“ምሕረትን እውዳለሁ መሥዋዕትንም አይደለም ያለው ምን እንደሆነ ብታውቁስ ኃጢያት የሌለባቸውን ባልኮነኛሁ ነበር። ያለው ልጅ የሰንበት ጌታ ነውና።” ማቴ. 12፡7-8

አምን ኢየሱስ የእግዚአብሔር እረፍት ብቻ ሳይሆን ለዘላለም የእረፍቱ ምክንያት የሚሆነውን አዲስ የሰው ዘር በሞቱና በትንሳኤው በመፍጥር የሰንበት ጌታ ሆኗል። ለዚህም ነው የዕብራዊያን መልዕክት እሐፊ ፡-

“ሥራው ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ምንም እንኳን ቢፈጸም፡- እንግዲህ ፡- ወደ እረፍቱ አይገቡም ብዬ በቀጣዩ ማለሁ እንዳለ እኛስ ያመንን ወደ እረፍቱ እንገባለን። ስለ ሰባተኛው ቀን በአንድ ሥፍራ፡- እግዚአብሔር በሰባተኛው ቀን ከሥራው ሁሉ ለፈፈ ብሉአልና፤ በዚህ ሥፍራም ደግሞ፡- ወደ እረፍቱ አይገቡም።” ዕብ.4፡3-5

ስለዚህ ለእኛ ሰንበት እግዚአብሔርን ወደ መምሰል ሕይወት በመጓዝ በትጋት ተጋድለን በብቃት ታዘን የምንወርሰው ተስፋ ነው። የእግዚአብሔርን ልብ በምድር ላይ ለማሳረፍ በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን መምሰል ግድ ነውና።

2. መግዛት

እግዚአብሔር ሰውን በመልኩና በምሳሌው ከፈጠረ በኋላ የሰጠው የሥራ ድርሻ መግዛት ነበር። በሰማይ የሚበሩትን አዕዋፋት፤ በምድር የሚንቀሳቀሱትን እንስሳት፤ በባህር ውስጥ የሚኖሩትን አሰኙ ባጠቃላይ ምድርንና ሞላዋን እንዲገዛ ትዕዛዝ ሲሰጠው እናያለን። ሆኖም አዳም ምድርን ለመግዛት ሰይፍ መሳል፤ ጦር መስበቅ ወይም ሰራዊት ማስከተት አላስፈለገውም። ሁሉ እንዲገዛለት የሚያደርግ ምሥጢር ነበረዋል! ያም ምሥጢር እግዚአብሔርን መምሰል ነበር። ከውስጡ የሚሰረፀው ባሕር፤ በወጭው የሚያንፀባርቀው ክብር ሁሉን ፀጥ ለጥ አድርጎ ለመግዛት በቂ መሳሪያ ነበር። የእግዚአብሔር መልክና ምሳሌ ንገር ነውና።

የእግዚአብሔር ምሳሌ ሆኖ የመጣው ጌታ ኢየሱስ በሰበት ዓመት ተኩል አገልግሎቱ በምድር ሲመላለስ ባልተለመደ መልኩ ፍጥረትን ሲገዛ ደግሞም ሲታዘዝለት እንመለከታለን። በቃሉ አሦች ሲሰበሰቡ፤ በቃሉ ማዕበልና ወዝብ ፀጥ ሲል፤ በቃሉ በለስ ስትደርቅ ወ.ዘ.ተ. ለምን? አምላክ ስለሆነ? አይደለም። በአምላክነቱማ ሁሉን ፈጥሯል ነገር ግን እግዚአብሔርን የሚመስል ሰው ሆኖ በምድር ላይ በመመላለሱ ለሰው የተሰጠውን ወድቆም የነበረውን የገዥነት በትር እንስቶ ሲጠቀም እናያለን።

ይህም ለመግዛት እግዚአብሔርን መምሰል ምትክ የሌለው መሣሪያ መሆኑን ያሳየናል።

እግዚአብሔርን የመምሰል ትምህርት

እግዚአብሔርን በመምሰል ሂደት ውስጥ የትምህርት ድርሻ ከፍተኛ ነው። ትምህርት እውቀትን የማስተላለፊያ መንገድ እንደመሆኑ መጠን ደረጃ በደረጃ እየተገለጠ ሥራውን ይፈጽማል። የእግዚአብሔር ሥራ በጨለማና በስውር የሚከናወን ሚስጥር ሳይሆን ቢያንስ ለግለሰቡ እንደሚገባ ሆኖ በብርሃን የሚከናወን ተግባር ነው። ይህም ብርሃን ከቅዱስ ቃሉ የምናገኘው እውቀት ነው። ያለዚህ እውቀት እግዚአብሔርን መምሰል ሊታሰብ አይቻልም።

«... የፈጠረውንም ምሣሌ እንዲመስል እውቀትን ለማግኘት የሚታደሰውን አዲሱን ሰው ለብላችሁታል ...» ቆላ. 3:10

በውስጣችን ያለው አዲስ ሰው እግዚአብሔርን በመምሰል በኑሮ ሊገለጥ የሚችለው እውቀትን በማግኘት ሊታደስ ብቻ ነው።

ሆኖም ይህ እውቀት በውሸት እውቀት የተባለ ከንቱ መለፍለፍ ሳይሆን በክርስቶስ የሆነ ጤናማ ትምህርት መሆን ይኖርበታል።

ከዚህም በመቀጠል ትምህርትን በተመለከተ የአዲስ ኪዳንን እውነት ከዘመናችን የቤተ-ክርስቲያን የትምህርት ይዘት ጋር እያመሳከርን እንመለከታለን።

የትምሕርት ሰንሰለት

ትምህርት ከመድረክ የምንሰማው ወይም ሌሎችን የምናስተምረው እውቀት ብቻ ሳይሆን በውስጣችን ተዋህዶ በደማችን ሰርዖ የምንኖረው ሕይወት ነው። ይህን ለመረዳት ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በፃፋቸው ሁለት መልእክቶች

ውስጥ በሰ ትምህርት ያነሳውን ሰንሰለት መሰል ቅጥልጥል መመልከት በቂ ነው።

«የእግዚአብሔር ሰምና ትምህርቱ እንዳይለደብ ...» 1ጢሞ. 6:1 ሐዋርያው «ትምህርቱ» ብሎ በመጥራት የእግዚአብሔር ትምህርት መሆኑን ግልፅ አድርጎልናል። ይህም እግዚአብሔር ትምሕርቶች ሳይሆን አንድ «ትምህርት» እንዳለው ይህም ትምህርት «ክርስቶስ» እንደሆነ ይጠቁመናል። በመቀጠልም ፡-

«አንተ ግን ትምህርቴን ... ተከተል!» 2ጢሞ. 3:10

በማለት አስቀድሞ የጠቀሰው የእግዚአብሔር ትምህርት የራሱ (የጳውሎስ) ትምህርት እንደሆነ ይጽፋል። ይህ እንዴት ሊሆን ቻለ? ካልን ትምህርቱ አስቀድሞ የእግዚአብሔር ትምህርት ነበር። እግዚአብሔር ግን ይህን ትምህርት ለአሕዛብ እንዲደርስ የተርሴሱን ሳውል በአስደናቂ ሁኔታ በመጥራት ለሦስት ዓመታት በአረብ አገርና በደማስቆ በመንፈስ ቅዱስ ካስተማረውና ከገለጠለት በኋላ በውስጡ ተዋህዶ በደም ሥሩ የሚዘዋወር ሕይወትና እስትንፋሱ እንዲሆን አድርጎ ላከው። ለዚህ ነው ጳውሎስ በድፍረት «ትምህርቱ» የሚለው። ይህ ትምህርት ጳውሎስ በመድረክ የሚሰበከው ብቻ ሳይሆን ዕለት ዕለት የሚኖረው ሕይወት ስለነበረ ጢሞቴዎስ ከመማር አልፎ ሊከተለው ችሏል። ጳውሎስ በመቀጠልም፡-

«ሰራሰህና ለትምህርትህ ተጠንቀቅ ...» 1ጢሞ. 4:16

በማለት ይህ ትምህርት የእሱ ብቻ ሳይሆን ጢሞቴዎስ አብሮት ባሳለፈው ዘመን ሁሉ ወደ ውስጡ ሰርዖ በመግባት አስተላለቡን እና ኑሮውን ወርሶ የገዛ ሕይወት መሆኑን ያሳያል።

በመጨረሻም ሐዋርያው በሰማዕትነት ሕይወቱ ሊያልፍ በተቃረበበት አስጨናቂ ወቅት የዚህ ትምህርት ቀጣይነት እንዳይቋረጥ በማለብ ይህ ትምህርት ትምህርታቸው የሆነና

ትምህርታቸውም ይሆን ዘንድ ለሌሎች ማስተላለፍ ለሚችሉ ሰዎች አደራ እንዲሰጥ ጢሞቴዎስን እንዲህ በማለት ሲያዘው እንመለከታለን ፡ -

«በዚህ ምሥክር ፊት ከእኔ የሰማኸውን ሌሎችን ለማስተማር ብቃት ላላቸው ሰዎች ዐደራ ሰጥ።» 2ጢሞ. 2:2

እንግዲህ ሰንሠለት ያልነው ቅጥልጥል ትምህርቱ (የእግዚአብሔር)፣ ትምህርቱ (የጳውሎስ)፣ ትምህርትህ (የጢሞቴዎስ)፣ ትምህርታቸው (ሌሎችን ለማስተማር ብቃት ያላቸው የታመኑ ሰዎች) መሆኑን ነው። ይህም ከዘላለም ዘመናት ጀምሮ የነበረ የእግዚአብሔር ትምህርት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

የትምህርቶቻችን ገጽታ

በሚያሳዝን መልኩ እግዚአብሔርን መምሰል የዘመናችን መታወቂያ አይደለም። ይልቅ እግዚአብሔርን የመምሰል ተቃራኒ ባሕሪያት ከምንጊዜውም ይልቅ በቤተክርስቲያን ውስጥ ተንሰራፍተዋል። ይህ ለምን ሆነ?

«ሰው ኑሮውን ይመስላል» እንዲሉ አማኝም ትምህርቱን ይመስላል። ሰው ወደ ሆዱ የሚያስገባው ምግብ ስጋው ላይ ለውጥ እንደሚያመጣ ሁሉ አማኝም ወደ መንፈሱ የሚያስገባው ነገር የመንፈሳዊ ሕይወቱን ገጽታ ይወስነዋል።

የትውልዳችንን መንፈሳዊ እውነታ ለመመልከት በየአብያተክርስቲያናቱ እና ፕሮግራም አለ በተባለበት መድረክ የሚሰጠውን ትምህርት ማዳመጥ በቂ ይሆናል። ሕዝብ የሚሰማው ነገር ውጤት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ «እምነት

ከመስማት ነው» እንደሚል የነገርነውን ይሰማል፤ የሰማውንም ያምናል ያንኑ ይኖራል። ታዲያ ሕዝባችን ምን እየሰማ ነው?

በእርግጥ ሕዝባችን በጎም ሆነ ክፉ አንድ ወጥ የሆነ ነገር ይሰማል ብሎ ማለት አስቸጋሪ ነው። እንደው ሌላው ይቅርና በሳምንት አንዴ በሰንበት ወደቤተክርስቲያን የሚሄድ አንድን ሰው ምሳሌ ብንወስድ በዓመት ውስጥ ባሉት ሃምሳ ሁለት ሃምሳታት ሃምሳ ሁለት የተለያዩ ነገሮችን ሊሰማ የሚችልበት አጋጣሚ ሰፊ ነው። አንዳንዴ ያለፈው ሳምንት የተናገረውን የአሁኑ ሲያፈርሰው አሁን የተናገረውን ደግሞ የሚመጣው ሲያፈርሰው ማየት የተለመደ ክስተት ነው። ተናጋሪዎቹ ቢለዋወጡም ይህ ሰው ግን ሳይለወጥ ይሰማል። በዓመቱ መጨረሻ ምን ጨበጥክ? ምን ሊመልስ እንደሚችል መገመት አስቸጋሪ ነው። ከዓመታት በፊት አንድ አገልጋይ ባልንጀራዬ «ጉባዔአችን እኮ እንደ እብዶች ማሳ ነው። እብዶች በጋራ የሚያርሱት ማሳ ላይ አንዱ ስንዴ፤ ሌላው ገብስ፤ ሌላው ደግሞ ጤፍ ይዘሩና የመክር ወራት ሲመጣ የምን እርሻ እንደሆነ እንኳን አይታወቅም። የእኛም ጉባዔዎች የተለያዩ ሰዎች የተለያዩ ነገር በየሃምንቱ ስለሚዘሩባቸው በፍፃሜው ውጥንቅጥ እንጂ ምርት አይኖርም» ያለኝ ፍፁም አይረሳኝም።

ሕዝብ እግዚአብሔርን መምሰል ይለማመድ ዘንድ እግዚአብሔርን በመምሰል አስተምህሮ የተቃኙ አገልጋዮች መኖራቸው ግድ ነው። እንዲህ ሲባል ሁልጊዜ መሰበክ ያለበት «እግዚአብሔርን መምሰል» በሚል ርዕስ ነው ማለታችን አይደለም።

ሰዎች ከጨለማ አስራት ተፈትተው ከልዩ ልዩ ተፅዕኖ ተሳቀው አዲስ ፍጥረት ከሆኑ በኋላ በክርስቶስ እንዲያድጉና ከዘላለም ዘመናት በፊት እግዚአብሔር ወደ ወሰነላቸው ክብር እንዲደርሱ የምናስተምራቸው ትምህርት ሁሉ እግዚአብሔርን የመምሰል ትምህርት ነው። እግዚአብሔርን መምሰል ባመንን ጊዜ ያገኘውን ሕይወት በምድር ኑሮአችን መግለጥ እንደመሆኑ መጠን ቅድስና ቢሆን ፍቅር፣ መስጠት ቢሆን ይቅርታ ሌሎችም ያልጠቀሰናቸው ርዕሶች በሙሉ እግዚአብሔርን በመምሰል ትምህርት ውስጥ ይካተታሉ። ስለዚህ እግዚአብሔርን መምሰል የትምህርቶች መፍለቂያ የሆነ አንድ ወጥ አስተሳሰብ እንጂ አንደ አንድ ርዕስ ብቻ ተደርጎ ሊወሰድ አይገባውም።

አንድ ሰው ሲያስተምርም ሆነ ሲማር ሊጠይቅም ሆነ ሊጠየቅ የሚገባው ያስተማርኩት «እግዚአብሔርን በመምሰል» ርዕስ ላይ ነው ወይ? ሳይሆን እግዚአብሔርን ከመምሰል አስተምህሮ ጋር ይጣጣማል ወይ? የሚለው መሆን ይኖርበታል።

የሐዋርያው ተልዕኮ

«የእግዚአብሔር ባርያና የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ የሆነ ጳውሎስ በእግዚአብሔር ለተመረጡት እምነት እንዲሆንላቸው በዘላለም ሕይወት ተስፋ እንደ አምልኮት ያለውን አውነት እንዲያውቁ የተላከ ...» ቴዎ 1:1

በዚህ ክፍል ውስጥ ጳውሎስ ለምን ሐዋርያ እንደሆነ የተልዕኮውን ዋና ዓላማ በሁለት በመክፈል ግልጽ አድርጎ አስቀምጦልናል።

1. በእግዚአብሔር ለተመረጡት እምነት እንዲሆንላቸው
2. በዘላለም ሕይወት ተስፋ እንደ አምልኮት ያለውን አውነት እንዲያውቁ

ይህንኑ ክፍል አዲሱ መደበኛ ትርጉም እንዲህ ይለዋል፡-

«የእግዚአብሔርን ምርጦች እምነትና ወደ አውነተኛ መንፈሳዊነት የሚመራውን የአውነት ዕውቀት ለማሳደግ የእግዚአብሔር ባርያና የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ የሆነው ጳውሎስ ...»

የመጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር ያሳተመው የ1980 እትም የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ደግሞ፡-

«የእግዚአብሔር ለገልጋይና የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ከሆነው የእግዚአብሔርን ምርጦች በእምነት ለመርሳትና የሃይማኖትንም አውነት እንዲያውቁ ለማድረግ ከተሾመው ከጳውሎስ፡»

የመጀመሪያው «አምልኮ»፣ ሁለተኛው «አውነተኛ መንፈሳዊነት»፣ ሦስተኛው ደግሞ «ኃይማኖት» ብለው የተረጎሙበት ቃል አዲስ ኪዳን በተፃፈበት በግሪክ ቋንቋ «ጥሴቢያ» የሚለውን አንድ ቃል ነው። ይህ ቃል ደግሞ በሌሎች ሥፍራዎች በሙሉ «እግዚአብሔርን መምሰል» ተብሎ ተተርጉሟል። ይህንን ቃል የእንግሊዘኛ መፅሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች በሙሉ እግዚአብሔርን መምሰል (Godliness) ብለው ተርጉመውታል።

ከዚህም በመነሳት ሐዋርያው ጳውሎስ ተልዕኮዬ የሚለው በእግዚአብሔር የተመረጡት በእርሱ ስብከት ወደ እምነት እንዲመጡና ያመኑት ደግሞ እግዚአብሔርን ወደ መምሰል የሚያደርሳቸውን አውነት እንዲያውቁ ለማስተማር መላኩን ነው። ይህም እርሱ ራሱ በ1ጢሞ. 2:7 እና በ2ጢሞ. 1:11 ላይ እንደገለፀው ከጌታ የተሰጠውን ሐዋርያዊ የወንጌል ሰባኪነትን እና የእስተማሪነት ፀጋ ያመለክታል።

የትምህርቶች መለኪያ ዘንግ

መቼም መለኪያ በሌለበት ሁሉ ልክ ነው። ሁሉ ልክ በሆነበት ደግሞ ስህተት በነፃነት ይኖራል።

ይህ ደግሞ ለእግዚአብሔር አይመቸውም። እግዚአብሔር የእውነት አምላክ ነውና ቱንቢ ሲወገድ፤ መሠረት ሲንጋደድ፤ ውሃ ልክ ሲዛባ ዝም አይልም። የግንበኞችን እብደት፤ የአናጢዎችን ቸልታ አይታገስም። በውጤቱ የሚጎዳው ሕዝብ እንደሆነ ያውቃልና ይነሣል ይፈርዳል።

ከክርስቶስ ልደት 700 ዓመታት በፊት በኢየሩሳሌም የነበሩ መሪዎች የእግዚአብሔርን ሕዝብ ያስተዳድሩ የነበረው በተሳሳተ መንገድ ነበር። ይህ አካሄድ በፍፃሜው ፍርድንና መፍረስን እንደሚያመጣ እግዚአብሔር በነቢዩ አማካይነት ደጋግሞ ተናግሯቸው ነበር። መሪዎቹ ግን በማፈዝ፡-

«ከሞት ጋር ቃል ኪዳን አደርገናል ከሲኦልም ጋር ተስማምተናል፤ ሐሰትን መሸሸጊያችን አደርገናልና በሐሰትም ተሰውረናልና የሚተረፈረፍ መቀበፍት ባለፈ ጊዜ አይደርስብንም...» ሊሳ. 28:14-15

ይሉ ነበር። በዚህን ጊዜ እግዚአብሔር፡-

«እነሆ በጽዮን ድንጋይን ለመሠረት አስተምጣለሁ የተፈተነውን የከበረውን መሠረቱ የፀናውን የማዕዘን ድንጋይ የሚያምን አያፍርም...» ሊሳ. 28:16

በማለት በዘመኑ ለነበረው መዛባት መልስ ሰጠ። ይህ መልስ በጊዜው ለነበሩት ለፌዘኞቹ የጽዮን መሪዎች የተሰጠ ማስጠንቀቂያ ቢሆንም በዋነኝነት ለሰው ልጆች የዘመናት ጥያቄ ዘላለማዊ መልስ ይሆን ዘንድ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የተነገረ ትንቢት ነበር።

ለዚህ ነው ጴጥሮስ በመልእክቱ ሕይወታችንን ልንገነባ የሚገባን ግንቦችን ንቀው ቢጥሉትም እግዚአብሔር ግን መርጠና አክብሮ ባስቀመጠልን ሕያው ድንጋይ ልክ መሆን እንዳለበት የሚነግረን። ይህም ሕይወታችንን ልንገነባበት የሚገባ «ልክ» የጌታ ቃል እና ትምህርት መሆኑን ሲያስረዳ እንዲህ ይላል፡-

«እንግዲህ ከብሩ በእናንተ ለምታምኑት ነው ለማያምኑ ግን አናጢዎች የጣሉት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ የእንቅፋትም ድንጋይ የማስናክያም ዓለት ሆነ የሚያምኑ ስለሆኑ በቃሉ ይላክሉበታልና...» 1ጴጥ. 2:7-8

እኛ የምናምን በሙሉ ልብ የተቀበልነው የማያምኑትም የተቃወሙትና የተሰናከሉበት ያው «ቃሉ» ነው። ስለዚህ የማዕዘን ራስ ሆኖ የተቀመጠልን የጌታ ቃልና ትምህርት መሆኑን መረዳት አያዳግትም። ጌታንና ቃሉን መነጣጠል አይቻልምና።

ይህ የክርስቶስ ትምህርት ሁሉን ልንመዝገበት የሚገባ እግዚአብሔርን የመምሰል ትምህርት ነው።

«ማንም ልዩ ትምህርት የሚያስተምር ከጌታችንም ከኢየሱስ ክርስቶስ በሆነው ጤናማ ቃልና እግዚአብሔርን ለመምሰል በሚሰማማ ትምህርት የማይጠጋ ቢሆን በትዕቢት ተነፍቷል፤ አንዳትም አያወቅም ነገር ግን ምርመራን በቃልም መዋጋትን እንደበሽተና ይናፍቃል... እስከማርከቸው በጠፋባቸው እውነትንም በተቀሙ እግዚአብሔርን መምሰል ማትረፊያ የሚሆን በመሰጣቸው ሰዎች ይገኛሉ። ነርዩ ይበቃናል ለሚለው ግን እግዚአብሔርን መምሰል አጃግ ማትረፊያ ነው...አንተ ግን የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ከዚህ ሽሽ ጽድቅንና እግዚአብሔርን መምሰል እምነትንም፤ ፍቅርንም፤ መጽናናትንም፤ የዋህነትንም ተከታተል።» 1ጢሞ፩:3-5

ቀደም ሲል እንዳልኩት ልዩ ትምህርቶችን ለመያዝ አንድ እንደመለከድ የምንጠቀምበት ትክክለኛ ትምህርት ሊኖረን የግድ ነው። ሐሰት ብዙ ነው እውነት ግን አንድ ነውና ብዙ ሊሆን አይችልም። በተለያዩ ዘመን የሐሰት ትምህርቶች መልካቸውን እየቀያየሩ ይመጣሉና የመጡትን የስህተት ትምህርቶች ሁሉ ለማወቅ በመጣር ከስህተት መትረፍ አይቻልም። ይልቅ የማይለዋወጠውን እንዲያው እውነት በማወቅ ስህተት ከእውነት እንዳልሆነ በቀላሉ መረዳት ይቻላል። ይህም መለኪያ ዘንግ እግዚአብሔርን የመምሰል ትምህርት ነው። ለዚህ ነው ሐዋርያው ከውስጥና ከውጭ በተለያዩ የስህተት ትምህርቶች በተወረረቸው በኤፌሶን ለሚገኘው ሰውጣቱ ጢሞቴዎስ ልዩ ትምህርቶችን አበጥሮ እንዲለይበት እግዚአብሔርን የመምሰልን ትምህርት ብቸኛ መሣሪያ አድርጎ የሰጠው። ማንኛውም

ትምህርት የፈለገውን ያህል መንፈሳዊ ቢመስል፤ በስመጥር ሰዎች ቢሰጥ፤ በድንቅና በተአምር ቢታጀብና ከቅዱሳት መጻሕፍት ተጠቅሶ ቢነገርም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጤናማ ቃል ጋር ካልተሰማማና የሰሚዎቹን እግዚአብሔርን የመምሰል (የአውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት) ልምምድ ካላገለበጠ ስለ ስህተትነቱ ብዙ መመራመር እያስፈልገም። እንዲህ ዓይነቱን ትምህርት ከቻሉ ማራቅ፤ ካልተቻለም መራቅ አማራጭ የሌለው ጉዳይ ነው።

ዛሬ የክርስቶስን ቤተክርስቲያን እንደጭንቁር (ጋንግሪን የተባለ አካልን በልቶ የሚጨርስ ቁስል) እየበሉ ያሉት ትምህርቶች ስም የወጣላቸው፤ ታውቀውና ተለይተው በውጭ ያሉ የስህተት ትምህርቶች ሳይሆኑ በተሸለሙ መድረኮቻችን በነፃነት የሚንሸራሸሩ በአልልታና በጭብጨባ የምናጃባቸው ነገር ግን እግዚአብሔርን መምሰልን የሚፃረሩ ትምህርቶች ናቸው።

መለኪያ በሌለበት ሁሉ ልክ ነውና። ደግሞም ሐሰት ሲደጋገም እውነት መምሰሉ አይቀርምና በመድረኮቻችን ላይ ከመክረማቸው የተነሳ ማንም ሊቃውማቸው እስከማይደፍር ድረስ የተንሰራፉ እግዚአብሔርን በመምሰል ሚዘን ሲመዘኑ ግን ቀለው የሚገኙ በርከታ ትምሕርቶች ሞልተዋል።

ትምህርትን የምንመረምረው ከመድረክ ሲተላለፍ ብቻ አይደለም። ምንም እንኳ ይህ አንዱ መንገድ ቢሆንም ዋነኛው መመዘኛ የአስተማሪዎቹ ኑሮና ውስጣዊ ሕይወት ነው። የበግ ለምድ የለበስን ተከላ ቀለሙን አይቶ ወይም ፀጉሩን ዳብሶ መለየት አይቻልምና ውስጡን መመርመር ግድ ይላል። ውስጥ የሚታየው ደግሞ በፍሬ ነው። የዛፍን ምንነት የምናውቀው ግንዱን ገምጦን ወይም ቅጠሉን አኝክን ሳይሆን

ፍሬውን በመቅመስ እንደሆነ ሁሉ የአስተማሪዎችን ትምህርት ለመለየት ዝንባሌያቸውን፤ ትኩረታቸውን፤ እሴታቸውን፤ እካሄዳቸውን እና በልባቸው የሚቃጠለውን ማወቅ አማራጭ የሌለው ጉዳይ ነው።

ሕይወት የሚገኝበት ትምህርት

ትምህርት ሁሉ ሕይወት አይገኝበትም። ሕይወት የሚገኝበት ግን አንድ ትምህርት አለ። እርሱም የክርስቶስ ትምህርት ነው። ማንኛውም ትምህርት በክርስትና ስም እየተሰጠ ሕይወት የሚገኝበት ካልሆነ ግን ከሌሎች የሳይንስና የፍልስፍና ትምህርቶች ተለይቶ ሊታይ አይችልም። የቀለም ትምህርት በአግባቡ ከተሰራበት ቢያንስ ለምድር ሕይወት አስተዋፅኦ አለው ከክርስቶስ የተለየ የኃይማኖት ትምህርት ግን ሰሚዎችን ከማፍረስ በስተቀር አንዳች እርባና የለውም።

የክርስትና ጉዞ የሚጀምረው በክርስቶስ ኢየሱስ ለምኖ ሕይወት ከማግኘት ነው። ይህም ሕይወት የሚበዛ ሕይወት ነው። የሚበዛውም በትምህርት ነው። ማንኛውም ነገር ሲሞላ ተርፎ እንደሚፈስ ሁሉ ሕይወትም ሲበዛ በኑሮ ይገለጣል። ይህንንም የሕይወት መገለጥ እግዚአብሔርን መምሰል (አውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት) ብለን እንጠራዋለን።

ከዚህ በመነሳት እግዚአብሔርን በመምሰል ሂደት ውስጥ ትምህርት ምን ያህል ከፍተኛ ድርሻ እንዳለው እንመለከታለን። ይህ ደግሞ አስተማሪዎችን ብቻ ሳይሆኑ ተማሪዎችንም የሚመለከት ጉዳይ ነው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለቤተክርስቲያን የሰጠው ታላቁ ተልእኮ ወንጌልን በመስበክና የአማኞችን ቁጥር በማጠዛት ብቻ የተወሰነ አይደለም። ያመኑትን ደቀመዛሙርት የማድረግ ተልእኮም አለበት። «ደቀመዝሙር» የሚለው ቃል በግሪኩ «ማቴቴስ» ማለት ሲሆን መምህሩን መምሰል ግቡ አድርጎ የሚጓዝ ተማሪን ያመለክታል። ይህ ቃል ክርስቶስን በመምሰል ልምምድ ላይ ስለሚያተኩር በደቀ መዝሙር ትምህርትና እግዚአብሔርን በመምሰል ትምህርት መከከል ከፍተኛ ዝምድና መኖሩን ማየት እንችላለን።

ደቀመዛሙርትን ለማፍራት የተሰጠው መሣሪያ ደግሞ ትምህርት ነው። ያም ትምህርት በሰዎች ብልሃት የተፈጠረ ፍልስፍና ሳይሆን የክርስቶስ ትምህርት ነው።

«... ያዘዝኋችሁንም ሁሉ እንዲጠበቁ አያስተማራችኋቸው ደቀመዛሙርት አድርጓቸው።» ማቴ.28:19

ብሏልና።

እዚህ ጋ ምንም እንኳን የጽሑፉ ዋና ዓላማ ባይሆንም በስብከትና በትምህርት መካከል ያለውን ልዩነት በጥቂቱ ለማንሳት እንደዳለሁ።

ስለ ሁለቱ ልዩነት ሲነሳ ተመሳሳይ ጥያቄ የጠየቅሁት አንድ ወጣት ቀልድ በተቀላቀለበት ስሜት «ጭክ ብለውና መድረክ ላይ እየተንጎርደዱ ካቀረቡት ስብከት፣ አንድ ቦታ ቆመው ዝግ ባለ ድምጽ ካቀረቡት ደግሞ ትምህርት ይሆናል» በማለት የመሰለልኝ ፈጽሞ አይረሳኝም። ይህንን አባባል እኛ እንደ ቀልድ ብንወስደው እንኳ ከምር የሚወስዱት ትምህርትንና ስብከትን በዚህ መሰረርት የሚለዩ እንደማይጠፉ መገመት ጥሩ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ ስብከት ላላመኑ ሰዎች የሚታወቅ

የምሥራችና ያመኑትንም ለአንድ ተግባር ለማነሳሳት የሚቀርብ መልእክት ሲሆን ትምህርት ግን አምነው ለዳኑት በተከታታይነት የሚሰጥ የሕይወት ግንባታ ነው።

ለመሆኑ ዛሬ በየመድረኮቻችን የሚተላለፈው ምንድነው? ብለን ብንጠይቅ አብዛኞቹ በስብከት ስም የሚሰጡ ትምህርቶች ናቸው ለማለት እንደፍራለን። ከዚህ በመነሳት ቀጥሎ ባሉት ክፍሎች «ትምህርት» የምንለው ለአማኞች እስከተሰጠ ድረስ ስብከትንም የሚጠቀልል ይሆናል።

ትምህርቶቻችን ምን ያህል ሕይወት የሚገኝባቸው ናቸው? አስተማሪዎቻችንን እየቀረፀ ያለው ሥርዓት ምንድነው? የዘመናት የቤተክርስቲያን ተግዳሮት በትምህርቶች ይዘት ዙሪያ የሚያጠነጥን በመሆኑ እነዚህን ጥያቄዎች ማንሳቱ አግባብነት አለው።

በየዘመናቱ አስተማሪዎችን የሚጠራና የሚልክ እግዚአብሔር እንደሆነ ብናውቅም አስተማሪዎቹ በዙሪያቸው ባለው ሁኔታ ተፅዕኖ አያድርባቸውም ብሎ ማሰብ ግን አጉል የዋህነት ነው። የዘመናችንን የቤተክርስቲያን ገጽታ በትኩረት ስንመለከት ከነገሮች ጀርባ ያለውን እውነታ ጠልቀን ለመመርመር እንገደዳለን። «ንግድ» የሚለው ቃል በግርድፋ ስንተረጉመው ፍላጎት ባለበት ሰፍራ ለተጠቃሚዎች አቅርቦትን ማመቻቸት ይሆናል። ከዚህ በመነሳት ገበያን የሚመራው የነጋዴው ፍላጎት ሳይሆን የሽማቹ ምርጫ እንደሆነ እና የነጋዴው ድርሻ የሽማቹን ፍላጎት በማጥናት አቅርቦቱን አቀላጥፎ ትርፍ ማግኘት እንደሆነ እናውቃለን።

ልክ እንዲሁ የአማኝ ሕብረተሰብ ፍላጎት የአስተማሪዎቻችን የትምህርት ይዘት ላይ ተጽእኖ ማሳደሩ አይቀሬ ነው። ለዚህም በአሜሪካ ሃገር በታላላቅ መድረኮችም ሆነ ከዚያው በላይ ተሳታፊነት ለዓለም የሚሠራጨትን ስብከቶች እንደ አብነት ብንመለከት በዋነኝነት ከዕዳ ነፃ በመውጣት ላይ ያተኮሩ ናቸው። ለምን? ቢባል የአሜሪካን የኢኮኖሚ ሥርዓት የተመሠረተው በከፊሊት (ብድር) ላይ ነው። እያንዳንዱ አሜሪካዊ በፈለገበት ጊዜ በአቅራቢያው ከሚያገኘው አውቶማቲክ (ሰው አልባ) የገንዘብ መክፈያ ማሽን (ATM) የሚሰጥር ቁጥር አስገብቶ ገንዘብ ማውጣት የሚችልበትና ግዥ በሚፈፅምበት ቦታ ሁሉ በእጅ ብር ሳይቆጥር ክፍያ መፈጸም የሚችልበት ካርድ ይሰጠዋል። ይህን ካርድ በመጠቀም ከኪሱ ሳያውጣ የፈለገውን ነገር ወዲያውኑ እንዲገዛ ይገፋፋል። በዚህ ዓይነት እዳ ውስጥ ገባ ማለት ነው። እንዲህ የሚደረገው (እኔ እንደሚመስለኝ) ግለሰቡ ያን ዕዳ ለመክፈል ሥራ ሳይመርጥ ተግባሩ ሰዓት ጨምሮ ስለሚሠራ ሳያውቀው ለአገሪቱ ኢኮኖሚ እድገት አስተዋጽኦ ያደርጋል ተብሎ ስለሚታመን ነው።

ከዚህ የተነሳ የአሜሪካ ሕዝብ በተለይ ዝቅተኛና መካከለኛ ገቢ ያለው ክፍል በመበደር እና ዕዳ በመክፈል ውሃ ቅዳ ውሃ መልስ ውስጥ ለመክፈቅ ተገዷል። እንግዲህ «ከዕዳ ነፃ መሆን» የሚል ርዕስ ሲነሣ የዚህን ሕብረተሰብ ቀልብ እንዴት እንደሚሰብ መገመት አያስቸግርም።

ይህ ከዕዳ ነፃ ስለመውጣት የሚሰጠው ትምህርት የገንዘብ አጠቃቀም ላይ ያተኮረ የሂሳብ ማእድመንት ወይም የኢኮኖሚክስ ትምህርት ሳይሆን መጽሐፍ ቅዱስ ነው። ከዕዳ ነፃ ለመውጣት እንደ መፍትሄ የሚቀርበውም ትምህርቱን

ለሚያቀርቡት ለባኪዎች ገንዘብ መስጠት ነው። የዚህን እውነታነት ለማረጋገጥ ሲባል የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የማይሉትን እንዲሉ አለ እግዚአብሔር ይለጠጣሉ። የሰሜዎቹ ችግር በአሜሪካን የሸቀጥ አቅርቦትና የማስታወቂያ ብዛት ተማርኮ ከአቅም በላይ ገንዘብ ማውጣት ነው። ከገቡበት የገንዘብ ዕዳ ለመውጣት መፍትሔ ሆኖ የቀረበላቸውም ለም መሬት በሆኑትና ቢዘራባቸው ብዙ አጥፍ በሚያሳጭዱት አስተማሪዎቻቸው ላይ ገንዘብ መዝራት ነው።

ይህ ደግሞ የግብጽን አስማተኞች ያስታውሰናል። በእግዚአብሔር ትዕዛዝ በሙሴ አማካኝነት መቅሰፍቶች ሲወርዱ የችግሩ ገፈት ቀማሽ የነበረው ሕዝብ መፍትሔ ፍለጋ ወደ አማልክቶቹ ካህናት በመሄድ አቤት ይል ነበር። ጠንቋዮቹ ግን እንድም ጊዜ ውሃ ወደ ደም ሲቀየር ደሙን ወደ ውሃ አልመለሱም፤ ውሃ ወደ ጓጉንቸርነት ሲቀየር ጓጉንቸሩን ወደ ውሃነት አልመለሱም፤ ትቢያ (አፈር) ወደ ቅማልነት ሲለወጥ ቅማሉን ወደ ትቢያነት (አፈርነት) አልመለሱም፤ ይልቅ እነርሱም በአስማታቸው ውሃን ወደ ደም በመቀየር፤ ጓጉንቸሮችን በማውጣት ለሕዝቡ በችግሩ ላይ ችግር ጨመሩለት እንጂ መፍትሄ አላመጡለትም።

ዛሬም በአሜሪካ ገና የምናየውና እንደ ጥሩ ውሃ በዓለም እየተሠራጨ ያለው ትምህርት ዕዳ ላናወዘው ሕዝብ ዕዳ ገብተህ ስጥና ከዕዳ ነፃ ትወጣለህ የሚል የብልጽግና ትምህርት ተብቼ ነው።

መስጠት መጽሐፍ ቅዱሳዊ አስተምህሮ ስለመሆኑ ምንም ጥርጥር የለውም። እግዚአብሔር ቸር ነው፤ ለጋስ ነው፤ መስጠትም የሕይወቱ ባሕር፤ የባሕሪውም ሕግ ነው።

እግዚአብሔርን ከምንመስልባቸው ነገሮች አንዱም መስጠት መሆኑ እውን ነው። ነገር ግን የእግዚአብሔር ዓይነቱ መስጠት በፍቅር፣ በአምነት፣ በደስታ፣ በርህራሄ፣ በፀጋ፣ በእውቀት፣ በበጎ ፈቃድ የሆነ እንጂ ገና ለገና ትርፍ አገኛለሁ ብሎ በማሰብ፣ ከአውዳቸው ውጪ ተለጥጠው በሚቀርቡ ጥቅሶች በመታለል እና ሰጥተን ሚሊየነር ሆንን በሚሉ ሰዎች የማስታወቂያ ምስክርነት በመደለል እጅ ተጠምዝዞ ሲሰጥ አይደለም።

ለአገልግሎት ገንዘብ እንደሚያስፈልግም የታወቀ ነው። ሆኖም የላከን እርሱ እንደሚያዘጋጅ በመታመንና ሲገኝም ኑሮዬ ይበቃኛል በማለት በሥርዓት ሲወጣ እንጂ ለቅንጦትና ለመንደላቀቂያ ሲውል አይደለም።

ወደ አገራችንም ስንመጣ የኑሮ ደረጃውና ሥርዓቱ ስለሚለይ ተመሳሳይ ነገር ባይሰበክም ሥራ-አጥነትና ድህነት ያደቀውን የሕዝባችንን የኑሮ ሁኔታ በመንተራስ ከአመድ ትነሳለህ፣ ባለጠጋ ትሆናለህ፣ ከአገር ትወጣለህ የሚሉ ትምህርቶች በስፋት ይናገሩ። የመጽሐፍ ቅዱስ መልእክት በኢየሱስ ክርስቶስ እምነን በስሙ ሕይወት ማግኘት፣ ያገኘነውንም ሕይወት በኑሮ በመግለጥ እግዚአብሔርን ለመምሰል ራስን ማስለመድ መሆኑ ቀርቶ የሰዎችን የኑሮ ደረጃ ለመቀየር የተፃፈ እስኪመሰል ድረስ ስብከቱም መዝሙሩም ይህን ሃሳብ ሲያቀነቅን መስማት የተለመደ ሆኖአል።

ይህን ሃሳብ ያነሳነው ስለመስጠት ለማስተማር ወይም ስለ አሜሪካ እና ስለ አገራችን ክርስትና በጥልቀት ለመጻፍ ሳይሆን የምናገለግለው ኅብረተሰብ የኑሮ ሁኔታ እንዴት

ትምህርቶቻችንን ሊቃኝ እና ሊቀርጽ እንደሚችል ለማሳየት ብቻ ነው።

እንደው እግረ መንገዴን በአሜሪካ ጎልቶ ስለሚታየው የመስጠት አስተምህሮና በአገራችን ሰላሳው ያለ ሥራ በተስፋ ብቻ ከድህነት የመውጣት አባዜ አነሳሁ እንጂ በአሜሪካም ሆነ በእኛው አገር ከዚህ ስብከት ነፃ ወጥተው የጽድቅ ኑሮ የሚኖሩና ጽድቅንም የሚሰብኩ አገልጋዮች መኖራቸውን ዘንግቼው አይደለም። እግዚአብሔር ከግብጽ ሳዳነው ሕዝብ የሚሰጠውን መመሪያ ፍለጋ ሙሴ አርባ ቀን በተራራ ላይ በፀሎት ሲተጋ አሮን የሕዝቡን የልብ ትርታ በማዳመጥ በብዙኃኑ ጥያቄና አቅርቦት የወርቅ ጥጃ በመስራት ይተጋ እንደነበር ዛሬም የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ ሃሳብ ለማግኘት በፊቱ የሚቃትቱ እንዳሉ ሁሉ የህዝብን የልብ ትርታ እያዳመጡ ትምህርታቸውን የሚቀርፁም ሞልተዋል። መንገዱ በእግዚአብሔር የተጠላ ትምህርቱም መርዝ የተሞላ መሆኑን ጠንቅቆ እያወቀ በስጦታ ብዛት ዐይኑ ተሸብቦ በእብደት የተነሳው በላም ለምንለው ነገር ተጨማሪ ማስረጃ ይሆናል።

የሕዝብን ፍላጎት በሚሟላት በአቋራጭ የመክበር ፈተና መቼም ቢሆን በቀላሉ ሊታይ አይገባም። ስበቱ ኃይል ነውና። ከስበቱ ነፃ መሆንም በፋከራ ሳይሆን በተግባር ብቻ የሚገለጽ ነው። ሐዋርያው፡ -

«እኛኑ ትርፍ ለማግኘት ብለው የእግዚአብሔርን ቃል ቀላቀለው እንደሚሸቃጡት እንደ ብዙዎቹ አይደለንም ...» 2ቆሮ. 2:17

እንዳለው ብዙዎች የእግዚአብሔርን ቃል ለትርፍ ለመሸቀጥ ታልፈው ይሰጣሉ። አገልግሎታቸውም የዘመናችን የፖለቲካ መሪዎች እንደሚሉት ገበያ መር፣ ጥቅም ተኮር ይሆናል።

በእግዚአብሔር ፊት ባላቸው የልብ ሁኔታ ሳይሆን በሰው ፊት ባላቸው የውጭ ገጽታ ይመካሉ። ይሄኔ ነው እግዚአብሔርን መምሰል የሕይወት ኃይልነቱ ተክዶ መልኩ ብቻ የሚቀረው። እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔርን መምሰል የትርፍ ምንጭ አድርገው ስለሚያስቡት በውስጥ የሌላቸውን በውጭ ለማስመሰል የማይቆፍሩት ጉድጓድ የማይፈነቅሉት ድንጋይ አይኖርም። እንዲህ ዓይነት መምህራን በእግዚአብሔር ፊት የተጣሉ ቢሆኑም እንኳ ፈላጊዎቻቸው ብዙ ናቸውና ብቻቸውን እይቀሩም። ሁልጊዜ እየተማሩ እውነትን ወደ ማወቅ የማይደርሱ፤ መርሃቸው ከነፈሰው ሁሉ ጋር አብሮ መንፈስ የሆኑ ሰዎች በራቸው ለእንዲህ ዓይነት መምህራን ዘወትር ከፍት ነው።

ይልቅ ሕይወት የሚገኝበት ትምህርት በውስጣቸው የተሞሉ አገልጋዮች ክብርን ስለማይፈልጉ፤ ዝናን አነፍገፈው ስለማይከተሉ፤ እውነትን ስለማይሸቅጡና፤ ለጥቅም ስለማያመቻምቹ ብዙ ፈላጊ ሳይኖራቸው ይችላል። ይህ ደግሞ ዛሬ የመጣ እባዜ ሳይሆን ጥንትም የነበረ ሕፃኑ ስለመሆኑ ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ በማለት ይገልፀዋል።

«ታሉን ለበክ ፤ በጊዜውም አሰጊዜውም ጽና፤ ፈጽመህ እየታገስህና እያስተማርህ ዝላፍና ገሥጽ፤ ምክርም። ሕይወት የሚገኝበትን ትምህርት የማይታገሱበት ዘመን ይመጣልና ነገር ግን ጆሮቻቸውን የሚያሳክክ ሰለ ሆነ አንደ ገዛ ምኞታቸው ሰራሳቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ፤ እውነትንም ከመስማት ጆሮቻቸውን ይመልሳሉ፤ ወደ ተረትም ፈቀት ይላሉ።» 2ቢሞ. 4:2-4

እነዚህ ሰዎች ሕይወት የሚገኝበትን ትምህርት የማይታገሱት፤ እውነትን ከመስማት ጆሮአቸውን የሚመልሱት እና ለገዛ ሰራሳቸው አስተማሪዎችን የማያከማቹት ለምን ይሆን? አዲሱ መደበኛ ትርጉም እንዲህ ያስቀምጣል።

«... ይልቅ ለገዛ ምኞቶቻቸው የሚሰማማውን፤ የሚያሳክክ ጆሮአቸው ሲሰማ የሚፈልገውን እንዲነግሯቸው በዙሪያቸው ብዙ አስተማሪዎችን ይሰበሰባሉ።» 2ቢሞ. 4:3

ጉንፋን ሊይዘን ሲከፈል ጆሮአችንን ማሳከክ የተለመደ ክስተት ነው። ችግሩ ግን ማሳከኩ ሳይሆን ደርሰን በማክክ ስሜታችንን ማርካት አለመቻላችን ነው። ለዚህ ነው አንዳንዴ ከውጭ አመልካች ጣታችንን ጆሮአችን ውስጥ ከተን በኃይል በመነቅነቅ፤ ከውስጥ ደግሞ ጉሮሮአችንን እርስ በርስ በማፋጨት ለማክክ የምንጥረው ያም ሆኖ አያረካም። እነዚህም ሰማዎች ጆሮ እንዲያሳክክ የሥጋ ምኞታቸው ያሳካቸውን ደርሰው ማክክ ስላልቻሉ በትምህርቶቻቸው የሚያከላቸውን አስተማሪዎች በመብራት ይፈልጋሉ። ባገኙም ጊዜ በታላቅ ሆታ ይከተላሉ።

ይህንን ሁሉ የምንለው ሌሎችን ለማብጠልጠል ሳይሆን እኛ ራሳችን ከዚህ መሰሉ ውጥመድ እናመልጥ ዘንድ ሕይወት የሚገኝበትን ትምህርት ሕይወት አልባ ከሆነው የምንለይበትን መስዚያ ዘንግ እንድንጨብጥ በማሰብ ነው።

ትምህርት ሊለካ የሚገባው ሰውን በመለወጥ ኃይሉ ነው። መለወጥ ስንልም ለበጎ መለወጥ የሚለው በጽኑ ሊሰመርበት ይገባል። ትምህርት ለክፉ የሚለውጣቸውም አሉና። እንዲያም ሆኖ የሚታየው የትምህርት የመለወጥ ኃይል ነው። አንደ አውሮፓውያን እቆጣጠር መስከረም ዘጠኝ ሁለት ሺህ አንድ በኒወርክ በሚገኘው የዓለም ንግድ ማዕከል መንታ ሕንፃዎች እና በቨርጂኒያው የአሜሪካን የመከላከያ ቢሮ (ፔንታጎን) ሕንፃ ላይ የአጥፍቶ መጥፋት ርምጃ የወሰዱትን ሰዎች ስንመለከት በሁለንተናቸው አንደኛው ሰው ናቸው። እንዲያውም አንዳንዶቹ እንኳን ሰው ዝንብ ሲገደል የሚዘገንናቸው ሩህሩህ እንደነበሩ አብሮአደግ ባደኞቻቸው በመገረም መስክረዋል። ታዲያ ምን አገኛቸውና የሆኑትን ሆኑ? እንል ይሆናል። መልሱ «ትምህርት» ነው። እነዚያ የዕለቱ እግዚአብሔርን መምሰል

የጥፋት ተዋንያን ወደዚያ እኩይ ተግባር ከመለማራታቸው ቀደም ሲል በአፍጋኒስታን እና በፓኪስታን ትምህርት በመውሰድ ረዥም ጊዜ እንዳይጠፉ የአሜሪካን የመረጃ ቢሮ ይፋ አድርጓል። ትምህርታቸውም በአብዛኛው የቴክኒክ እና የታክቲክ ሳይሆን ሃይማኖታዊ ትምህርት ነበር። ትምህርቱ ምን ያህል እንደለወጣቸው የምናየው በአፍጋኒስታን ዋሻዎች ውስጥ የተማሩትን በአሜሪካ ታላላቅ ከተሞች ውስጥ በተግባር ለመፈጸም ባለማመንታቸው ነው። ምንም እንኳን ትምህርታቸው የጥፋት የመራቸውም ወደ ዘላለም ጥፋት ቢሆንም የትምህርትን የመለወጥ ኃይል ምን ያህል እንደሆነ አስገንዝቦን አልፏል።

እንኳን የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት ሰማያዊ ትምህርት ምድራዊው የቀለም ትምህርት እንኳ የሰዎችን ማንነት የመለወጥ አቅሙ ከፍተኛ አይደል? ለምሳሌ ሚስማር እንጨት ላይ መትቶ ማስገባት የማይቻል ወይም የዶሮ ቤት ለመስራት የሚቸገር አንድ 12ኛ ክፍልን የጨረሰ ወጣት ዩኒቨርሲቲ ገብቶ ለ5 ዓመታት ሲቪል ኢንጂነሪንግ ካጠና በኋላ የአገር ፎቅ የሚሠራ መሃንዲስ ሆኖ ሲወጣና ኢንጂነር እከሌ ተብሎ ሲጠራ መስማት ምን ያህል ማንነቱና ደረጃው በትምህርት እንደተቀየረ ያሳያል። ሐኪሙም! ዳኛውም! ... እንዲሁ። ታዲያ የዓለም ትምህርት ሰዎችን ይህን ያህል ከለወጠ መንፈሳዊው ትምህርት የማይለውጠው ለምንድነው? የትምህርቱ ጊዜ አንሰ ነው እንዳንል እንዳንደቻችን የእግዚአብሔርን ቃል በመማር ያሳለፍናቸው ጊዜያት ከዚያ ቢበልጡ እንጂ ጨርሶ አያንሱም። በጌታ ቤት ሃያ ዓመታት የቆየን አማኝ እንደ ምሳሌ እንውሰድ። ቢያንስ በሣምንት ሁለት ኻሮግራም ይካፈላል እንበል። ዛሬ ድረስ ቢያንስ ለሦስት

ሺህ አንድ መቶ ሃያ አንድ ሰዓታት የእግዚአብሔርን ቃል ተምሯል። ለአንድ ተማሪ በዩኒቨርሲቲ ውስጥ አንጂነርም ሆነ ሐኪም ወይም የሕግ ተመራቂ ለመሆን የሚፈጀው ከፍተኛ ሰዓት ከ አንድ ሺህ ሰባት መቶ ሰዓት አይበልጥም። ይህ ቀመር ያለመለወጣችን ከሰብሰባ ማነስ ወይም ከጊዜ እጥረት እንዳልሆነ ያረጋግጥናል።

ጌታ ኢየሱስ በሦስት ዓመት ተኩል የማስተማር ሂደት በነዚያ አሣ አጥማጆችና ቀራጮች ሕይወት ውስጥ ያመጣውን ሲነገር የማይችል ሰው ስናስብ ወይም ጳውሎስ በዚያ የመከራና የስደት ወራት በኤፌሶኑ ጢራኖስ ት/ቤት ለሁለት ዓመት ያሰለጠናቸውንና መላዋን ኤጥያን በወንጌል ያጥለቀለቁትን የወንጌል አርበኞች ስናይ እውነተኛ ትምህርት ምን ያህል እንደሚለውጥ መመልከት እንችላለን። ይህ ደግሞ ዛሬ ችግሩ ያለው በእኛው የትምህርት ይዘት እና የትምህርት አሰጣጥ ላይ እንደሆነ ቁልጭ አድርጎ ያሳያል።

ጤናማ ትምህርት

በሥጋ ሕይወት ለመኖር ምግብ አስፈላጊ ነው። ሆኖም መመገብ ስላለብን ብቻ ያገኘነውን ሁሉ እንመገብም። ለጤናችን ተስማሚ የሆነውን እንመርጣለን። ጤናችን የሚወሰነው ወደ ውስጣችን በምናስገባው ምግብ ነውና።

መንፈሳችንም በሕይወት ለመኖር መንፈስና ሕይወት የሆነውን ቃል መመገብ ያስፈልገዋል። እንዲያም ሆኖ ግን ያገኘነውን ሁሉ መመገብ አይኖርብንም። በእርግጥ ቃል ብርቅ በሚሆንባቸው ወራት ምርጫው ስለማይኖር ከአርያዎች አሰር

ሲጠበብ ይመኝ እንደነበረው የጠፋው ልጅ ምሳሌ ያገኘውን ሁሉ ለማግበስበስ ይዳዳን ይሆናል። በረሃብ ተገደን ዛሬ ይህንን ብናደርግ ውሎ አድርጎ ጤና ማጣት በኑሮአችን እና በግንኙነታችን ላይ መንፀባረቁ አይቀርም።

በለዚህ የዕለት ተዕለት ምግባችን ጤንነት ግድ እንደሚለን ሁሉ የትምህርታችን ጤንነት ሊያሳስበን ይገባል። በጤንነቱ ያልተማመንበትን ምግብ እንድንበላ ማንም ሊያስገድደን እንደማይችል ሁሉ የእግዚአብሔርንም ቃል ማንም በግድ ሊግተን አይችልም። የምንሰማውን መምረጥ መርጠን የሰማነውን ደግሞ ማጣጣም የእኛ ድርሻ ነው። በእርግጥ አስቀድመን እንዳልነው ጤናማ ያልሆነውን ለማወቅ አስቀድሞ ጤናማውን ማወቅ የግድ ነው።

በድህነት ምክንያት በልጅነቱ የበቀሉ ገንፎ ሲበላ ያደገ ሕፃን ካደገም በኋላ ከበቀሉ ገንፎ ውጪ ሌላ ምግብ እንዳለ ላያስብ ይችላል። ለዚህ ደግሞ በተለይ ጌታን በተቀበልንባቸው የመጀመሪያ ወራት ያገኘናቸው መንፈሳዊ ምግቦች ወሳኝነት አላቸው።

ዛሬ ሕዝባችን የትምህርት ጤንነት ምን ያህል ግድ ይለዋል? ቢባል መልሱ አሳፋሪና አስደንጋጭ እንደሚሆን መገመት አያስቸግርም።

በቤት ኪራይ ምክንያት ከቀድመው ቤተክርስቲያኑ በመራራቁ አቅራቢያው ወደሚገኝ አጥቢያ ቤተክርስቲያን መሄድ የጀመረ ባልንጀራዬ በጥቂት ሳምንታት ልምምዱ የታዘበውን እንዲህ ብሎ አጫውቶኝ ነበር። «በሄድኩበት የመጀመሪያ አሁድ ተጋባዥ አገልጋይ በአንድ ርዕስ ላይ ይናገር ነበር ሕዝቡም

በአልልታ በጭብጨባ ድጋፋቸውን ይገልጡለት ነበር። ለሜን እና ሃሌሉያ ያስተጋባ ነበር። ኘሮግራሙ አልቆ ተበተነ። በሳምንቱም ሄድኩ በዕለቱ የተጋበዘው ሌላ አገልጋይ የሚናገረውን በጥሞና ስለማ ባለፈው ሳምንት ከሰበከው ሰው ሃሳብ ጋር መሠረታዊ ልዩነት ያላቸውና እርስ በርስ የሚቃረኑ ነገሮች ይናገር ነበር። ያስገረመኝ ግን የሁለቱ ተናጋሪዎች የሃሳብ መለያየት ሳይሆን የሕዝቡ አልልታና ጭብጨባ ቅንጣትም አለመለወጡ ነበር። አእምሮዬ በጥያቄ እንደተወጠረ ከኘሮግራሙ ስወጣ አንድ የማውቀው ሰው አግኝቼ ጥያቄዬን አጋራሁት እርሱም ያለምንም ግራ መጋባት «በዚህ አትገረም ሕዝቡ ለሁለቱም አጨበጫበ እንጂ ሁለቱም ያሉትን ሳይቀበል ይችላል። እያንዳንዱ ለማኝ ለራሱ ጌታ ተናግሮኛል የሚለው ሦስተኛ አቋም ሊኖረው እንደሚችል አትጠራጠር» አለኝ። በማለት አጫውቶኛል።

እኔም ራሴ ከሦስት ዓመት በፊት ወደ ሁለት ሺህ እምስት መቶ የሚጠጋ ሰው በሚገኝበት ትልቅ ጉባኤ ውስጥ እንድከፈል ተጋብዬ ያጋጠመኝ ተመሳሳይ ሁኔታ ፈጽሞ የሚረሳ አይደለም። እንዳጋጣሚ አስተናጋጆች ያስቀመጡኝ ፊት ወንበር ከተለያዩ አገልጋዮች አጠገብ ነበር። ሰባኪው ሰአንድ ሰዓት ተኩል ያህል ከሰበከ በኋላ ድንገት በከፍተኛ ድምፅ አንድ ነገር ተናገረ «ባለፉት ቀናት እግዚአብሔር ሶስተኛውን በር ከፈተልኝ። አሁንም ከዚህ ሳትወጡ ሶስተኛውን በር ይከፍትላችኋል» ጉባኤው ተናወጠ እንዳንድ ሰዎች ወንበር ላይ ቆመው መጮህ ጀመሩ። እኔ ግን ነገሩ ቀደም ሲል ከተባለው ጋር ስላልተያያዘልኝና ሶስተኛው በር ምን እንደሆነ ስላልገባኝ መጨረሻውን ለማወቅ በጉጉት ስጠብቅ ሳለሁ አጠገቤ ተቀምጦ የነበረ በርቀት የማውቀው ፓስተር እጆቹን እያወዛወዘ ከጮኸ

በኃላ ወደ እኔ ዞሮ «ዝም ትላለህ እንዴ!» በማለት በስሜት ወዘወዘኝ። ስብከቱ ቀጠለ እኔ ግን የሶስተኛው በር ጉዳይ ግልጽ ስላልሆነልኝ ያን አገልጋይ ቀስ ብዬ «ሶስተኛው በር ምንድነው?» በማለት ጠየኩት። አገልጋዩም ጥቂት ካለበ በኃላ «ባክህ እኔም አልገባኝም» በማለት መለሰልኝ። ስለግልጽነቱ ባደንቀውም ትልቅ ሽክምና ኃዘን በልቤ አድሮ ወጣሁ።

የምንሰማውን ቃል ለመመርመር መሣሪያ ያስፈልጋል። መሣሪያችንም ራሱ የእግዚአብሔር ቃል ነው። መጽሐፍ ቅዱስን ምን ያህል እናውቀዋለን? ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ያለን እውቀት የሚለካው በቃላትን ባጠናነው ጥቅስ ብዛት ሳይሆን ባጠቃላይ የመጽሐፍ ቅዱስን ዓላማ በመረዳትና ጥቅስን በክፍሉ (በአወዱ) የክፍሉን አውድ በኪዳን፣ ኪዳንን ደግሞ ባጠቃላይ የመጽሐፍ ቅዱስን ጥቅል ሃሳብ በመመልከት መተርጎም ስንችል ነው። ዛሬ በየጉባዔያችን የሚታየው ገጽታ ግን ከዚህ የተለየ ነው።

በቅርቡ በአንድ የክፍለ ሃገር ኮንፈረንስ ላይ አብሮኝ የተጋበዘ አገልጋይ ያሜወተኝን ለፈገግታ ያህል እንኳ ሳካፍላችሁ።

ሰባዚው መድረክ ላይ ቆሞ በማስተማር ላይ ሳለ ለጉባኤው «ጠመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስንት ማሪያዎች አሉ?» የሚል ጥያቄ ያቀርብና መልስ ይጠባበቃል። አንዱ ሰው እጁን አወጣና «አምስት» አለው። አስተማሪው በምላሹ ተደስቶ በጌታ ስም ከባረከው በኋላ ተጨማሪ ጥያቄ በማስከተል እነማን እንደሆኑ ዘርዝርልኝ ይለዋል። ሰውየውም በድፍረት በጉባዔው ፊት ከቆመ በኋላ በታላቅ ድምጽ «አንድ የአዳዲዋ

ማርያም፣ ሁለት ጽዮን ማርያም፣ ሦስት መርጦለዪ ማርያም. . . » ብሎ ሳይጨርስ አስተማሪው እንዳስቆመው ስምቻለሁ።

ለነገሩማ የማይሆን ነገር ሲነገር አሜን የሚሉ በማስታወቂያ መሃል እልል የሚሉ ሰዎችን መስማት የተለመደ ሆኖ የለ።

እንዲህ ዓይነቱ ሁኔታ የትምህርትን ጤንነት በመመርመር እግዚአብሔርን ወደ መምሰል ማደግን አስቸጋሪ ያደርገዋል። ሆኖም መፍትሔ የሌለው ተስፋ አስቆራጭ ጉዳይ አይደለም። መፍትሔውም ያለው በአስተማሪዎች እጅ ነው ጤናማ ትምህርት ያላቸው አስተማሪዎች ሲበዙ በጤናማ ቃል የሚመገብ አማኞች ይበዛሉ፤ ጤናማ ምግብ ሲበዛ ደግሞ ጤናማ ኑሮ የሚኖር ሕዝብ ይበረክታል። ጤናማ ሕዝብ የጤናማ ሕብረተሰብ መሠረት እና የጤናማ መሪዎች መፍሰቂያ ነው። አለዚያ ግን ጤናማ ብልቶች በሌሉበት ጤናማ አካል ይኖራል ብሎ ማሰብ ከንቱ ድካም ይሆናል።

ይህ ጤናማ ትምህርት ምንድነው? ከየትስ ይገኛል? ብለን የምንጠይቅ ከሆነ ጳውሎስ እንዲህ በማለት ይመልስልናል፡-

«ይህ ጤናማ ትምህርት በሩክ እግዚአብሔር ለእኔ በለደራ ክሰጠኝ የክብር ወንጌል ጋር የሚስማማ ነው።»
«ከእኔ የሰማኸውን በክርስቶስ ኢየሱስ ባለ እምነትና ፍቅር የጤናማ ትምህርት ምሳሌ አድርገህ ያዝ።» 2ጢሞ. 1:13

እንግዲህ እኛም እንደጢሞቴዎስ ይህንን ጤናማ ትምህርት እንደ ምሳሌ እንያዝ።

የፀጋ ትምህርት

ፀጋ ለማይገባው የሚሰጥ፣ ተቀባዩ የማይመጥነው፣ እድሜ ልኩን ቢለፋ በደሞዝ ወይም በሽልማት ሊያገኘው የማይችል ነፃ ሥጦታ ነው።

እግዚአብሔር የራሱን ሕይወት በፀጋ ሰጥቶናል። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ያገኘው ሁሉ የፀጋ ሥጦታ እንጂ እንደሚገባን የምንቆጥረው መብታችን የሆነ አንዳች ነገር የለም። የተጠራነው በፀጋ ነው፣ የተመረጠው በፀጋ ነው፣ የምናገለግለው በፀጋ ነው፣ የምንዘምረው በፀጋ ነው፣ አሁንም የምንኖረው ለዘላለምም የምንቀጥለው በፀጋ ነው። በሕይወታችን ከእግዚአብሔር ጋር ባለን ግንኙነት በፀጋ ያልሆነ አንዳች ነገር የለም።

የእግዚአብሔር ፀጋ ከመገለጡ አስቀድሞ ሕግ የተሰጠበት አንዱ ምክንያት ሰው በሰራው ሊፀድቅና የእግዚአብሔርን የጽድቅ መሥረርት ሊያሟላ እንደማይችል ለማሳየትና በክርስቶስ ሊየሱስ ለሚገለጠው የእግዚአብሔር ጽድቅ ለማዘጋጀት ነበር።

አሁን ግን ሰዎችን ሁሉ የሚያድን የእግዚአብሔር ፀጋ ተገልጧል። ይህም ፀጋ አስተማሪ ነው። አስተማሪ የተባለውም የራሱ ትምህርት ስላለው ነው። ትምህርቱም «የፀጋ ትምህርት» ነው።

ሆኖም የፀጋ ትምህርት ከሰይጣን ተንኮልና ከሰዎች ማታለል የተነሳ ሊወድቅባቸው የሚችል ሁለት ጽንፎች አሉ። ይህ

ክስተት በታሪክ ውስጥ በተደጋጋሚ የታየ ሲሆን «ታሪክ ራሱን ይደግማል» እንዲሉ በእኛም ዘመን እየታየ ነው።

አንደኛው ጽንፍ የራሱን ጽድቅ ከመፈለግ ተነሳስቶ ሰዋዊ የጽድቅ መስፈርት በማውጣት ሕግ ተኮር ሆኖ የእግዚአብሔርን ፀጋ መጣል ሲሆን፣ ሁለተኛው ጽንፍ በፀጋ ሥም ለሥጋ አርነት በመስጠት ፀጋን የጋጠሉት የፈቃድ ወረቀት አድርጎ በርኩሰት መጋለብ ነው። አንድ የእግዚአብሔር ሰው እንዳሉት አንዱ ጽንፍ «ገዳማዊነት» ሲሆን ሌላው ደግሞ «ዓለማዊነት» ነው። እነዚህ ሁለቱም የፀጋ ትምህርት ጠንቆች ናቸው። የፀጋ ትምህርት የማዳን ኃይሉና የመለወጥ ጥበቡ በሙላት የሚገለጠው ትክክለኛ ሚዛኑን ይዞ ሊተላለፍ ብቻ ነው።

ፀጋ ነፃ እንጂ ርካሽ አይደለም። ወደ እኛ በነፃ የመጣው አስቀድሞ ውድ ዋጋ ስለተከፈለበት እንጂ በነፃ ስተለገኘ አይደለም። ስለዚህ ፀጋ ነፃም ውድም ነው። እኛ ሕይወት ያገኘነው ሕይወት ተከፍሎ ነው። ታዲያ ይህ በፀጋ ያገኘነው ሕይወት በእኛ ይገለጥ ዘንድ እኛም ዋጋ መክፈል ይጠበቅብናል። ያም ዋጋ መስቀሉን በመሸከም የሥጋ ፈቃዳችንን ለመግደል መወሰን ነው።

ነገር ግን በፀጋ ድኛለሁ እያልን ፀጋውን የሚመጥን ኑሮ ካልኖርን ፀጋውን እያረከስነውና ዋጋ እያሳጣነው እንደሆነ ልንገነዘብ ይገባል። የፀጋ ትምህርት የሥጋን ፈቃድ እየገደለን የእግዚአብሔርን ሕይወት በዕለት ተዕለት ኑሮአችን የምንገልጥበት የኑሮ ሥርዓት ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለቲቶ በፃፈው መልእክቱ ፀጋ ምን እንደሆነና እንዴት እንደሚሠራ ሲገለጽ እንዲህ ብሎታል።

«ለዎችን ሁሉ የሚያድን የእግዚአብሔር ፀጋ ተገልጿልና» ቲቶ 2:11-12

ማንኛውንም ዘመናዊ ዕቃ ከገበያ ገዝተው ካርቶኑን ሲከፍቱ በቅድሚያ ፊት ለፊት የሚያገኙት ሊያዩት የናፈቁትን እቃ ሳይሆን እነስተኛ መጽሐፍ ነው። «ማኑዋል» ይባላል። ይህ መጽሐፍ አቃው አይደለም። ስለ እቃው ማንነት፣ ምንነት፣ የሚተርክ የእቃውን ባሕሪ፣ የአጠቃቀምና የአያያዝ ሕጎች የሚተነትን መጽሐፍ ነው። ከሰላምም «ይህን እቃ ለመገጣጠም እርምጃ ከመውሰድዎ በፊት ይህን መጽሐፍ ያንብቡት» የሚል የእቃው አምራቾች ማስጠንቀቂያ አዘል ምክር ተጽፎበታል።

እግዚአብሔር የራሱን ሕይወት ሰጠን። የሰጠንም በፀጋ ነው። የተሰጠንም እንድንኖርበት ነው። በእግባብ እንድንኖርበት ግን ስለዚህ ሕይወት ማወቅ ያስፈልገናል። እግዚአብሔርም ይህን በማሰብ መጽሐፍ ቅዱስን እንደ ማንዋል ሰጥቶናል። ይህ ሁሉ ሕይወትን በኑሮ እንገልጠው ዘንድ ለማስቻል ነው። ስለዚህ የፀጋ ትምህርት መንፈስ ቅዱስ ቃሉን በመጠቀም የእግዚአብሔርን ሕይወት በኑሮ እንዴት እንደምንገልጽ የሚሠጠን የትምህርት ዓይነት ነው።

የትምህርት ዓይነቶችም በሦስት የሚከፈሉ ሊሆን፡-

1. መካድ
2. መኖር እና
3. መጠበቅ ናቸው።

እነዚህ የትምህርት ዐይነቶች ፈጽመው ሊነጣጠሉ አይችሉም። ካልካድን መኖር፣ ካልኖርን መጠበቅ አንችልምና።

መካድ ባለፈው ጊዜ በተከናወነ እውነት ላይ ተመስርተን የምንፈጽመው ሊሆን መኖር የአሁኑን ጊዜ፣ መጠበቅም የወደፊቱን የሚያመለክት በመሆኑ ትምህርቱ ሁሉንም የሕይወት ደረጃ የሚዳስስ እንዲሆን ያደርገዋል።

ከዳንበት አንስቶ ጌታን በክብር እስከምናይበት ጊዜ ድረስ ያለውን የሕይወት ሂደት የሚያሳዩትን እነዚህን ሶስት ደረጃዎች በሚገባ ለመረዳት አንድ በአንድ ለማየት እንሞክር።

«ለዎችን ሁሉ ...»

እነዚህ ሰዎች እነማን እንደሆኑ ጳውሎስ ቀደም ሲል በዝርዝር አስቀምጧል። ቲቶ በነበረበት በቀርጤስ ቤተክርስቲያን ውስጥ የሚገኙ የተለያዩ የንብረተሰብ ክፍልን የሚወክሉ አማኞች ናቸው። ቤተክርስቲያን በክርስቶስ አምነው የዳኑ እግዚአብሔርንም ለማምለክ የሚሰበሰቡ ሰዎች ማኅበር እንጂ የአንድ የተመሳሳይ ዕድሜ ክፍል ያታ ያላቸው ሰዎች ስብስብ አይደሉትም። ስለዚህ ጳውሎስ አረጋውያን፣ አሮጊቶች፣ ወጣት ሴቶች፣ ወጣት፣ ወንዶችና ባሮች በማለት በዝርዝር ያስቀምጣቸዋል።

የተጠቀሱት ሰዎች በዕድሜ በደታና በኑሮ ደረጃ የተለያዩ ናቸው። የተለጣቸውም ትዕዛዝ እንደየሁኔታቸው የተለያዩ ነው። ነገር ግን ሊሆኑ የሚገባቸውን ሊሆኑ የሚችሉበት ፀጋ አንድ ነው።

ሽማግሌ፣ ወጣት፣ ወንድ፣ ሴት፣ የተማረ፣ መሃይም፣ ባሪያ ነፃ ሳይል ሁሉን የሚያድን አንድ ፀጋ።

ይህ ፀጋ የተገለጠ እንጂ አዲስ የተፈጠረ አይደለም። አስቀድሞም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ ለሰው ልጆች ግን ተሰውሮ ነበር አሁን ግን በክርስቶስ ሊየሱስ ተገልጣል።

ይህ ፀጋ የመጀመሪያው ሥራው ማዳን ነው። የሚያድነውም በራሳቸው መዳን እንደማይችሉ የተረዱት ናቸው። መዳን ማለት ከሚገዛን ኃይልና ስልጣን ማምለጥ፤ ከተጽእኖ መውጣት፤ ከጭቆና መሳቀቅ ባጠቃላይ ነፃ መሆን ማለት ነው። በኃጢአት፤ በልዩ ልዩ ምኞትና በሞት ፍርሃት የዲያቢሉስ ባርያ የነበርነውን ፀጋው አዳነን። እኛ ድምፁን ሰምተን ከማመን ብሎም ከመከተል በስተቀር ያደረግነው አንዳች አስተዋጽኦ የለም። የእኛ ሥራ ሳይጨመርበት ፀጋው አዳነን።

«... ያስተምረናል ...»

ሆኖም የፀጋው ሥራ በማዳን ብቻ የተወሰነ አይደለም። ዛሬ በርካታ ክርስቲያኖች በሕይወት ዘመናቸው ሁሉ የሚያውቁት የሚያደንቁትም ከሰይጣን አገዛዝ መለቀቃቸውን ብቻ ነው። ከዚህ የተነሳ ቀጣዩን የእግዚአብሔርን ዓላማ በመረዳት ከፀጋው ጋር አብረው የሚጓዙ እምብዛም አይደሉም።

የእግዚአብሔር ዓላማ ሰውን ከዲያቢሉስ፣ ከኃጢአትና ከሞት ባርነት አድኖ መተው ሲሆን ኖሮ ደህንነት እንዴት አሳዛኝ እንዴትስ ተስፋ አስቆራጭ በሆነ ነበር። የዚህን አባባል ትክክለኛ ገጽታ ለመመልከት የሚረዳን የዘወትር ምሣሌያችን የእስራኤል ልጆች ናቸው። የእግዚአብሔር አጀንዳ እስራኤልን ከግብጽ ባርነት በማዳን ብቻ የተወሰነ ቢሆን ኖሮ። በታላቅ ክብር ቀይ ባሕርን የተሻገረው ሕዝብ በምድረበዳ ተቅባዝብዞ የሚጠፋ ምስኪን ሕዝብ በሆነ ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር እስራኤልን ከፈርሶን እጅ ከማስለቀቅ ይልቅ የክብረ ቀጣይ አቅድ ነበረው። ያም ከግብጽ የዳነውን ሕዝብ የተስፋይቱን ምድር ማውረስ ነው።

ልክ እንዲሁ በክርስቶስ ለእኛ የተገለጠው የእግዚአብሔር ፀጋ ከሰይጣን ከኃጢአትና ከአለም ጸኑ አገዛዝ ነፃ በማውጣት አያነትምም ካደነን በኋላ ከዘላለም ዘመናት በፊት የተሰጠንን ተስፋ እርሱም የእግዚአብሔርን ሕይወት ወደምንካፈልበት ከፍታ ያደርሰናል ብሎም ያወርሰናል።

ታዲያ ፀጋው ይህንን የሚያከናውነው በማስተማር ነው። ምንጊዜም በማዳን ሥራ ላይ ትልቁን ሚና የሚጫወተው ኃይል ነው። ተስፋችንን ወደምንወርስበት ሥፍራ ለማድረስ ትልቁን ሚና የሚጫወተው ግን ብርሃን ነው። ብርሃን እውቀት ነው እውቀትም የሚገኘው በትምህርት ነው። እናት በምጥ ጊዜ ልጇን በሥቃይና በኃይል ወልዳ ከተወለደ በኋላ ዕለት ዕለት በፍቅር እየመገበች እንደምታሳድገው ሁሉ የእግዚአብሔር ኃይል በሆነው በክርስቶስ የዳንን እኛ የእግዚአብሔር ጥበብ የሆነው ክርስቶስን እየተመገብን እናድጋለን። ከዘላለም ዘመናት በፊት እግዚአብሔር ለክብራችን የወሰነውን ዓይን ያላየውን ጆሮ ያልሰማውን በሰውም ልብ ያልታሰበውን እግዚአብሔር ግን ለሚወዱት ያዘጋጀውን የእግዚአብሔርን ሕይወት በመላት ወደምንካፈልበት ደረጃ እንመጣለን።

ይህንንም የሚፈጽመው ያው ፀጋው ሲሆን በመሣሪያነት የሚጠቀመውም ትምህርትን ነው።

እንግዲህ ወላጅ ጥያቄ ትምህርቶቻችን ምን ያህል ከዚህ እውነት ጋር ይጣጣማሉ? የሚለው ነው። መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስን አካል ወደዚህ ደረጃ ለማድረስ በውስጧ አድሮ እየሠራ ነው። ታዲያ እኛ የምንማረውም ሆነ የምናስተምረው ትምህርት ከመንፈስ ቅዱስ የልብ ትርታ ጋር ምን ያህል አብሮ ይሄዳል?

ከአስተማሪዎቻችን አንደበት ወደ እኛ ጆሮና ልብ የሚንቀረቆረው ትምህርት እፁፅ የሞላበት ይሁን ፀጋ የሞላበት በምን እናውቃለን። (ቲቶ 2:11-13)

እነዚህን ጥያቄዎች ለመመለስ በዚሁ ክፍል ውስጥ ጳውሎስ በመቀጠል የሚዘረዘራቸውን ሦስት ዋና ዋና ነጥቦች እንመልከት፡-

መካድ

«... ይህም ፀጋ ኃጢአተኝነትንና ዓለማዊ ምኞትን ካደገ ...» የ1962 እ.ኤ.አ. አትም

«... ይህም ፀጋ በኃጢአት መኖርንና ዓለማዊ ምኞትን ካደገ ...» የ2001 እ.ኤ.አ. አትም

ከላይ እንደምናየው ሁለቱ የአማርኛ ትርጉሞች በማለት የሚገለፁትን ሁሉም የእንግሊዝኛ ትርጉሞች “Denying Ungodliness” እግዚአብሔርን አለመምሰል ከደን ብለውታል።

ይህ መጀመሪያ ከተፃፈበት ሃሳብ ጋር የሚስማማ ትርጉም አንደኛውንና የመጀመሪያውን የፀጋ ትምህርት ዓላማ ቁልጭ አድርጎ አስቀምጦታል።

በፀጋ የተሰጠን መንፈስ ከእግዚአብሔር ያልሆነውን፣ ከእርሱ ያልመነጨ፣ እርሱን የሚያከብረውን፣ እርሱን ማዕከል ያላደረገውን ባጠቃላይ እርሱን የማይመስለውንና እርሱን የማይገልጠውን ያስተምረናል።

ምክንያቱም እግዚአብሔርን የማይመስለውን ካልካድን እግዚአብሔርን ወደ መምሰል መጓዝ አንችልም። እግዚአብሔርን መምሰል የራሱ መንገድ ያለው የሕይወት ስልት እንደሆነ ሁሉ ኃጢአተኝነትም እንዲሁ ራሱን የቻለ ጎዳና ነው። ሁለቱ መንገዶች ጎን ለጎን ሊኬድባቸው የማይቻሉ ተቃራኒ አቅጣጫዎች እንደመሆናቸው መጠን ለአንዱ

ፊታችንን ስንሰጥ ለሌላው ጀርባችንን፣ ለሌላው ጀርባችንን ስንሰጥ ለአንዱ ፊታችንን መስጠታችን የማይቀር ነው። ለዚህ ነው አንዱን ለመከተል ሌላውን መካድ የግድ የሆነው። ኃጢአተኝነትንና ዓለማዊ ምኞትን ስንክድ እግዚአብሔርን ወደመምሰል እየተጓዝን እንደሆነ ሁሉ ወደ ኃጢአተኝነትና ዓለማዊ ምኞት ስንጓዝ እግዚአብሔርን መካዳችን መሆኑ አያጠያይቅም። በአፋችን ባይሆን እንኳ በሰራችን እንክደዋለንና።

«መካድ» ጥሬ ቃሉን የተመለከትን እንደሆነ «የሚያውቁትን አላውቅም» የሆኑትን አልሆንኩም ብሎ ድርቅ ማለት ነው። ኃጢአተኝነትንና (Ungodliness) ዓለማዊ ምኞትን መካድ ያስፈለገን ቀድሞ ስለኖርንበት፣ ስለተገዛንበትና ይነስም ይብዛ ያሳለፍነው ታሪክ ስላለን ነው። ታዲያ አሁን በቀጥታ ሊገዛን ባይችል እንኳ ሲጋብዘን ሲመጣ «ያ የምታውቀው ሰው እኔ አይደለሁም፣ እኔም አላውቅህም» በማለት መካድ ይጠበቅብናል። ታዲያ ይህ መካድ ከንቱ ሽምጦጣ አይደለም ጽኑ መሠረት ያለው ተግባር ነው።

መካድ ቀጣይ ሂደት እንጂ የአንድ ጊዜ ጉዳይ ወይም ቅጽበታዊ ተግባር አይደለም። ፀጋው ካላገዝን በስተቀር በሥጋ ሥጋዊነትን መካድ አንችልም። ከፀጋው ተምረን በመንፈስ የሥጋን ሥራ መግደል ግን ይቻላል።

ፀጋው እንዲያስተምረን እኛም ተማሪዎች መሆን መቻል ይኖርብናል። ተማሪ ማለት ደግሞ ይህ ቃል በተፃፈበት ዘመን ደቀመዝሙር በመባል ይጠራ ነበር።

በሰዚህ እግዚአብሔርን የማይመስለውን ሁሉ ለመካድና እግዚአብሔርን ወደ መምሰል ለመጓዝ የፀጋው ተከታይ ተማሪ (ደቀመዝሙር) መሆን ይኖርብናል።

መኖር

«... እግዚአብሔርን በመምሰል በአሁኑ ዘመን አንድኛና ያስተምረናል ...»

ወንጌል ስለ አየሱስ ክርስቶስ ስቅለት የሚያውቅ የሞት መልዕክት ብቻ ሳይሆን አዲስ ሕይወት የሚጀምርበት የትንሣኤ አቅጣጫም አለው። የመስቀሉን አቅጣጫ መመልከት ለኃጢአት በባርነት ይገዛ የነበረውን አሮጌውን ሰው ለመካድ አስፈላጊ ሲሆን በጽድቅና ራሱን በመግዛት እግዚአብሔርን በመምሰል ለመኖር ግን የትንሣኤው አቅጣጫ ወሳኝ ነው። ያልሞተ ሲነሳ ያልተነሳ ሊኖር አይችልምና። ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን በመነሣቱ «ለሕያው ተስፋ ለማይጠፋና አድፊት ለሌለበት ለዘላለማዊ ርስት ዳግመኛ ተወልደናል።»

በዚህ እውነት ላይ ፀንተን ከቆምን ፀጋው እግዚአብሔርን ወደ መምሰል ሊመራን አይችልም። የፀጋው ትምህርት እኛን በተመለከተ ራሳችንን በመግዛት ሌሎችን በተመለከተ ጽድቅን በማድረግ እግዚአብሔርን በተመለከተ ደግሞ እርሱን በመምሰል እንድንኖር የሚያስተምረን ነው።

ጌታን የተቀበልኩ አካባቢ አንድ ከላይ ፈተና ገጠመኝ። ይህ ዛሬ ፈተና ሆኖ የከበበኝ ነገር ከመዳኔ በፊት ለረዥም ጊዜ የኖርቡበት ልምድ ነበር። ጠራርጎ እንደሚወስድ ጎርፍ እያስገመገመ የመጣው የፈተና ማዕበል ልቤን አርዶት ላለ አንድ ብርሃን በውስጤ በራ «ከእንግዲህ ወዲያ ለኃጢአት እንዳንገዛ የኃጢአት ሥጋ ይሻር ዘንድ አሮጌው ስጋችን

ከክርስቶስ ጋር እንደተሰቀለ እናውቃለን።» የሚል የቃሉ ብርሃን።

በዚህ ብርሃን ርዳታ ለኃጢአት ይገዛ የነበረው የቀደመው ማንነቴ እንደሞተና ኃጢአት ሊገዛው የማይችል አዲስ ማንነት በውስጤ እንደተተካ ማየት ቻልኩ። ባንኙሁት ድፍረት ተሞልቼ በወስጤ ለሚያስገመግመው የኃጢአት ኃይል ሰው እንደሚኖርና ጽምጧን አወጥቼ መናገር ጀመርኩ። «ሰማ ኃጢአት የመጣኸው አድራሻ ተላስተህ ነው። አምን አንተ የምትለው ፈቃድህንም ይፈጽም የነበረ ሰው እዚህ ይኖር ነበር። ነገር ግን ከወራት በፊት ሞቶ ተቀብሮ ባሕር ውስጥ ተቀብሯል (የተጠመቅሁት ጅቡቲ ቀይ ባሕር ውስጥ ስለነበር) አሁን እዚህ ማደሪያ ውስጥ የሚኖረው ሌላ አዲስ ሰው ነው።» በማለት ተናገርኩ። ወዲያው የከበበኝ ኃይል እንዳለም ሲቀለጥ፤ እንደ ጢስ ሲበን ይታወቀኝ ነበር። ክህደት ይሏል እንዲህ ነው። የድሮውን ወዳጅ አላወቅህም ብሎ መካድ።

አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔርን በመምሰል መኖር የሚቻለው በሚመጣው ዓለም ብቻ ነው ብለው ያስባሉ። ነገር ግን ይህ ለሚቀጥለው ሕይወት በቀጠሮ የሚተላለፍ ጉዳይ አይደለም። ቃሉ ፀጋው ... «በአሁኑ ዘመን እንድንኖር ያስተምረናል» ይላል። ጳውሎስ «የአሁኑ ዘመን» የሚለው የእርሱ ዘመን ከእኛው «የአሁኑ ዘመን» ጋር ሲነፃፀር ኃጢአተኝነትና አለማዊ ምኞት ይበልጥ የነገሠበት እግዚአብሔርን በመምሰል ለመኖር እጅግ የሚያዳግት ፈተናና ትግል የሞላበት ዘመን መሆኑ እሙን ነው።

ሆኖም ዘመኑ ምንም ያህል ቢለወጥ ፀጋው ስላልተለወጠ ያኔ አባቶቻችንን ያኖረ ፀጋ እኛም እግዚአብሔርን በመምሰል ለማኖር የሚያስችል አቅም አለው።

ክርስቶስ በሥጋ የመጣው አስቀድሞ ሕግ ወደተሰጠው የእስራኤል ሕዝብ ነው። ኢየሱስ በመጣበት ዘመን ሕግን መፈፀም ተስኟቸው ጫንቃቸው በትዕዛዛት ሸክም የጎበጠውን ወደ እርሱ ጫና ያወረደውን ሕግ ሸክም ከላያቸው ካነሳ በኋላ ሌላ የሕይወት ሕግ አሸክማቸው። የአሁኑ ከቀደመው ይልቅ የሚከብድ ስለመሆኑ ምንም ጥርጥር የለውም። ነገር ግን አንድ ተስፋ ሰጣቸው እርሱም ራሱ በእነርሱ ውስጥ ሆኖ ቀንበሩን እንዲሸክም። ይህ አባባል አንድን እውነት ያረጋግጥልናል «ክርስቶስ በቀር ክርስትናን መኖር የሚችል ማንም የለም» «ክርስትናን ለመኖር የገድ ክርስቶስን ይጠይቃል።» «በጽድቅ፣ እግዚአብሔርን በመምሰልና ራስን በመግዛት መኖር የሚቻለው ክርስቶስ በእኛ ውስጥ በሕያውነት ሲኖር ብቻ ነው።» አለዚያ ግን እግዚአብሔርን መምሰል የሕይወት ኃይል የሌለው ትርፍ ማግኛ የውጭ መልክ ብቻ ሆኖ ይቀራል።

መጠበቅ

መካድ፣ መኖርና መጠበቅ ተከታታይ ሂደቶች ብቻ ሳይሆኑ እድገትን የማያሳዩ ደረጃዎች ናቸው። አንዱ ከሌላው ይበልጣል። ምንም እንኳን መካድ ቀጣይ ተግባር ቢሆንም በዋነኝነት የአዲስ ሕይወት የመጀመሪያ ምዕራፍ ነው። መኖር ደግሞ በመካድ ላይ የሚመሠረት ሌላ ምዕራፍ በመሆን ልቀቱን ያሳያል። መጠበቅ ግን ከሁለቱም በላይ ሁኔታ የሚታይ ከፍተኛና የመጨረሻ ደረጃ ነው። ክርስቲያን ተብለው ከሚጠሩ ኃይማኖቶች መካከል አብዛኞቹ የወንጌላዊያን አማኞች ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግመኛ እንደሚመጣ ያምናሉ። ከዚያም ውስጥ ጥቂቱ ክርስቶስ ዳግም እንደሚመጣ በደፈናው ከማወቅ ባሻገር የመምጣቱን ምልክቶች፣ የአመጣጡን ሁኔታዎች፣ ቅድመ መከራ፣ እኩሌታ

መከራ፣ ድህረ መከራ በማለት ከፋፍለው ይተነትናሉ። ዋናው ቁምነገር ግን የአመጣጡን ስነመለኮታዊ ፍቺ ማወቅና ትንታኔ መስጠት ሳይሆን ኃጢአተኝነትንና አለማዊ ምኞትን ከዶ በጽድቅ እግዚአብሔርን በመምሰልና ራስን በመግዛት እየኖሩ የጌታን መገለጥ መጠባበቅ ነው።

ታዲያ ስንቱ ክርስቲያን ነው የጌታን መገለጥ የሚጠባበቀው? መጠበቅ የሚረጋገጠው አንጋጦ ለማይን በመመልከት ሳይሆን በኑሮ ነው። የጌታን ቀን መጠበቃችን፣ የአስተሳሰብ ይዘታችን፣ የአመለካከት ስርዓታችን፣ የአኗኗር ዘይቤያችን ላይ የጽድቅ ተጽእኖ ካላመጣ ጌታን እየጠበቅን ነው ለማለት አያስደፍርም።

ጌታን መጠበቅ ማለት ሲከፋን፣ ነገር ሲጨልምብን፣ በዙሪያችን ካለ ሰዎች ጋር በሰላም መኖን ሲላንን በር ዘግቶ በእንባ የምጽአት መዝሙር መዘመር ማለት አይደለም። በከፍታም ይሁን በዝቅታ፣ በማግኘት ይሁን በማጣት፣ በመክበር ይሁን በመዋረድ በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ የማያቋርጥ የሕይወት ባሕሪ ነው።

የሥጋ ሕይወት እግዚአብሔርን የሚናፍቅበትና የማጠብቅበት ባሕሪ የለውም። ስለዚህ በሥጋ ጌታን መጠበቅ አይችልም። የእግዚአብሔር ሕይወት በውስጣችን ሲገለጥ ግን ከሚገፀባረቁት ባሕሪያት አንዱ እግዚአብሔርን ያለገደብ መፈለግ ያለልክ መናፈቅ ነው። ያኔ ጌታን መጠበቅ ጥረታችን ሳይሆን ባሕሪያችን ይሆናል።

እዚህ ጋ መድረስ የሚችሉት በክርስቶስ መስቅል በተሠራው እውነት ላይ ቆመው ዕለት ዕለት መስተሉን እየተሸከሙ ኃጢአተኛነትንና ዓለማዊ ምኞትን የሚክዱ፣ በትንሣኤው

ኃይል ወደፊት እየገሰገሱ በጽድቅ እግዚአብሔርን በመምሰልና ራስን በመግዛት የሚሄዱ አማኞች ብቻ ናቸው።

እነርሱ እያንዳንዱን ውሳኔና ርምጃ የሚመዝኑት ጌታ ሲገለጥ ከሚያገኙት ዘላለማዊ ኩባር አንፃር እንጂ ዛሬ ከሚያመጣላቸው ፋይዳ ወይም ጊዜያዊ ረብ አንፃር አይደለም።

ለእንዲህ ዓይነቱ ደግሞ አክሊል ተዘጋጅቶላቸዋል። ይህንንም አክሊል መልካሙን ገድል ከተጋደሉት! ሩጫቸውን ከጨረሱት! የኃይማኖትን ጤንነት ከሚጠብቁት ከነፃውሉት ጋር በዚያን ቀን ይረከባሉ። የክርስትና ሕይወት ጫፍ ሳይደርሰዋልና በምድር የመፃተኝነት ኑሮ ኖረዋልና ዕለት ዕለት በንጥቀት መንፈስ ተመላልሰዋልና ጌታ ሲገለጽ ክብርን ይጎናፀፋሉ።

«... ወደፊት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶኛል ይህንንም ጻድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ያን ቀን ለእኔ ያሰረከባል ደግሞም መገለጡን ለሚወፋት ሁሉ እንጂ ለእኔ ብቻ አይደለም።» 2ጢሞ. 4:8

እግዚአብሔርን የመምሰል መንገድ

አንድ የሚያጓጓ ነገር የተነገረው ሰው «ታዲያ ይህን የተባለውን ነገር ማግኘት የምችለው እንዴት ነው?» ብሎ መንገዱን ቢጠይቅ አያስገርምም።

አንባቢም እግዚአብሔርን የመምሰል ሕይወት እንዴት ሊገኝ እንደሚችል መንገድ መጠየቁ አይቀርም። ይህም መጠየቅ እንዲሁ የሚመጣ አይደለም እግዚአብሔር ወደ ፈቃዱ እንድንደርስ ሲሻ አስቀድሞ በውስጣችን ጉጉት ይፈጥራል።

ይህን የሚያደርገው በጉጉት ሊያስቀረን ሳይሆን በውስጣችን የተፈጠረው ያ ጉጉት መድረስ የሚገባን ሥፍራ እስክንደርስ ድረስ በጽናት የመጓዝ ጉልበት እንዲሆንን ነው።

የታሰበው ቦታ ለመድረስ ደግሞ መንገድ ወሳኝ ነው።

እግዚአብሔርን ወደመምሰል መጓዝ ለሚሹ ሁሉ እነሆ አዲስና ሕያው መንገድ ተመርቆ ተከፍቷል። ያም መንገድ ሕይወት ነው። ያም ሕይወት እየሰሸ ክርስቶስ ነው። እርሱ ራሱ ስለራሱ እንደመሰከረ ወደ ሕይወት የሚያደርስ እውነተኛ መንገድ ነው።

ስለዚህ ይህ ምዕራፍ እግዚአብሔርን ለመምሰል ብቸኛ መንገድ ስለሆነው ሕይወት የምናወሳበት ይሆናል።

የመንገዱ ሰዎች

የክርስቶስ ተከታዮች ለመጀመሪያ ጊዜ በአንዳንድ «ክርስቲያን» ተብለው ከመጠራታቸው በፊት እምነታቸው «መንገድ»

እነርሱም «የመንገዱ ሰዎች» ተብለው ይጠሩ እንደነበር መጽሐፍ ቅዱስ ይመሰክራልናል።¹⁶

ክርስትና መንገድ ከሆነ ወደ አንድ ሥፍራ የሚያደርስ ጎዳና እንጂ አንድ ቦታ ተተክሎ የሚቆም ሃውልት ወይም የሕዝብ ሰፈራ አይደለም። አንድ ደቀ መዝሙር መምህሩን የሚከተልበት ዓላማ መምህሩን መምሰል እንደሆነ ሁሉ¹⁷ እኛም ጌታን የምንከተልበት አንድና ብቸኛ ምክንያት በክርስቶስ ሊየሱስ እግዚአብሔርን መምሰል ነው።

እግዚአብሔርን የመምሰል ጎዳና አባጣ ጎርባጣ ያለው፣ ተራራ ሸለቆ የሞላው፣ መውደቅ፣ መነሳት፣ መቁሰል፣ መላላጥ፣ የበዛበት የሕይወት ጉዞ ነው። ቢሆንም ከሚያስገኘው ዘላለማዊ ክብር አንፃር ሲታይ የሚከፈለው ዋጋ ሊምንት ነው። ይህን ጉዞ የሚጀምሩ አዕላፋት ቢሆኑም ጨርሰው የሚሸለሙት ግን ሊምንት መሆናቸውን መጽሐፍ ቅዱስ በብዙ ምሳሌዎች ያረጋግጣልናል። ከግብጽ ከወጡት ስድስት መቶ ሺህ አባወራዎች መካከል ወደ ተስፋይቱ ምድር የገቡት ሁለት ሰዎች ብቻ መሆናቸው በራሱ በቂ ማስረጃ ይሆናል። ታዲያ የተቀሩት ለምን በምድረበዳ ወደቁ? ብንል መንፈስ ቅዱስ፡-

«በዚያ ትውልድ ላይ የተቆጣሡት ለዚህ ነበር እንዲህም አልሁ «ልባቸው ሁልጊዜ ይበታል መንገዱንም አላወቁም» ስለዚህ በቀጣዩ እንዲህ ብዬ ማለሁ «ወደ አረፍቲ ከቶ አይገቡም።» ዕብ. 3:10-11

በማለት ምሳሌዎቻችን የሆኑት የእስራኤላውያን የውድቀት ምክንያት መንገዱን አለማወቅ መሆኑን ይነግረናል።

በመሠረቱ መንገድ መሄጂያ እንጂ መኖሪያ አይደለም። እስራኤላውያን ግን መቃብር ሲያደርጉት እንመለከታለን። ምንም ከግብፅ ቢወጡ ግብፅ ከእነርሱ አልወጣችም ነበርና በምድረበዳ ወድቀው ቀሩ። አልገባቸውም እንጂ የምድረበዳው

ዓላማ እነርሱን ለማስቃየት ሳይሆን የግብፅን ባህሪ ከልባቸው በማውጣት የእግዚአብሔርን ሥርዓት ለመተካት የተዘጋጀ ነበር።

ታዲያ እኛስ የዛሬዎቹ ምን ያህል መንገዱን አወቀናል? ምን ያህልስ እየሄድንበት ነው? እግዚአብሔርን በመመሰል ሂደት ወስጥ ዋናው ጥያቄ ደርሰሃል? ወይስ አልደረስክም? ሳይሆን መንገዱ ላይ ነህ? ወይስ አይደለህም? የሚለው ነው።

መንገዱን ማወቅ

የትኛውም የመንገድ ጉዞ እንደተጀመረ አይጨረስም። እነሱም በዛ የሚፈጀው ጊዜ፣ የሚጠይቀው ጉልበት አለ። በጉዞው ሂደት ላይ ምንም ያህል ወደጎሳ ብንቀር እንኳን በትክክለኛው አቅጣጫ እስከተራመድን ድረስ የመድረስ ተስፋ አይቆረጥም። ችግሩ መንገድ ስንስት ብቻ ነው። በዚህ መንገድ ላይ ሄደው ሩጫቸውን የጨረሱት የእምነት አባቶች ለእኛ ለዛሬዎቹ ተረኞች የጎዳና ስም የመንገድ መብራትንና ጠቁሚ ምልክት እንደሚሆኑልን የዕብራውያን መልእክት ፀሐፊ ይነግረናል።¹⁸

አንድ በመኪና የሚጓዝ ሰው በምናባችን እንላል። ሰውየው በማለዳ ከአዲስ አበባ ሲነሳ ዓላማው ደሴ ከተማ ደርሶ ከናፈቃቸው ወዳጆቹ ጋር ምሽቱን ማሳለፍ ነው እንበል። እናም ሰውየው በአዋሳ መንገድ ላይ በሰዓት መቶ ሃያ ኪሎ ሜትር እየነዳ ይነጉዳል። ይህ ሰው በሰንት ሰዓት ደሴ የሚገባ ይመስሉታል? አንድ ቦታ ላይ መንገድ መሳቱን ተረድቶ ቀኝ ጎሳ እስካልዞረና ትክክለኛውን አቅጣጫ እስካልያዘ ድረስ መቼም ቢሆን ደሴ አይደርስም። ምሽቱን ከጓደኞቹ ጋር የማሳለፍ ፍላጎቱም ሕልም እንጂ እውን ሊሆን አይችልም።

እግዚአብሔርን በመምሰል ወደ ክርስቶስ መላት ለመድረስም «አቅጣጫ» ወሳኝ ነው። ስለዚህ በድጋሚ የሚነሳው ጥያቄ «እርስዎስ በመንገዱ ላይ ነዎት ወይ?» የሚል ነው።

ሕይወትዎን በመንፈሱ ብርሃን በቃሉ መስታወት ሊመለከቱት እፍረት ተሰምቶታል? እንኳን ክርስቶስን አጠገብዎ ያለውን መልካም የሚሉትን ሰው መምሠል ተስኖታል? በየአለቱ ዙሪያዎትን ለሚከሰዎት የፈተና መዓት የሥጋዎትን አስደንጋጭ ዝንባሌ ተመልክተው ፍርሃት ፍርሃት ብሎታል? ወይስ የመንገዱን ርቀት፣ የሥጋዎን ዝላት አስበው ልብዎ ርዷል። በፍፁም ተስፋ አይቁርጡ! ጥያቄው መውደቅ መነሳት፣ መድከም መበርታት አይደለም በትክክለኛው አቅጣጫ በእውነተኛው መንገድ ላይ መገኘት ብቻ ነው። በትክክለኛው መንገድ ላይ እስከ ተጓዙ ድረስ የጊዜ ጉዳይ ነው እንጂ ይደርሳሉ። እርስዎ ፈቃድዎትን ይስጡ እንጂ ለጉዞ ኃይልን የሚሰጥዎት የጠራዎት በመንገዱም ፍጥሜ ላይ ሊያከብርዎት የሚጠብቁት ጌታ ነው። እርሱ ራሱ በዚህ መንገድ አልፏልና እያንዳንዱን ስሜትዎን ይረዳል። ድካሞትንም ያግዛል።

ይህን ጉዞ በድል የሚጨርሱት በአቅማቸው የሚመኩ፣ በራሳቸው የቆሙ የሚመሰላቸው ኃያላንንና ብርቱሞች ሳይሆኑ ድካማቸውን አውቀው በመንገዱ ላይ ሆነው ጌታን የሚጠባበቁ አማኞች ናቸው። እንዲህ ተብሎ እንደተባል።

«እግዚአብሔር የዘላለም እምነት የምድር ዳርቻ ፈጣሪ ነው። አይደክምም አይታክትምም ማስተዋሉም አይመረመርም። ለደክማ ኃይልን ይሰጣል፣ ጉልበት ለሌለውም ብርታትን ይጨምራል። ጠፋኝን ይደክማል፣ ይታክቱማል፣ እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠባበቁ ግን ኃይላቸውን ያደሳሉ እንደ ገሥር በከንፍ ይወጣሉ፣ ይርጣሉ፣ አይታክቱም ይሄዳሉ አይደክሙም።» ሊ.ሃ. 40:28-31

ስለዚህ በመንገዱ ላይ ይሁኑ እንጂ ስለመድረስዎ አይጨነቁ እንኳን እርስዎና ያ የወንጌል አርበኛ ጳውሎስ እንኳ ክርስቶስን ስለመምሰል ሊጽፍ፡-

«ይህን ሁሉ አግኝቻለሁ ወይም ፍፁም ሆኖአሁ ግለት አይደለም። ... ወንድሞች ሆይ እኔ እንደያዝኩት አድርጎ ራሴን አልቆጥርም ነገር ግን እንደ ነገር አደርጋለሁ ከጋላዬ ያለውን አየረሳሁ ከፊት ወዳለው እዘረጋለሁ።» ራሊ. 3:12

ይለን የለ? ከጋላ ያለውን እየረሱ ከፊት ያለውን ለመያዝ መዘርጋት የመንገደኛ ባሕሪ፣ የተጓዥ ተግባር ነው። ስለዚህ የመጨረስን ራስዬ ሰንቀው የዛሬን ድርሻ ይሩጡ ቢደክሙም እንኳ ያዝግሙ። ያም ቢሳንዎት በዳዴም ሆነ በእንፋቅቅ ይላቡ። መንገዱን መጥኝ ይበሉ። የመንገዱ ሰው ይሁኑ። መንገዱ ወደ ሕይወት መላት የሚያደርሰው ሊየሱስ ክርስቶስ ነውና ያደርሳታል።

አንድ መንገድ ብቻ ባለበት የመላት እድል አነስተኛ ነው። መንገዶች በበዘብት ግን ጉዞ ከመጀመሩ በፊት ቆም ብሎ ማሰብና ማስተዋል ይጠይቃል። ያለን ዕድሜ ውስን ነውና በእያንዳንዱ መንገድ ላይ ዳር ድረስ እየሄድን አጣርተን መመለስ አይቻልምና በየመንታ መንገዱ መቆም፣ መጠየቅ፣ ማወቅና በትክክለኛው ጎዳና መሄድ ግድ ይላል። ለዚህ ነው ነቢዩ ፡-

«እግዚአብሔር እነዚህ ይላል፡- በመንገድ ላይ ቁመ ተመልከቱም የተደመችውንም መንገድ ጠይቁ መልካሚቱ መንገድ ወደት እንደሆነች እውቁ በእርስዎም ላይ ሂዱ ሰነፍሳችሁም አረፍት ታገኙ ላችሁ...» ሉር. 6:16

ያለው።

ጥንት «መንገዶች ሁሉ ወደሮም ይወስዳሉ» ይባል ነበረና ዛሬም መንገዶች ሁሉ እግዚአብሔርን ወደ መምሰል ያደርሳሉ

በለን ካሉበን በእርግጥ ተሳስተናል። ወደዚያ የሚያደርሰው መንገዱ አንድ ብቻ ነው።

እግዚአብሔርን መምሰል ማለት ድካም የሌለበት ከሰህተት የፀዳ ውድቀት የማይነካው ሰው መሆን ማለት አይደለም። ምንም እንኳን የክበረ መዝገብ እርሱም የእግዚአብሔር ሕይወት በውስጣችን ቢኖርም ይህ ሕይወት ያደረበት የሽክላ እቃ እርሱም ሥጋችን እስካለ ድረስ መድከም የማይቀር ነው። ከሽክላ እቃ የተቀዳ ውሃ አስር ጉፅ ቢሆን ሽክላ ሽክላ ማለቱ እንደማይቀር ሁሉ በሥጋ አካል እስካለን ድረስ የሥጋ ሕይወታችን ተፈጥሮ መንፀባረቁ አይቀርም። ሆኖም የመንገዱ ሰዎች ከሆንን በሕይወት ይዋጣል እንጂ ፈጽሞ አይውጠንም። ይህንንም እውነት ጳውሎስ ከልምምዱ ሲያካፍለን እንዲህ ብሎ ነበር፡-

«ነገር ግን የጋይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ አንዳይሆን ይህ መዝገብ በሽክላ ዕቃ ውስጥ አለን በሁሉ እንጥላለን እንጂ እንጨነትም! እናመነታለን እንጂ ተባብሮ አንቀርጥም! እንሰደዳለን እንጂ አንጣልም! እንወድቃለን እንጂ አንጠፋም! የኢየሱስ ሕይወት ደግሞ በሥጋችን ይዘገባ ዘንድ ሁል ጊዜ የኢየሱስን መሞት በሥጋችን ተሽከመን እንዳላለን።» 2ቆሮ.4:7-10

እግዚአብሔርን በመምሰል ጎዳና ትልቁ ቁምነገር በመንገዱ ላይ መገኘት እንጂ የፍፁምነት ጉዳይ እንዳልሆነ ከዳዊት ታሪክ በላይ ምሥክር ሊቀርብ አይችልም። እግዚአብሔር «ልቡ ልቤን ይመስላል» ያለው ዳዊት በሕይወት ዘመኑ ብዙ ድካሞችና በርካታ ውድቀቶች እንደነበሩበት መጽሐፍ ቅዱስ ሳይሸሸግ ይተርክልናል። በአስራኤል ላይ ጉሥ እንዳይሆን እግዚአብሔር የናቀው ሳኦል እንኳ የዳዊትን ያህል ስህተት የፈፀመ አይመስልም። ነገር ግን የመንገዱ ሰው አልነበረምና ፍጻሜው በውርደት ተደመደመ። ከብላቴናነቱ ዘመን አንስቶ እግዚአብሔርን በመምሰል ጎዳና የተጓዘው ዳዊት ግን የመውደቅ የመነሳት ታሪክ ቢኖረውም የመንገዱ ሰው ነበርና

በሕይወት ዘመኑ እግዚአብሔርን ስለመምሰሉ ተመስክሮለት በፍጻሜውም እድሜን ባለጠግነትንና ክብርን ጠግቦ እንቀላ።

እያልን ያለነው ዋና ቁም ነገር ይህ ነው በብርቱ ሊያሳስበን የሚገባው በመንገድ ላይ ያጠፋነው ጊዜ ወይም የሸፈነው የርቀት መጠን ሳይሆን ኢየሱስ ክርስቶስ በመረቀው አውራጎዳና ላይ አየተጓዘን መሆናችን ነው። የመንገዱ ሰዎች ከሆንን በእርሱ ረድኤት እንደርሳለንና። መንገዱም በክርስቶስ ኢየሱስ የተገለጠው የዘላለም ሕይወት ነው።

የዘላለም ሕይወት

ማንኛውንም እውነት በተግባር ወደ መተርጎም ከመግባታችን በፊት የወደፊት ልምምዳችንን የምንገነባበትን መሠረት መጣል የግድ አስፈላጊ ነው።

እግዚአብሔርን መምሰል በኑሮ የሚገለጥ በተግባር የሚታይ የሕይወት ልምምድ ቢሆንም በውጭ የማይታይ መሠረት አለው። መሠረት የሌለው ቤት ውስጥ አድሮ እንደሚፈርስ ሁሉ እግዚአብሔርን የመምሰል ልምምዳችንም በእግዚአብሔር ቃል ጽኑ መሠረት ላይ የቆመ መሆን ይኖርበታል። እለዚያ የአንድ ሰሞን ሞቅታ እንጂ ዘላቂ እውነታ ሊሆን አይችልም።

እግዚአብሔር ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ በዘላለም ዘመናት ውስጥ አንድ ተስፋ ሲጠፋ፡፡ ተስፋው የተሰጠው ለሰው ልጆች ቢሆንም እንኳ ሰው ገና ባለመፈጠሩ ተስፋው በተወካዩ ተሰጠ። ከሥላሴ አካላት መካከል ሰውን ሊወክል የሚችል ወደፊት ሰው ይሆን ዘንድ የተወሰነለት ወልድ ስለነበር በእርሱ እጅ ተስፋው ተሰጠ። ይህንን በጥንት ዘላለም ውስጥ የተከናወነ

ትዕይንት ሐዋርያው ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ መረዳት እንዲህ በማለት ያስቀምጠዋል፡-

«... ስለዚህም ሕይወት የማይዋሽ አግዚአብሔር ከዘላለም ዘመናት በፊት ተስፋ ሰጠ ...» ቲቶ 1:2

«... ይህም ፀጋ ከዘላለም ዘመናት በፊት በክርስቶስ ሊያሰሰ ተሰጠ፤ ... አሁን በመድኃኒታችን በሊዮሰስ ክርስቶስ መገለጥ ታይቷል እርሱ ሞትን ሸራልና ... ሕይወትንና አለመጥፋትን ወደ ብርሃን አውጥቷል» 2ጢሞ. 1:10

በእነዚህ ሁለት ክፍሎች በጉልህ እንደምናየው ተስፋው «ሕይወት» ሲሆን የተሰጠውም «በክርስቶስ ሊዮሰስ» በኩል ነው። ይህም ሕይወት በአማርኛ «የዘላለም ሕይወት» ብለን የምንጠራው ነው።

«ኮይኔ» በተሰኘው የግሪክ የገበያ ቋንቋም ሆነ «ክላሲካል» በሚባለው የሥነ-ጽሑፍ ቋንቋ «ሕይወት» የሚለው ቃል ብዙ ስያሜዎች አሉት። ታዲያ ወደዚህ ውስብስብ ሥራ ውስጥ ከመግባቴፊ በፊት የግሪክ ቋንቋ መሃይም መሆኔን መናዘዝ ይኖርብኛል። ምናልባት ከአንባቢዎቼ አንዱ «መሃይም ከሆንክ ታዲያ አርፈህ እትቀመጥም?» ይለኝ ይሆናል። ሆኖም በዚህ ደረጃ ለመመርመር የግድ የቋንቋው ሊቅ መሆን የሚያስፈልግ አይመስለኝም። እንደ አንድ ተራ ሰው ሊቃውንቱ የፃፉትን መመልከት በራሱ ዕውቀት ነውና ከተለያዩ የታመኑ መጽሐፍት የተሰባሰቡትን መረጃዎች በጥቂቱ እንቃኝ።

የዘላለም ሕይወት ምንድን ነው?

የዘላለም ሕይወት የሚለው ቃል የሁለት የተለያዩ ቃላት ቅንብር እንጂ አንድ ወጥ ቃል አይደለም። እነዚህም ሁለት ቃላት በተናጠል የየራሳቸው ፍቺ አላቸው። ዘላለም፣ ዘመንን፣ ሕይወት ደግሞ የመኖር ኃይልን ያመለክታሉ።

ከዚህ በመነሳት ማንም ሰው «የዘላለም ሕይወት» የሚለውን ቃል ሲሰማ ፈጥኖ ወደ አእምሮው የሚመጣው መረዳት ከሞት በኋላ ለዘላለም መኖር፣ መጨረሻ ለሌለው ለማያልቅ ዘመን መኖር እንጂ ሌላ ሊሆን አይችልም።

መንፈስ ቅዱስ የአዲስ ኪዳን መጽሐፍትን እውን ለማድረግ የተጠቀመባቸው የአዲስ ኪዳን ፀሐፍት «ሕይወት» የሚለውን ሃሳብ ለመግለጽ አሥራ አንድ የግሪክ ቃላቶችን ተጠቅመዋል። እነርሱም (ሰቲይ፣ ቢዮስ፣ ቢዮቲኮስ፣ ቢዮሰሲ፣ ኦፕሰቶስ፣ ዛኦ፣ ዘኦፖዮኦ፣ አጎኔይ፣ ኑይማ እና ዞዊ) ናቸው።¹⁸ እነዚህን በአዲስ ኪዳን ውስጥ ብቻ 183 ጊዜ የተጠቀሱ ስያሜዎችን በሙሉ ታዋቂው የንጉሥ ጀምስ የእንግሊዝኛ ትርጉም (KJV) «ሕይወት» ብሎ የተረጎማቸው ሲሆን ከዚህ የእንግሊዝኛ ትርጉም ጋር ተቀራራቢ የሆነው የቀድሞው የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ፡-

- ነፍስ፣
- ኑሮ፣
- የሕይወት ዘመን፣
- ትዳር፣
- ምድራዊ ሕይወት፣
- አኑዋንዋር፣
- በሕይወት መኖር፣
- ሕያው መሆን፣
- አካሄድ፣
- እስትንፋስ ወይም ትንፋሽ

በማለት ተርጉሟቸዋል።¹⁹

ሆኖም በዚህ ውስጥ እንደ ልብ ልንለው የሚገባ ቁም ነገር ሕይወትን ለመግለጥ ሥራ ላይ የዋሉት አሥሩም የግሪክ ስያሜዎች ባብዛኛው ከሥጋ ሕይወት፣ ከምድራዊ ኑሮና አኗኗር ጋር የተቆራኙ ሲሆኑ የእግዚአብሔርን ሕይወት ለመግለጥ በስፋት ሥራ ላይ የዋለው እንደ ቃል «ዞዊ» የተሰኘው ብቻ ነው። የተቀሩት አሥሩ ቃላት በአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ 51 ጊዜ የተጠቀሱ ሲሆን ከጠቅላላው 183 ድግግሞሽ ውስጥ 132ቱን የሸፈነው «ዞዊ» የተሰኘው የግሪክ ቃል ነው። ቃሉ ዘላለማዊ ሕይወትን፣ መንፈሳዊ ሕይወትን፣ የእግዚአብሔር ሕይወትን፣ እውነተኛ ሕይወትን፣ የማያልፍ ሕይወትን፣ የማይሞት፣ የማይጠፋና የማይለወጥ ሕይወትን ባጠቃላይ ሰው ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን የሚያገኘውንና ከሰማይ የተገለጠውን ሕይወት ለማመልከት ሥራ ላይ ውሏል። እንጂ የትኛውም ፀሐፊ እንደም ቦታ ምድራዊ ሕይወትን ለመግለጥ አልተጠቀመበትም። ከዚህ በመነሳት «ዞዊ» ማለት «የእግዚአብሔር ሕይወት» ማለት ነው ወደሚለው ድምዳሜ ለመምጣት እንችላለን።¹⁸

እየተረጎምነው ወዳለነው «የዘላለም ሕይወት» ስያሜ ስንመጣም በግሪኩ «ኤዮኒያስ ዞዊ» የሚል መጠሪያ እንዳለው እንመለከታለን። ይህም ሁለት ቃል ሲነጣጠል «ኤዮኒያን» የዘላለም ዘመን ወይም የማያልቅ ዘመን ማለት ሲሆን፣ «ዞዊ» ደግሞ ከላይ እንዳየነው የእግዚአብሔርን ሕይወት የሚያመለክት ነው።

እንግዲህ ልንፈታው የምንፈልገው የቋንቋ ቅብብሎች የፈጠረው የመረዳት እክል ይህ ነው። በግሪክ ቋንቋ የእግዚአብሔርን ሕይወት ለመግለጥ ራሱን ችሎ የተሰየመ ቃል መኖሩን

ሳናውቅ ሕይወትን በገዛ ቋንቋችን «መኖር» ብለን ማለቱን ከሌለው ዘመን ጋር በማጣመር «የዘላለም ሕይወትን» ዘላለም መኖር በማለት ልንተረጎመው ተገደናል። «የዘላለም ሕይወት» «ኤዮኒያስ ዞዊ» ግን የመኖርን ዕድሜ ዘመን ለመግለጽ የተፃፈ ቃል ሳይሆን ከምድር የተለየ፣ ሰማያዊና መንፈሳዊ የሆነ፣ የማይሞትና የማይጠፋ፣ ያለምንም ድጋፍ በራሱ ኃይል ለዘላለም ክብርና ደምቆ የሚኖር የሕይወት ዓይነትንና ማንነትን ለመግለጽ የዋለ ቃል ነው። ስለዚህ የዘላለም ሕይወት የእግዚአብሔርን ሕይወት ለመግለጽ ሥራ ላይ ከዋሉ በርካታ ስያሜዎች መካከል እንዲ መሆኑን ልናውቅ ይገባል።

በአዲስ ኪዳን የእግዚአብሔር ሕይወት በተለዋጭ ከተጠራባቸው ስያሜዎች መካከል

- ሕይወት ዮሐ. 1:4
- የብርሃን ሕይወት ዮሐ. 8:12
- እውነተኛ ሕይወት 1ጢሞ. 6:18
- የማይጠፋ ሕይወት 2ጢሞ. 1:11
- የማይሞት ሕይወት 1ጢሞ. 6:16
- የማያልፍ ሕይወት ዕብ. 7:16
- የእግዚአብሔር ሕይወት ኤፌ. 4:18
- ማለቂያ የሌለው ሕይወት ዮሐ. 3:15
- የዘላለም ሕይወት ዮሐ. 3:16
- የትንሳኤ ሕይወት ዮሐ. 11:25
- መንፈሳዊ ሕይወት ዮሐ. 6:63

የሚሉት ይገኙበታል።

በዚህ የቃላት ትርጓሜ ትኩረት የሰጠው ያለ ምክንያት አይደለም። ይህን አንድ ቃል በትክክል መረዳታችን በእምነታችንና በመንፈሳዊ ሕይወት እድገታችን ላይ የሚያመጣው በጎ ተጽዕኖ ቀላል ስላልሆነ ነው።

ይህን ቃል በተመለከተ በ1985 ዓ.ም ከአገር ውጪ ሳገለግል የገጠመኝን እንደ ምሳሌ ሳንሳ። ከአገልግሎት በኋላ ወደ አንድ የቤተክርስቲያን መሪ ቤት ተጋብኜ ሄድኩ። በቤቱም አንድ ወጣት ተዋወቅሁ። የጋበዘኝ ሰው ሥራ ፍለጋ በቅርብ ከአገር ቤት የመጣ ዘመዱ እንደሆነና ጌታንም እንደማያውቅ አስቀድሞ አሜወቆኛል። ይህ እንግዳ በወቅቱ የ23 ዓመት ወጣት ነበር። ይህ ወጣት ሲቪል ኢንጅነር ነው። ስድስት የውጭ ቋንቋዎችን ይናገራል። በሦስቱ ያስተምራል። በዚህ ጥቂት አድሜው ያልሞከረው ነገር የለም ማለት ይቻላል። ልቤ በጣም ወደደው። «ይህ ሰው ቢድን እኮ!» አልኩ በውስጤ። ከዚያም ይገዢው ወጥቼ ስለ ጌታ ልመሰክርለት ወሰንኩና ተያይዘን የእግር ጉዞ ጀመርን። ረዥም መንገድ በእግራችን ከተጓዝን በኋላ አንድ ቦታ አረፍ አልን። እኔም ስለ ዘላለም ሕይወት ብንግረው ፈቃደኛ እንደሆነ ጠየቅኩት። ፈቃደኝነቱን ከገለጠልኝ በኋላ በተመስጦ ይሰማኝ ጀመር። እኔም መመስከሪን ቀጠልኩ። ድንገት በመሃል «ጥያቄ መጠየቅ ይቻላል?» በማለት አቋረጠኝ። እኔም «ምንም ችግር የለም የፈለከውን ጥያቄ መጠየቅ ትችላለህ» አልኩት። ወዲያው ቀበል አደረገና «የዘላለም ሕይወት ያልከውን ለመግባት ተስማምቻለሁ ነገር ግን ከደበረኝ መውጣት እችላለሁ?» ብሎኝ አረፈው። በመጀመሪያ ከት ብዬ ሳቅኩና ከተረጋጋሁ በኋላ ይህን ዓይነቱን ጥያቄ እንዴት ሊያነሳ እንደቻለ ጠየቅሁት። «እንዴ ምን ነኬ እሰክ አሁን የኖርኩት 23 ዓመት እንኳን

ረዝሞብኝ ለልችቶኛል። ታዲያ ለዘላለም እንዴት ነው የሚኖረው? አይደብርም? እሳ. . . እንዲህ ዓይነት ከባድ ውሳኔ ውስጥ መውጫ መኖሩን ሳላረጋግጥ መግባት አልፈልገም» አለኝ።

የዘላለም ሕይወት ቀን አልመሸ ብሎት እየተዟዟረ ሌሊቱ አልነጋ ብሎት ጣራ እየቆጠረ እንደሚኖርበት የአሁኑ ኑሮው እንዳመሰለውና የዘመኑ ርዝመት አልገፋ ብሎ እንዳስጨነቀው በመረዳት ምስክርነቴን ቀጠልሁ። ያ ሰው ከተወሰነ ጊዜ በኋላ ጌታን ተቀብሎ አሁንም በጌታ ቤት አለ።

ይህን ታሪክ ያነሳሁት ያለ ምክንያት አይደለም። «የዘላለም ሕይወት» የሚለው መጠሪያ የሚያስተላልፈውን መልእክት በጥሞና እንድናየው ነው። እንዳንደቻችን የዘላለም ሕይወት ብለን የምናስበውም ሆነ ለሌሎች የምንስለው በደንብ ካሰብነው ከሲኦል የማይሻል ነገር ነው። ለነገሩ ሰይጣን፤ መላእክቱና የተከተሉአቸው ሰዎች ሁሉ ለዘላለም ይኖሩ የል?»

ጥያቄው የት እንዴት በምን ዓይነት ሁኔታ ከማን ጋር መኖር የሚለው እንጂ መጨረሻ ለሌለው ዘመን የመኖር ጉዳይ አይደለም።

ከላይ እንዳየነው የአዲስ ኪዳን ፀሐፊዎች የዘላለምን «ሕይወት» ለመግለጽ የተጠቀሙበት ቃል «ዘዊ» የሚል ሲሆን የሚያመለክተው የእግዚአብሔርን ሕይወት ነው።

ይህ ስያሜ በመኖር ዘመን ላይ ብቻ ሳይሆን በሕይወት ማንነትና ዓይነት ላይ ያተኩራል። ስለዚህ የዘላለም ሕይወት ለዘላለም እንደ እግዚአብሔር መኖር እንጂ እንዲሁ ለዘላለም መኖር ማለት አይደለም። የዘላለም ሕይወት ዘመን ሳይሆን በሥጋ የተገለጠ ሕይወት መሆኑን የሐንሰ በመልእክቱ እንዲህ

ገልጾታል፡-

«... እርሱ እውነተኛ አምላክና የዘላለም ሕይወት ነው።»
1ዮሐ. 20

የዘላለም ሕይወት ዘመን የመቁጠር ጉዳይ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ሕይወት በመካፈል ባሕሪይውንና ክብሩን የመክፈልና የመገለጥ ጉዳይ ነው።

ጌታ ኢየሱስ በዮሐንስ ወንጌል ውስጥ የዘላለምን ሕይወት ፍቺ እንዲህ በማለት ገልጾታል፡- «እውነተኛ አምላክ የሆንኸውን አንተንና የላክኸውንም ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት።» ዮሐ. 17:3

ባጭር ቃል የዘላለም ሕይወት የራሱ የእግዚአብሔር ሕይወት ነው። ዓለም ሳይፈጠር በፊት ለሰው ልጆች በክርስቶስ በኩል የሰጠው፣ በዘመን መጨረሻ በሞቱና በትንሣኤው በመንፈስ ቅዱስም መሰጠት ሊፈጽም የጀመረው፣ በዳግም ምጽአቱ ወደ በሙላት ሊገልጠው የገባው ዘላለማዊ ተስፋ ነው።

እንዲህ እግዚአብሔርን የመምሰል ሚስጥር የታመቀው በዚህ ሕይወት ውስጥ ነው። ይህ ሕይወት ያልተገለጠለት ሰው እግዚአብሔርን መምሰል ምን እንደሆነ ሊያውቅ ብሎም ሊለማመደው አይችልም።

የዘላለም ሕይወት ከሞት በኋላ የምናገኘው ሳይሆን ባመንን ጊዜ በመንፈሳችን የተካፈልነው፣ ዘላለም የምንኖርበት ብቻ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ጋር ሕይወትን እየተካፈልን፣ እግዚአብሔርን እየመሰልን የምንኖርበት ሕይወት ነው።

በሰው ልጆች ታሪክ ዓለማችን ለመጀመሪያ ጊዜ ይህ ሕይወት ተገልጦ ያየችው ክርስቶስ በምድር በተመላለሰባቸው ወራት ነበር። በክርስቶስ የተገለጠው ሕይወት እንጂ ኃይማኖት

አልነበረም። አዲስ ኃይማኖት የሚያስፈልግበትም ምክንያት አልነበረም እግዚአብሔር ራሱ የመሠረተው የእስራኤል ኃይማኖት ነበረ። ኢየሱስ ክርስቶስ የመጣበት ምክንያት በአይሁድ ኃይማኖት ውስጥ የተሰጠውን የሕይወት ተስፋ ለመፈጸም እንጂ አዲስ ኃይማኖት ለመመሥረት አልነበረም። ይህ ሕይወት በተገለጠ ጊዜ ቀንደኛ ተቃዋሚዎች ሆነው የተነሱት የሕወት ተስፋ ያልገባቸው የኃይማኖት ሰዎች ነበሩ።

መቼም ኢየሱስ እንደ ኃይማኖት የሚጠላው፣ ኃይማኖትም እንደ ኢየሱስ የሚጠላው ያለ አይመስለኝም። ይህንንም ለማረጋገጥ ሩቅ መሄድ አያስፈልግም። ወንጌላትን ስናነብ በሕይወት እና በኃይማኖት መካከል የተደረገውን ግጭትና ፍልሚያ እንመለከታለን። ይህም ግጭት እየጠዘ ሄዶ እስከ መስቀል ደርሶአል። በመስቀል ላይ ከእግዚአብሔር ሕይወት የራቀ የሥጋ ኃይማኖት በእግዚአብሔር ስም እግዚአብሔርን ከመስቀል እንደማይመለስ ተረጋግጦአል።²⁰

አሁን ግን እግዚአብሔር በእውነትና በመንፈስ እናመልከው ዘንድ ፈልጎ በሌሎች ዘመናት የሰው ልጆች ያልተለማመዱትን አዲስ ሕይወት ገልጻልናል።

ይህ ሰማያዊ ሕይወት በክርስቶስ የምድር ኑሮ በተገለጠ ጊዜ በቅርበት የተከታተሉት በኃይማኖተኞች ሚዛን እዚህ ግብ የማይባሉት የኢየሱስ ደቀመዛሙርት በእርሱ ያዩትን ሕይወት ከዓመታት በኋላ ለተከታዮቻቸው እንዲህ በማለት ሊገልፁት ምክረዋል።

«ሰለ ሕይወት ቃል ከመጀመሪያው የነበረውንና የሰማነውን፣ በዓይኖቻችንም ያየነውን፣ የተመለከተነውንም፣ እጆቻችንም የጸሐትን እናወራለን። ሕይወት ተገለጠ አይተንግል እንመለከርማለን። ከእብ ዘንድ የነበረውንም ለእኛም የተገለጠውን የዘላለምን ሕይወት እናወራለን።» 1ዮሐ. 1:1-2

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የመጣው ይህን ሕይወት በማሳየት ሊያስደንቅን ሳይሆን እኛም እርሱን መስለን እንኖር ዘንድ ሊያከፍለንና ሊያለማምደን ነው። ለዚህ ነው ተከታዮቹ እርሱ ያደረጋቸውን ነገሮች እንዲያደርጉ ያበረታታ የነበረው።²¹

ይህ ሕይወት በጌታ የምድር ኑሮ በገሃድ የተገለጠ ቢሆንም እንኳ ያወቁትና የተረዱት ግን ጥቂቶች ነበሩ። በመልክ ለሚፈርዱ ኢየሱስ የመጣበት ውጪያዊ ገጽታ የሚያሰናክል ነበርና። የተገለጠላቸው ግን ከተናቀው ፊቱና ከገረጣው ቁርባቱ ባሻገር ጠልቀው ማየት ሆኖላቸው ስለማንነቱ መስክረዋል። ለዚህም እንደ ምሳሌ ልንጠቅሰው የምንችለው የዮና ልጅ ስምዖን ጴጥሮስ ነው።

«ሰዎች እኔ ማን እንደሆንኩ ይላሉ?» በማለት ሲጠይቅ ደቀ መዛሙርት ስለ ኢየሱስ ማንነት የሕዝቡን አስተያየት ሲዘረዝሩ ከቆዩ በኋላ «እናንተስ እኔ ማን እንደሆንኩ ትላላችሁ?» ለሚለው ድንገተኛና አስደንጋጭ ጥያቄ በዝምታ ተውጠው በነበሩበት ሰዓት።

«አንተ ማን ክርስቶስ የሕያው አግዚአብሔር ልጅ ነህ»

በማለት ዝምታውን ለሰበረው ጴጥሮስ የጌታ ፈጣን መልስ

«የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ ይህንን የሰማዩ አባቴ አንጂ ሥጋና ደም አልገለጠልሁምና በፁህ ነህ... አንተ ጴጥሮስ ነህ በዚህችም ዓለት ላይ ቤተክርስቲያንን አሠራሰሁ የገሃነም ደጃችም አይችሏትም።» ማቴ. 16:13-18

የሚል ነበር።

ይህ አባባል ኢየሱስን ለማወቅ ሰማያዊ ጽንሰ ስርዓት እንደሚያስፈልግ የሚያረጋግጥልን ሲሆን ያ መረዳትም ለእምነት ጽኑ መሠረት መሆኑንም ያሳየናል። ጴጥሮስ ይህ ስለተገለጠለት ነበር በቃሉ ተሰናክለው ብዙዎች ጥለውት

ሲሄዱ ጌታ ደቀመዛሙርቱን ሳይቀር «እናንተስ ልትሄዱ ትወዳላችሁ?» በማለት ሲጠይቅ

«ጌታ ሆይ ከአንተ ወደ ማን እንሄዳለን? አንተ የዘላለም ሕይወት ቃል አለህ። እኛስ አንተ ክርስቶስ የሕያው አግዚአብሔር ልጅ አንደ ሆንህ አምናል አውቀንም።...» ዮሐ.6:67

ያለው።

በፍፃሜ ላይ የተገለጠው የስምዖን ጴጥሮስና የአስቆሮቱ ይሁዳ መሠረታዊ ልዩነትም ስለ ኢየሱስ ማንነት በነበራቸው መረዳት ላይ የተመሠረተ እንደነበር ከፍፃሜያቸው ለማየት ይቻላል።

ጌታን በተከተሉበት እድሜ፣ ጌታ ታልፎ በተሰጠበት ጊዜ በገጠማቸው ፈተና በመውደቅ ተመሳሳይ የነበሩት ጴጥሮስና ይሁዳ የውስጣቸው ልዩነት በገሃድ የተገለጠው በመጨረሻው ሰዓት ላይ ነበር። ለጴጥሮስ ኢየሱስ «ሊመጣ ያለው መሲህ፣ የሕይወት ቃል፣ የእግዚአብሔር ልጅ» ሲሆን።²² ለይሁዳ ግን አንድ «ወንጀል የሌለበት ገፁህ ሰው ነበር» ማቴ.27:4 ። ይህ ስለ ኢየሱስ የነበራቸው የተለያዩ ግንዛቤ አንዱን በገሰሃ ወደ ሕይወት ሲመልሰው ሌላውን ግን በፀፀት ወደ ዘላለም ጥፋት መርቶታል።

ከዚህ የምንረዳው ሕይወት የሆነው ክርስቶስ ሊታወቅ የሚችለው ከመንፈስ ቅዱስ በሚገኝ መገለጥ መሆኑንና ይህም መረዳት በማንኛውም ማዕበል ውስጥ አጽንቶ የሚያቆም የሕይወት መሠረት መሆኑን ነው። ጌታ ራሱስ፡ -

«ከአብ በቀር ወልድን የሚያውቅ ግንኙ የለም። ከወልድ በቀር ወልድም ሊገለግለት ከሚፈቅድ በቀር አብን የሚያውቅ የለም።» ማቴ. 11:27

ብሎ የለ?

ይህ ሕይወት ራሱ ራሱን የሚገልጥ ብርሃን በውስጡ መኖሩ አለ። ለዚህ ነው የሐንሱ።

«በእርሱም ሕይወት ነበረች ሕይወትም የሰው ብርሃን ነበረች» ካለ በኋላ፡ -

«ብርሃንም በጨለማ ይበራል ጨለማም አላሸነፈውም።»

በማለት ሕይወትን የሚገልጥ ብርሃን በዚህ ሕይወት ውስጥ መኖሩን የሚናገረው። እግዚአብሔርን ያለ እግዚአብሔር ሕይወት ማወቅ አይቻልምና።

«እውነተኛ አምላክ የሆነውን አንተን የሳከውንም ሊያሰብ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት» ዮሐ. 17:3

እኛ ፈቃደኞች ከሆንንና ይህን ሕይወት ለማወቅ ከተዘረጋን እንዳናውቀው (እንዳይበራልን) ማድረግ የሚችል ምንም ዓይነት የጨለማ ወይም ያለማወቅ ኃይል አንደሌለ ይህ ክፍል ያረጋግጥልናል።

እንግዲህ እግዚአብሔርን መምሰል የሚመሠረተው ይህን ዘላለማዊ ሕይወት በማወቅ ላይ ነው።

የእግዚአብሔርን ሕይወት ስለተካፈልን እግዚአብሔር አንሆንም። ፈጽሞ! ነገር ግን ሰው መሆናችን እንዳለ ሆኖ እግዚአብሔርን እንመስላለን፤ እንደ እግዚአብሔርም እንኖራለን፤ እግዚአብሔርን እንገልጣለን እንጂ።

ስለ መምሰል ስናስብ በአካል ያላየነውን እግዚአብሔርን ይቅርና በዙሪያችን ያሉ በየዕለቱ የምናያቸውን ሞዴሎች እንኳ መምሰል ምን ያህል አድካሚና አሰልቺ እንደሆነ የምናውቀው ጉዳይ ነው። ተዋናይ እንኳን ከማንነቱ ውጭ የሆነውን ገፅ ባሕር ተላብሶ ለመጫወት እና ለመድረክ ዕድሜ ያህል እንኳ ለመምሰል ብዙ ይጠበባል። ታዲያ ሁለንተናው እኛን የሚመስለውን ሰው ለመምሰል እንዲህ ካስቸገረ እንዴት እግዚአብሔርን መምሰል

አድርገን ነው እግዚአብሔርን ለመምሰል የምናስበው? አምን በሥጋ ሕይወት ይህ ፈጽሞ የሚታሰብ አይደለም። የእግዚአብሔር ሕይወት ከሥጋ ሕይወታችን ለማይ ከምድር ከፍ እንደሚል ከፍ ያለና የራቀ ነውና።

የሥጋ ሕይወታችን እግዚአብሔርን እንዲመስል ከማስለመድ እንስላን ፊደል ማስተማር ላይቀል አይቀርም። በዓለማችን ያሉ በተለያዩ ዘመን የተነሱ ኃይማኖቶች ሞክረውት ያልተሳካቸው ነገር ቢኖር ይህ ጉዳይ ነው። በውስጥ ሊመስሉት ስላልቻሉ የኃይማኖት ካባ ደርበው በውጭ ለመምሰል ጥረዋል።

እግዚአብሔር እንዲሁ በሜዳ እርሱን እንድንመስል አልጠየቀንም። አስቀድሞ እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚያስፈልገውን ሁሉ ሰጥቶናል የሚያስፈልገውም እንድ ነገር ነው። እርሱም የእግዚአብሔር ሕይወት ነው።

«የመለክቱ ኃይል በገዛ ክብሩና በበጎነቱ የጠራንን በማወቅ ለሕይወትና እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚሆነውን ነገር ሁሉ ስለሰጠን በእግዚአብሔርና በጌታችን በሊየሱስ እውቀት ጸጋና ሰላም ይብዛችሁ።» 2ኛ ዮሐ. 1:2-3

እግዚአብሔርን መምሰል እግዚአብሔርን ማስመስል አይደለም። በመንፈሳችን የተካፈልንውን ሕይወት በሥጋ ሰውነታችን በመግለጥ የምንኖረው ኑር ነው።

ራሱ የዘላለም ሕይወት የሆነው ጌታ ሊየሱስ ክርስቶስ ያደረገው ይህንኑ ነበር። ሰው ሆኖ ወደ ምድር ከመጣ በኋላ ይህን ሕይወት በሥጋ ሰውነት ገለጠው። እኛም ያመንን ልክ እንደርሱ መምድር አለንና ሕይወትን በመግለጥ እርሱን መምሰል እንችላለን።

ይህ ሕይወት የእግዚአብሔር ሕይወት እንደመሆኑ መጠን በውስጡ የእግዚአብሔር ዘር (ዲ.ኤን.ኤ.) አለበት። እግዚአብሔር የሆነው ሁሉ በዚህ ሕይወት ውስጥ እግዚአብሔርን መምሰል

ተሰውሯል። እንግዲህ ባመንን ጊዜ የተሰጠን ይህ ሕይወት ነው።

«ነገር ግን እግዚአብሔር በምሕረቱ ባለጠጋ ስለሆነ ከወደደ ከተልቶ ፍትህ የተነሣ በብደላችን መታገን በሆነን ጊዜ ከክርስቶስ ጋር ሕይወትን ሰጠን ...» ፈሊ. 2:4

ይህን ሕይወት በመካፈላችን ለእውነት በሚሆን ጽድቅና ቅድስና እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረ አዲስ ሰው በውስጣችን ተፈጥሯል። ሆኖም ይህ ስለሆነ ብቻ እግዚአብሔርን መሰልን ማለት አይደለም። እግዚአብሔርን መምሰል የእግዚአብሔርን ሕይወት ማግኘት ብቻ ሳይሆን ያገኘነውን ሕይወት በኑሮ መግለጥ ነው።

የሕይወት ሕግ

እግዚአብሔርን መምሰል ሕግና ትእዛዛትን የመጠበቅ፣ ሰዎች ያመጧቸውን ደንቦችን እና በዘልማድ የመጡ ወጎችን የማድረግ አለማድረግ ጉዳይ አይደለም። እግዚአብሔርን መምሰል ሕይወትን መግለጥ ነው። ያም ሕይወት በክርስቶስ የተገለጠው የእግዚአብሔር ሕይወት ነው። ይህም ሕይወት የራሱ ሕግ አለው።

ይህን አሳብ ለመረዳት በሕይወት ሕግና በፊደል ሕግ መካከል ያለውን ልዩነት ማየት ይረዳል። እያንዳንዱ ሕያው ፍጥረት የራሱ የሆነ የሕይወት ሕግ አለው። ያን ሕግ የተፈጥሮ ሕግ (ባሕሪ) ብለን ልንጠራው እንችላለን። ማንኛውም ፍጥረት በዚህ ሕግ ውስጥ ሲኖር ሳይነጩነቅ፣ ሳይጠበብ ይፈጽመዋል። የሚከብደው ሕጉን መፈጸም ሳይሆን አለመፈጸም ነው።

ለምሳሌ ንጋሮ በሰማይ ይበራል፤ ሰው በመሬት ይራመዳል፤ ዓሦች በባሕር ይዋኛሉ። ይህ የሕይወት ሕጋቸው ነው። ንጋሮ በሰማይ የሚበረው ዓይነት ከፍተ ቁልቁል ሲያይ

እየሰቀጠጠው አይደለም፤ ሰውም ሊራመድ መሬቱን የሚረግጠው በመፍራትና በመንቀጥቀጥ አይደለም፤ ዓሦችም በባሕር ሊዋኙ ትንታ አያስቸግራቸውም፤ መታፈን አያስጨንቃቸውም። ለምን? የሚኖሩት በሕይወት (በተፈጥሮ) ሕግ ውስጥ ነዋ።

ነገር ግን ከተፈጥሮአቸው ውጭ የሆነ የጽሑፍ ሕግ ቢወጣና እንዲፈጽሙት ጫና ቢደረግባቸው ያኔ ችግር ይፈጠራል።

ለምሳሌ፡- «ከዛሬ ጀምሮ ንጋሮች በውሃ ውስጥ እንዲዋኙ፤ ሰዎች በአየር እንዲበሩ፤ ዓሦችም በምድር ላይ እንዲንቀሳቀሱ።» የሚል ትእዛዝ ቢወጣ ችግሩ ትእዛዙ ሊፈጸም አለመቻሉ ብቻ ሳይሆን ቢሞክርም ውጤቱ በሞት የሚቋቋመሆኑ ነው።

ለዚህ ነው ኃጢአት የሕይወቱ (የጋራ ሕይወት) ሕግ ለሆነው ሰው በሲና መልካም ሕግ ቢሰጠውም ሊፈጽመውና ሊፀድቅ ያልቻለው። የተሰጠው ሕግ የውስጥ ተፈጥሮው ባሕሪ ሳይሆን በውጭ በድንጋይ ላይ በፊደላት የተቀረፀ ሕግ ስለነበር ሞት አመጣበት እንጂ ወደ ሕይወት ሊመራው አልቻለም።

ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ወደ ምድር የመጣው እንደቀድሞው የተፃፈ ውጪያዊ ሕግ ሊሰጠን ሳይሆን የእግዚአብሔርን ሕይወት ሊያካፍለን ነው።

«ሕግ በሙሉ ተለጥቶ ክርና ጸጋና እውነት ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነ።»

ዮሐ. 1:17

ባመንን ጊዜ በጸጋ እውነተኛ ሕይወት ተቀብለናል። የተሰጠንም ሕይወት እንጂ ሕግ አይደለም። ሆኖም በጽሑፍ በዝርዝር የተቀመጡ የፊደል ሕግ የለንምና ሕግ አልባ ነን ስለዚህ እንደልባችን እንኖራለን ማለት አይደለም።

የተሰጠን ሕይወት የራሱ የሆነ የተፈጥሮ ሕግ (ባሕር) አለው። ቀደም ሲል ማንኛውም ሕይወት የራሱ የሕይወት ሕግ አንፃላው አንስቻለሁ። ይህም ሕይወት እንዲሁ ነው። የራሱ የሕይወት ሕግ አለው። ይህም ሕግ ከውጭ የመጣ በሳያችን ላይ የተጫነ የሚገድል ሕግ ሳይሆን ከውስጥ የሚፈልቅ፣ ያለ ጭንቀት የሚፈጸም፣ የሥጋችንን ጥረት የማይጠይቅ፣ የክርስቶስ ሕይወት ሕግ ነው።

ጳውሎስ ሰለዚህ የሕይወት ሕግ በርም ለነበሩ አማኞች ሲጽፍ፡-

«ሕንጻህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት ለሁን ኩነት የለባቸውም። በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከጋጠላትና ከምት ሕግ አርነት አውጥቶታል።» ሮሜ 8:1-2 ብሏል።

አንድንድ ሰዎች የሐሪት መጽሐፍት ለብሉይ ኪዳን ሰዎች እንዲፈጽሟቸው የተሰጡ ሕጎች እንደሆኑ ሁሉ የአዲስ ኪዳን መግሐፍትም ለእኛ እንድንፈጽማቸው የተፃፉት ሕጎች እንደሆኑ ያስባሉ።

የአዲስ ኪዳን መጻሕፍት ግን አድርግ አታድርግ፣ አትገነ፣ አትቅመስ፣ በሚሉ ሕጎች የተሞሉ መጻሕፍት ሳይሆኑ የእግዚአብሔር ሕይወት የተገለጠባቸው ሰዎች የኖሯቸው፣ የተናገሯቸው እና የፃፏቸው የሕይወት መልእክቶች ናቸው።

መልእክቶቹም በየትኛውም ዘመን የሚኖር ይህ ሕይወት እንዲገለጥበት የሚሻ ሰው ሊለማመዳቸው የሚችልና ምን ያህል ይህ ሕይወት እንደተገለጠበት ራሱን ሊያይ የሚችልባቸው የሕይወት መስተዋቶች እንጂ የሕግ እና የሥርዓት ክምችቶች አይደሉም።

ባሕሪና ክብር

ቀደም ሲል የዘላለም ሕይወት በክርስቶስ የተገለጠ የእግዚአብሔር ሕይወት እንደሆነ ክርስቶስ የሞተውና የተነሳውም እኛ ይህን ሕይወት እንድናገኝና ካገናንም በኋላ ለፍጥረት ሁሉ በመግለጥ እግዚአብሔር ከዘላለም ዘመናት በፊት የወሰነውን እቅድ እንድንፈጽም መሆኑን ተመልክተናል። እሁን በመቀጠል ሕይወትን መግለጥ ምን ማለት እንደሆነና ይህ መግለጥ እንዴት በዘመን እንደሚከፈል እንመለከታለን።

የእግዚአብሔር ሕይወት አንድ ሕይወት ነው። ነገር ግን ሁለት ገጽታዎች አሉት። በማንኛውም ሣንቲም ወይም ብር ላይ ሁለት ገጽታዎች እንዲሉና የሁለቱም ገጽታዎች መገኘት የገንዘቡን እውነተኛነት እንደሚያረጋግጥልን ሁሉ የእግዚአብሔርም ሕይወት ሁለት ገጽታዎች አሉት። እነዚህን የአንድ ሕይወት ሁለት ገጽታዎች በሌላ የሰው ምሳሌ ለመግለጥ ከመሞከራችን በፊት እግዚአብሔር ራሱ ይህን እውነት ለመግለጥ ለሙሴ የተናገረበትን መንገድ እንመልከት።

ሙሴም እግዚአብሔርን «እባክህ ክብርህን አሳየኝ።» ብሎ ጠየቀ። ጥያቄው ለሰሚ ጆሮ ሌላ ጥያቄ የሚጭር ነው። በግብጽ አማልክቶች ላይ አስር መቅሰፍቶች ሲወርዱ፣ የግብጽ አማልክት ሲዋረዱ አይቷል ታዲያ ያ የእግዚአብሔር ክብር አልነበረም? የኤርትራ ባሕር ሲከፈል፣ መራራው ሲጣፍጥ፣ መና ከሰማይ ሲወርድ፣ ከአለት ውሃ ሲፈልቅ አይቷል፣ ያለ የእግዚአብሔር ክብር አልነበረም? ቀን በደመና፣ ሌሊት በእሳት ዐምድ ከፊታቸው ሲሄድ፣ የመገናኛው ድንኳን ተገጣጥሞ ሲያልቅ ደመና ሲሸፍነውና ሕዝቡ ሁሉ ሲሰገድ፣ በሲና ተራራ ላይ እሳት ሲቃጠል የመላእክት መለከት

ሲያስተጋባ፤ የነገድጓድ ድምጽ ምድርን ሲያናውጥ አይቷል ታዲያ ይህ ሁሉ የእግዚአብሔር ክብር አልነበረም?

ሙሴ ይህን ሁሉ ቢመለከትም የእግዚአብሔር ክብር ለርሱ ከዚህ ሁሉ የላቀ ትርጉም ነበረው። እናም የጠየቀው ተአምራት ማየት ፈልጎ ሳይሆን የእግዚአብሔርን መልክ፤ ክብሩን ለማየት ነው። የእግዚአብሔርም መልስ እንዳች ሚስጥር የሚገልጥ ነውና በጥሞና እንመልከተው።

«እግዚአብሔርም እንዲህ አለ፡- መልካምነቱን ሁሉ በፊትህ እንዲያልፍ አደርጋለሁ በፊትህም ስሜን እግዚአብሔርን አውጃለሁ ለምኞረውም ምህረት አደርጋለሁ ለምራራለትም ርህራሄ አደርጋለሁ። ነገር ግን ማንም እኔን አይተ መኖር በላማይችል ፊቱን ማየት አትችልም... ከዚያም እግዚአብሔር እንዲህ አለ፡- «በአጠገኑ ሰፍራ አለ አንተም በዓለት ላይ ትቆማለህ ክብሩ በዚያ ሲያልፍ በዓለቱ በንጥት ውስጥ አደርገሃለሁ በዚያን እስከግልፍ ድረስ በእደ እጁናሃለሁ ከዚያም እደኝ እነሳለሁ ደርባዬን ታያለህ ፊቱ ግን መታየት የለበትም።»

ዘፀ. 33:18-23

እግዚአብሔር መንፈስ ነው። መንፈሳዊ መልክ እንዳለው ብናስብም በዚህ ሥፍራ ፊትና ጀርባ የሚለው የሥጋ አካል የሚገለጥበት ዓይነት ፊትና ጀርባ እንዳልሆነ መገመት አያስቸግርም።

በትድሚያ ልብ ልንለው የሚገባ እውነት እግዚአብሔር «ፊቱ» ያለው ክብሩን ነው። ምክንያቱም ሙሴ «ክብርህን አሳየኝ» አለ እንጂ ፊትህን አሳየኝ አላለም። እግዚአብሔር ግን ግልጽ ሲያደርግለት «ክብሩ ፊቱ ነው ልታየው አትችልም» አለው። በመቀጠልም «መልካምነቱ ሁሉ በፊትህ እንዲያልፍ አደርጋለሁ፤ በፊትህም ስሜን እግዚአብሔርን አውጃለሁ፤ ለምኞረውም ምህረት አደርጋለሁ፤ ለምራራለትም ርህራሄ አደርጋለሁ» ካለ በኋላ «ደርባዬን ታያለህ» ማለቱ «መልካምነቱ፤ የሚታወቅ ስሜ፤ ምህረቱና ርህራሄዬ ሁሉ እሁን ሊታይ የሚችል ደርባዬ ነው» ማለቱ ይመስላል።

እግዚአብሔርን መምሰል

መልካምነቱ፤ ስሙ፤ ምህረቱና ርህራሄው፤ ሲጠቃለል ደግሞ ባሕሪው ተብሎ ሲጠራ ይችላል?

ጌታ ኢየሱስ «ከዓለም ለሰጠኸኝ ሰዎች ስምህን ገለጥሁላቸው»²³ ሲል በሦስት አመት ተኩል እገልግሎቱ ክብሩን ትቶ በመጣው ስብዕናው ውስጥ የተገለጠውን የእግዚአብሔርን ባሕሪ ማመልከቱ ነው። ተአምራቶቹና ፈውሶቹ ሁሉ የፍቅር፤ የርህራሄ፤ የደንክት፤ በሰው ስቃይ የመሰቃየትና በሰው አረፍት የማረፍ ባሕሪያቱ ነፃብራቅ ነበሩና።

ባጭር ቃል በዚህ ክፍል እንደምናየው የእግዚአብሔር ሕይወት ሁለት ገጽታ አለው፤ ፊትና ጀርባ አለው። ይህም የግዑዙ ፍጥረት ፊትና ጀርባ ዓይነት ሳይሆን ሁለት ገጽታን ለማመልከት የተሰጠ ገላጭ ምሳሌ አድርገን ማሰብ አንችላለን።

እነዚህ ሁለት ገጽታዎችም በዚሁ ክፍል እንዳየነው ክብርና ባሕሪ ናቸው። ለዚህ በቂ ማስረጃ የሚሆንን የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አመጣጥ ነው። ጌታ ሁለቱ አመጣጦች እንዳሉት የታወቀ ነው። አንደኛው በድካም፤ በውርደት፤ ለስቃይና ለሞት የመጣው የመጀመሪያው መገለጠ፤ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ በታላቅ ክብርና በአስደናቂ ግርማ ከሰማይ የሚመጣበት ነው። እመጣጦቹን በዝርዝር ከማየታችን በፊት ግን ማንነቱን ለመመልከት ቅድሚያ እንስጥ።

የዕብራውያን መልእክት ፀሐፊ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ማንነት ሲጽፍ፡-

«እርሱ የእግዚአብሔር ክብር ነፃብራቅና የባሕርይ ተክለኛ ምሳሌ ነው ይለናል። ፀብ. 1:3

በዚህ አባባል ውስጥ ሁለት ገጽታዎችን እንመለከታለን።

እግዚአብሔርን መምሰል

1. የእግዚአብሔር ክብር:- ነፃብራቅ
2. የእግዚአብሔር ባሕር:- ምሳሌ

እነዚህ ሁለት ቃላት ኢየሱስ ክርስቶስ በክብርም ሆነ በባሕር በውስጥም ሆነ በውጭ የእግዚአብሔር ፍፁምና ሁለንተናዊ መገለጥ እንደሆነ ይመሰክራል። ሆኖም ክብርን በተመለከተ የአባብ ብዥታን ለማጥራት ቃላትን ወደ መተርጎም ለመሄድ እንገደዳለን። ክብር በሁለት የሚከፈል ቃል ነው።

1. ሰው ለእግዚአብሔር የሚሰጠው፣ ሊሰጠውም የሚገባው ክብር:- አምልኮ፣ አክብሮት፣ ወዘተ...
2. እግዚአብሔር ለሰው ሊሰጠው ያዘጋጀው ክብር:- ግርማ ሞገስ፣ ማብራት፣ ማንፀባረቅ፣ ... ወዘተ

በእነዚህ በዚህ ጽሑፍ ውስጥ ክብር ስንል እግዚአብሔር ከእኛም ሆነ በእኛ ምክንያት ከሌሎች የሚቀበለውን ክብር ወይም አክብሮት የሚገባውን ክብረት ያለውን ሕይወት ለማመልከት ለሰመሆንን አገባቢ ልብ ሊል ይገባል። እግዚአብሔር «ክብሪን ለማንም አልሰጥም!» ሲል የሚናገረው ስለ አንደኛው እንጂ ስለ ሁለተኛው አይደለምና። የራሱንም ክብር ሳመነ ሁሉ ሊሰጥ ዓለም ሳይፈጠር በፊት ወስኖ የለ?

በዚህም ሥፍራ እየተነጋገርን ያለነው ሰው ለእግዚአብሔር ስለሚሰጠው አክብሮት ሳይሆን የእግዚአብሔር ሕይወት እንዲገኝታ ስለሆነውና እግዚአብሔር ለሰው ሊጠሰው ስለወሰነው በመጨረሻው ቀን በሰው አካል ሳይ ስለሚገለጠው የሚንፀባረቅ ክብር ነው። ይህም ክብር በሚመጣው ዘመን የሚገለጥ በመሆኑ አሁን ምን እንደሚመስል እንኳ ለመገመት አስቸጋሪ ነው።

ጌታ ኢየሱስ በመጀመሪያው አመጣጡ ከተወለደበት ጊዜ አንስቶ ከሙታን እስከተነሳ ድረስ የኖረው በሰዎች ዓይን የሚታይና ትኩረት የሚሰብ ክብር እያንፀባረቀ አልነበረም። ምንም እንኳ በተራራ ላይ ሦስቱ ደቀመዛሙርቱ በተገኙበት ለአፍታ ክብር በሰውነቱ ላይ ቢያንጸባርቅም ያ የአንድ ወቅት ልምምድ የኢየሱስን የምድር ቆይታ ሙሉ በሙሉ ሊወክል እንደማይችል እሙን ነው። ጌታ ኢየሱስ በመጀመሪያው መገልጡ ወደ ዓለም ሲገባ የባሪያን መልክ ይዞ መጣ እንጂ በክብር አልተገለጠም።

ይህን ስንል የእግዚአብሔር ሕይወት ባሕር በሚገለጥበት ወቅት የሚኖረው ባሕር ብቻ እንጂ ፈጽሞ ክብር የሚባል አይኖርም ማለታችን አይደለም። የእግዚአብሔር ሕይወት ራሱ የክብር ሕይወት ነውና በመከራና በጉስቁልና ውስጥ ሆነን እንኳ ባህሪው ሲገለጥብን ለሥጋ ዓይን የሚታይ ባይሆንም ክብር በላያችን ያርፋል በውስጣችን ይፈላል። ለዚህም ማረጋገጫ የሚሆንን ራሱ ጌታ ኢየሱስ ነው። በተሰቀለ ወቅት በዙሪያው የነበሩት ውርደት እንጂ ክብር አላየበትም እርሱ ግን ሲሰቀሉትም ክብር የክብርም ጌታ ነበር።

«ከዚህ ዓለም ገዢ እንደ እንኳ ይህን ጥበብ አላወቀውም አውቀውስ ቢሆኑ የክብርን ጌታ ባልሰቀሉትም ነበር ... »
1ኛኛ.2:8

ከዚህ የተነሳ ባሕርና ክብርን ለይቶ ለመገለጽ አስቸጋሪ ቢሆንም ክብርን በመጨረሻው ቀን ከሚገለጠው ማንፀባረቅ ጋር ብቻ እንድናስበው እጠይቃለሁ። ይህ ከሆነ አሁን በሚገለጥብን የክብር ባሕርና በሚመጣው የክብር ማንፀባረቅ መካከል ያለምንም ችግር ለይተን ማየት እንችላለን።

ክብር የሆነውን የሕይወት ባሕር ከክብር ነጥሉ ማየት ለምን አስፈለገ? የሚል ጥያቄ ይነሳ ይሆናል። ሆኖም በዚህ አጣላጽ ባሕርን ከክብር እየነጠልን ሳይሆን የአንድ ሕይወት ሁለት ገጽታዎች መሆናቸውን ለማሳየትና መጽሐፍ ቅዱስ ክብርን ወደፊት ከሚመጣ ተስፋ ጋር እያይዞ የሚናገረውን ሃሳብ ለማጉላት እንጂ በባሕሪ ውስጥ የሚገለጠውን ክብር ለማደብዘዝና በዚህ ዘመን በምንም ዓይነት ክብርን እንደማንለማመድ ለመናገር አይደለም።

ጌታ ኢየሱስ የሚመጣውን ክብር ብልጭታ ሊያሳያቸው ሦስቱን የቅርብ ተከታዮችን ይዞ ወደ ደብረታቦር ተራራ ቢወጣና በዚያም በክብር ሲያንፀባርቅ እንዲያዩት ቢያደርግም ለአፍታ የሆነ ቅምሻ እንጂ የሰላሳ ዓመት የምድር ኑሮውን የሚወክል ሊሆን አይችልም። ዘትምህርቱና በተፃምራቱ የተገለጠውም ክብር ሰዎች አይተውና ሰምተው ለእግዚአብሔር ክብር የሰጡበት እንጂ እግዚአብሔር በክርስቶስ ለሰው ልጅ ያዘጋጀውንና በሚመጣው ዘመን በሙላት የሚገለጠውን ክብር (ነፁብራቅ) አያመለክትም። ከዚህ የተነሳ የኢየሱስ ክርስቶስ የምድር አገልግሎት የእግዚአብሔርን ሕይወት አንድ ገጽታ እርሱም ባሕሪን የመገለጥ እንደሆነ ደፍረን መናገር እንችላለን።

ከደቀመዛሙርቱ አንዱ «አብን አሳየንና ይበቃናል።» ባለው ጊዜ። «እኔን ያየ አብን አይቷል» ያለው ስለ ቃሉና ስለ ሥራው በዚያም ውስጥ ስለተገለጠው የእግዚአብሔር ባሕር እንጂ በክብር ስለ ማንፀባረቁ እንዳልሆነ መናገርም አያስፈልገንም። እሁን ግን ኢየሱስ ከመስቀሉ ጀርባ ወደነበረው በሥጋ ትንሳኤ ወደሚገኘው ዘላለማዊ ክብር ውስጥ ገብቷል።

በግርማው ዙፋን ቀኝ ተቀምጧል። ከምድር ይዞት ያረገው ሥጋ ያለልክ ከብሯል።

«ኢየሱስ ስላልከበረ መንፈስ አልወረደም ነበር» በማለት በምድር በነበረበት ጊዜ ገና አለመክበሩን የሚነግረን መጽሐፍ ኢየሱስ ያለልክ ከፍ ከፍ ብሎ በአብ ቀኝ ከከበረ በጌላ በበዓለ ሃምሳ ቀን መንፈስ ቅዱስ ባመኑት ላይ መውረዱን በመንገር የኢየሱስን መክበር አብስሮልናል።

ኢየሱስ በተዋረደና የኃጢአት መሥዋት ምሳሌ በሆነ ሥጋ በመጣበት በመጀመሪያ መገለጡ ያየነው የእግዚአብሔር ሕይወት ገጽታ ባሕሪውን ነው። በሰማያት ከከበረ በጌላ ግን ዓለም አትየው እንጂ እኛ ያመንን በመንፈስ ዓይን በእምነት መነጽር የምናየው ክብር በሰውነቱ ተገልጧል።³⁵ በእርሱም ፊት ላይ የእግዚአብሔርን የክብሩን እውቀት ብርሃን አግኝተናል። ሆኖም ይህን በመንፈስ ከሩቅ በድንገዝገዝ ያየነውን መልክ በሁለተኛ መገለጡ ፊት ለፊት እናየዋለን።

ይህንን እውነት በሌላም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምሳሌ ልናየው እንችላለን። የሙሴ ድንኳን ውስጡ በወርቅ የተሰበጠና በጣፋጭ መዓዛ የታወደ ቢሆንም ውጪው ግን ከአስቆጣ ቁርቦትና ከቀይ በግ ቆዳ በመሠራቱ የሚማርክ ገጽታ አልነበረውም። ይህ ድንኳን በምድረ በዳ የተሠራና በበረሃ ሲንከራተት የኖረ ነበር።

የሰለሞንን መቅደስ ስንመለከት ግን ምንም እንኳን የዚያው የሙሴ ድንኳን ቀጣይ ቢሆንም ውስጡም በወርቅ የደመቀ ውጪውም በከበሩ ድንጋዮች የተንቆጠቆጠ እንደነበረና ያለምንም መንከራተት በተቀደሰችው ከተማ በሞሪያ ተራራ

የተቀመጠ ታላቅ ሕንፃ እንደነበረ እንመለከታለን። የመገናኛው ድንኳን የጌታ ኢየሱስን የምድር ኑሮ የሚያመለክትና እኛም በአሁኑ ዘመን በሚሞተው ደካማ ሥጋችን ውስጥ ባሕሪውን እየገለጥን የምንኖረውን ኑሮ የሚያሳይ ነው።

የሰለሞን መቅደስ ግን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ከተነሳና በክብር ካረገ በኋላ አሁን በሰማያዊቱ ኢየሩሳሌም ያለውን ሁኔታ እንዲሁም እኛ ከሙታን ትንሳኤ በኋላ በበጉ እራትም ሆነ በምድራዊቱ ኢየሩሳሌም የሺህ አመት መግገሥት የምንሰብሰውን በውስጡም በውጭውም የከበረ አካል የሚያመለክት ምሳሌ ነው። ይህንንም እውነት ሐዋርያዊ ጳውሎስ በፍፁም ግልጽነት ሲናገር እንዲህ ብሏል፡-

«ድንኳን የሚሆነው ምድራዊ መኖሪያችን ቢፈርስ በሰማይ ያለ በእኛ ያልተሠራ የዘላለም ቤት የሚሆን ከእግዚአብሔር የተሰራ ሕንፃ እንዳለን እናውቃለን። በዚህ (በድንኳን) ውስጥ በእውነት እንታትታለን። ከሰማይም የሚሆነውን መኖሪያችንን እንድንሰብስ እንናጽቃለን ለሰላም ራታችንን እንገኝም። በእውነትም የሚሞተው (ድንኳን) በሕይወት ይዋጥ ዘንድ ልንለብስ እንጂ ልንፈራ የማንወድ ስለሆነ በድንኳኑ ያለን እኛ ከብዴን እንታትታለን። ነገር ግን ለዚሁ (በድንኳን) የሠራን እግዚአብሔር ነው። እርሱም የመንፈሱን መያዣ ሰጠን። 2ቀሮ. 5:1-5 (ማብራያው በእስራው የተጨመረ ነው።)

እንግዲህ ከዚህ ሁሉ በመነሳት ወደ አንድ ድምዳሜ ልንመጣ ይገባናል። ይህ ዘመን በሥራችን፣ በቃላችን፣ በኑሮአችን ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕይወት ባሕሪ የምንገልጥበት የባሕሪ ዘመን ነው እንጂ የመንገሥ ወይም የመክበር ዘመን አይደለም። ብንክብርም ያለ ክርስቶስ እንክብራለን። ዘመን ተማቶባቸው አሰጋዜው «ከብረናል፣ ነግሠናል፣ በልጽገናል» ላሉት የቆሮንቶስ ሰዎች ጳውሎስ በምፀትና በታላቅ ቃል፡-

«አሁን ጠግባችኋል! አሁን ያለጠገኑ ሆኖችኋል! ያለ እኛ ነግሳችኋል! እኛ ደግሞ ከእናንተ ጋር እንድንገኝ ብትነገሡ መልካም ይሆን ነበር።» 1ቀሮ. 4:8

እንዳለ ይህ ዘመን በምናልፍበት ተግዳሮት ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕይወት ባሕሪ እየገለጽን ለሚመጣው ክብር እግዚአብሔርን መምሰል

የምንዘጋጅበት እንጂ የመንገሥና የመክበር ዘመን አይደለም። ማብራት፣ ማንፀባረቅ፣ መንገሥና መግዛት የሞላበት ክብር፣ በዓይን ያላየነው በጉጉት የምንጠብቀው ተስፋ እንጂ ዛሬ የምንወርሰው ርስት አይደለም።፡፡ በፊታችን የተንጣለለው ውጤት ውረሱት እየተባለን ያለነው ርስት ግን በውስጣችን የታመቀው የሕይወት ባሕሪ ነው። እውነቱ ግን ይህ ነው።

«ሞታችኋልና ሕይወታችሁም በእግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር ተሰወርሳለሁ። ሕይወታችሁ የሆነ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ በዚያን ጊዜ እናንተ ደግሞ ከእርሱ ጋር በክብር ትገለጣችሁ።» ዳሊ. 3:34

ታዲያ በእገልግሎታችንም ሆነ በኑሮአችን የዚህን ሕይወት ባሕሪ ለመግለጥ የሕይወት ራስ ከሆነው ከክርስቶስና የአካሉ ብልቶች ከሆኑ ቅዱሳን ጋር ሕይወትን መካፈል መቻል ይኖርብናል። አለዚያ ግን ያልተካፈልንውን እና በውስጣችን ያልበዛውን ሕይወት ባሕሪ መውረስም ሆነ መግለጥ እንችልም።

ስለመውረስ ሲነሳ ምንም እንኳ ያለን አንድ ተስፋና አንድ ርስት ብቻ እርሱም የእግዚአብሔር ሕይወት እንደሆነ ብናውቅም መጽሐፍ ቅዱስ ግን ይህን አንድ የሕይወት ርስት በሁለት ገጽታ በመክፈል አንዱ በሰማይ እንደሚጠብቀንና በመጨረሻው ቀን እንደሚገለጥ ሌላው ደግሞ በእኛ ዘንድ እንዳለና አሁን በዚህ ዘመን ልንወርሰው እንደሚገባ ይነግረናል። ይህንን ለመረዳት እነዚህን ሁለት ክፍሎች ልብ ብሎ መመልከት በቂ ነው።

«ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን በመነሣቱ ለሕያው ተስፋና ለማይጠፋ እድረትም ለሌለበት ለማያለፍም ርስት እንደ ምንጊቱ ጠዛት ሁለተኛ የወለደን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ እምላክና አባት ይባረዙ። ይህም ርስት በመጨረሻው ዘመን ይገለጥ ዘንድ ለተዘጋጀ መላን በእያንተ በእግዚአብሔር ኃይል ለተጠበቃችሁ ለእናንተ በሰማይ ቀርተላችኋል።» 1ኢጥ. 1:35

ይህ ክፍል ርስት እንዳለን፤ ይህም ርስት በሰማይ እንደሚጠብቀንና በመጨረሻው ዘመን እንደሚገለጥ ይነገረናል። ሌላውስ፡

«የክብር አባት የጌታችን የኢየሱስ አምላክ እርሱን በማወቅ የጥበብና የመገለጥን መንፈስ እንዲሰጣችሁ እስምናሰሁ። ይህም የልባችሁ ዓይኖች ሲበሩ የመጥራቱ ተስፋ ምን እንዲሆን በቅዱሳንም ዘንድ ያለው የርስት ክብር ባለጠግነት ምን እንዲሆን በምናምንም ከሁሉ የሚበልጥ የጋይሉ ታላቅነት ምን እንዲሆን ታውቁ ዘንድ ነው።» ኦፊ. 1:17-19

በጥቅሉቹ ውስጥ ደማቅና ለየት ብሎ የተጻፈውን ክፍል ልብ ብለው ካዩት እንደኛው ርስት በእግዚአብሔር ዘንድ በሰማይ ሌላኛው በቅዱሳን ዘንድ በምድር እንዳለ፤ የሰማይ የሚገለጠውና የሚወረሰው በመጨረሻው ዘመን ጌታ ዳግመኛ ሲመጣ እንደሆነ፤ በቅዱሳን ዘንድ ያለው የምድሩ ግን አሁን የልባችን ዓይኖች ከበሩ ከቅዱሣን ጋር ከሁሉ በሚበልጥ የጋይሉ ታላቅነት ጠላቶቻችንን ድል ነስተን የምንወርሰው እንደሆነ ይነገረናል። ታዲያ እነዚህ ሁለት ርስቶች ምንድናቸው? ፈጽሞ ሁለት አይደሉም። አንድ ርስት እርሱም የእግዚአብሔር ሕይወት ነው። ሁለት ያስመስሉት ገጽታዎቹ ናቸው። አሁን የምንወርሰው (ጀርባው) የሕይወቱ ባሕሪ ሲሆን ወደፊት የሚገለጠው (ፊቱ) የሕይወቱ ክብር ነው። ይህም እውነት ይህ ዘመን የባሕሪ ዘመን እንደሆነ ያረጋግጥልናል።

አሁንም ባሕሪ ስንል ስለ ሥጋ አመለ ሽጋነት ወይም ግብረገባዊነት እያወራን እንዳልሆነ ልብ ሲባል ይገባል። እየተነጋገርን ያለውን የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ባሕሪ ስለመካፈልና ስለመገለጥ ነው። እንደ እግዚአብሔር ስለመወደድ፤ እንደ እግዚአብሔር ስለመታገሥ፤ እንደ እግዚአብሔር ይቅር ስለማለት፤ እንደ እግዚአብሔር በልግሥና ስለመስጠት፤ እንደ እግዚአብሔር . . . እንደ እግዚአብሔር . .

. እንደ እግዚአብሔር። ማንኛውም አማኝ ጌታ ዳግመኛ በክብር እንደሚገለጥ በዚያም ቅጽበት በክብር እንደሚለወጥና እንደሚነጠቅ ከጌታም ጋር እንደሚኖር ያምናል። ነገር ግን እንደሚከብር እንዲ ምን ያህል የክብር መጠን በላይ እንደሚገለጥ፤ መጠኑንም የሚወስነውን ጉዳይ ሳይገነዘበው ይችላል። ሆኖም በዚያን ጊዜ በሰውነታችን ላይ የሚገለጠው ክብር መጠን አለው። ላውሉስ ሁላችንም እኩል እንደማንክብር ሲናገር፡-

«የፀሐይ ክብር አንድ ነው የጨረቃም ክብር ሌላ ነው። የከዋክብትም ክብር ሌላ ነው። በክብር አንዱ ከክብ ከሌላው ከክብ ይለያልና።» 1ኛኛ. 15:41 ብሏል።

ስለዚህ በክብር መለያየት አለ ማለት ነው። ያም የሚወሰነው በዚያን ቀን ሳይሆን ዛሬ ነው። ዛሬ በምድር ኑርአችን ባሕሪው በተገለጠበን መጠን ያን ቀን ክብሩም በዚያው መጠን ይገለጥብናል። ዛሬ ባሕሪውን በወረሰን ልክ ያን ቀን ለዘላለም ክብሩን እንወርሳለን።

ስለዚህ ዛሬ ትልቅ ቀን፤ ወላጃችን ቀን እንደሆነ ልብ እንጠል። ዛሬ ዘላለማችንን የሚወስን ልዩ ቀን ነው። ስለዚህ ከትናንት ፀፀት ከነገ ጭንቀት ወጥተን ዛሬን እንኑር። «ዛሬ ድምፁን ብትሰሙት ልባችሁን አልከኛ አታድርጉ።» ተብሎ እንደ ተጻፈ ዛሬ ወደ ዕረፍቱ ለመግባት አንትጋ። በሰባተኛው ቀን እግዚአብሔር ከሥራው ሁሉ ያረፈው ሰውን በመልኩና በምሳሌው ፈጥሮ እንደ ሆነ ሁሉ ዛሬም የሚያርፈው እርሱን የሚመስሉ ሲገኙ ነውና እርሱን በመምሠል ያሳረፈንን እናሳርፈው። ይህ አረፍት ምንድን ነው? በክርስቶስ አምነን ስንድን እርፈን የለ? አረፍት ሁለት ዓይነት ነው። አንደኛው እኛ በእግዚአብሔር ያረፍነው ሲሆን ሁለተኛው እግዚአብሔር በእኛ የሚያርፈው ነው። የእስራኤል ልጆች ከግብፅ ሲወጡ

ከባርነት እርፈዋል። ነገር ግን ያ ብቻውን በቂ አልነበረም እርፈው ለማሳረፍ ወደ ከነዓን መግባት ነበረባቸው። ይህ የጌታ አባባል ይህንን አሳብ ይቋቋልናል።

«እናንተ ደክሞች ሽማግሌት የከበደ ሁሉ ወደ እኔ ት አኔም አሳርፋችኋለሁ። ቀንበረን በላያችሁ ተሽከሙ ከአኔም ተማሩ እኔ የዋህ በልቤም ተሁት ነኝና ለነፍሳችሁም እረፍት ታገኛላችሁ...» ማቴ. 11:28-29

ስለዚህ ክርስቶስን በመምሰል የእግዚአብሔር እረፍት ምክንያት እንሁን።

የተሠማራገበት ሙያ ና የሥራ መስክ የፈለገው ይሁን የሕይወታችን ዓላማ እና የመኖራችን ምክንያት ባሕሪውን መውረስና መግለጥ ይሁን። በዙሪያችን ያሉ ሰዎች በሰማያዊ ስፍራ ያሉ አለቆችና ሥልጣናትም ጭምር ነጋዴውን ኢየሱስ፣ ባለሙያውን ኢየሱስ፣ ባለሥልጣኑን ኢየሱስ፣ ተማሪውን ኢየሱስ፣ የቤት እመቤቱን ኢየሱስ፣ አገልጋዩን ኢየሱስ ወ.ዘ.ተ. እንዲያዩ እንፍቀድላቸው። የአዲስ ኪዳን አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና በጸጋ ስጦታዎች የታደሰ እንደሆነ ምንም ጥያቄ የለውም። ሆኖም በክርስቶስ ባሕሪ ያልተያዘ የትኛውም ጸጋ ከሚያለማው የሚያጠፋው፣ ከሚገነባው የሚያፈርስው ይበዛል። ጸጋ ያለ ባሕሪ እደገኛ ነውና። ሰይጣን ከመጣሉ በፊት የተቀባና በሥጦታ የተሞላ መልአክ እንደነበር ነገር ግን ከባሕሪው የተነሳ ተገፎ በውርደት እንደተጣለ መጽሐፍ ያስተምረናልና። የጸጋ ሥጦታ እንደሰሙ ጸጋ ሥጦታ ነው። የሚሰጠውም ለማይገባው፣ ለማይመጥነው ሰው ነው። የሚያሳየውም ሰጭውን እንጂ ተቀባዩን አይደለም። የሚሰጠውም ሌሎችን እንድናገለግልበት እንጂ ለራሳችን አይደለም። የክርስቶስን ባሕሪ መልበስ ግን እንደ ዝናብ ከሰማይ የሚወርድ በረከት ብቻ ሳይሆን ከሰማይ የወረደውን

በረከት ተጠቅሞ አርሶ፣ ዘርቶ፣ እርምና ኮትኩቶ ለፍሬ የመብቃት ጉዳይ ነው።

የአዲስ ኪዳን አገልግሎት የጸጋ አገልግሎት ቢሆንም በዋነኝነት የባሕሪ አገልግሎት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴስም ሆነ ለቲቶ በየቤተክርስቲያናቱ ሽማግሌችን እንዲሾሙ መመሪያ ጸሐጣቸው ክፍል ውስጥ 98% (ዘጠና ስምንት በመቶ) የጠቀሰው መንፈሳዊ ባሕሪን እንጂ ጸጋ ሥጦታዎችን አልነበረም።²⁷ በመሠረቱ ጸጋ ሥጦታ የሌለው አማኝ የለም። የጸጋ ስጦታዎችም ዓላማ ያለ ነቀፋና ያለ ነውር ሆነን የጌታን ቀን እንድንጠባበቅ ማስቻል። እንጂ እንዳንደች እንደሚያስቡት የግል ዝናና ጥቅምን ማካበቻ አይደለም። በእርግጥ የጌታን ባሕሪ ለመውረስ መስቀሉን መሸከም፣ ራስን መካድ፣ ከከፋ መንፈሳዊያን ኃይላት ጋር መጋደል፣ ከቅዱሳን ጋር በቅርብ ሕይወትን መካፈል ይጠይቃል። ይህ ሂደት ዛሬ ምንም ያህል ዋጋ ቢያስከፍለንም የሚመጣውን ክብር በማሰብ ወደፊት ልንገሰግስ ይገባል። ይህን አሳብ ከመደምደማችን በፊት ሐዋርያው ጴጥሮስ ስለዚያች ቀንና ያንን ቀን በማሰብ ዛሬ ሊኖረን ስለሚገባው ሕይወት ሲጽፍ ያለውን እንመልከት።

«የጌታው ቀን ግን እንደሌለ ሆኖ ይመጣል፤ በዚያም ቀን ለማያት በታላቅ ድምፅ ያልፋሉ፤ የሰማይም ፍጥረት በታላቅ ትኩሳት ይቀልጣል፤ ምድርም በእርሷም ላይ የተደረገው ሁሉ ይቃጠላል። ይህ ሁሉ እንዲህ የሚቀልጥ ከሆነ የእግዚአብሔርን ቀን መምጣት እየጠበቃችሁና እየሰቱላችሁ በቅዱስ ነር እግዚአብሔርንም በመምሰል እንደምን ልትሆኑ ይጠቅጋል?» 2ኛ ፲ኛ፡10-11

እንግዲህ ዘመኑ የባሕሪ ዘመን ነውና በትራችን፣ በሥራችን፣ በቃላችን ሁሉ እግዚአብሔርን ለመምሰል እንትጋ።